

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

194

விலை :
ரூபா 100/=

கலை, இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்

வைத்திய கலாநிதி

தாஸிம் அகமது

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

	ஒரு வருடம்
Australia (AUS)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
☞ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

இருள்...

- ☉ கவிதைகள்
  - மிஹிந்தலை ஏ. பாரிஸ் 08
  - ஹரோசனா ஜே. 13
  - எம். ஜெயராம சர்மா 20
  - பாலமுனை பாருக் 23
  - சை.பீர்முகம்மது 28
  - உடப்பூர் வீரசொக்கன் 38
- ☉ சிறுகதைகள்
  - ரானேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியம் 09
  - சீனா. உதயகுமார் 25
  - இணுவை இரகு (குறுங்கதை) 33
  - வே. தில்லைநாதன் 39
- ☉ கட்டுரைகள்
  - எஸ். வஸீம் அக்ரம் 05
  - பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 21
  - நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 34
  - வடகோவை பூ.க.இராசரத்தினம் 43
- ☉ நடித்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்
  - என். செல்வராஜா 47
- ☉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
  - கே. பொன்னுத்துரை 51
- ☉ வாசகர் பேசுகிறார் 56

ஆசிரியர் பக்கம்

ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில்
தமிழ்ச் சங்கப் பேராசிரியர்

தமிழர் வரலாற்றிலே சங்கம் என்னும் அமைப்பு இன்றியமையாத இடத்தினைப் பெறுகின்றது. கடந்த மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகச் சங்கம் என்னும் அமைப்புகள் இருந்துவந்துள்ளன என இலக்கிய ஆதாரங்கள் எமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. 7-8^{ஆம்} நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்பெறும் திருநாவுக்கரசர் “நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏற நற்கனகக்கீழ் தரும்க்கு அருளினோன் காண்” எனப் பாடியுள்ளதன் வாயிலாக அக்காலத்திலேயே சங்கம் என்னும் சொல்லானது தமிழ் வழக்கில் இருந்துள்ளதையும் அச்சொல்லின் பொருளானது தற்காலப் பொருளுடன் பொருந்தி வருவதையும் நாம் கண்டுகொள்ளலாம்.

ஆரம்பகாலங்களிலே கிராமம், ஊர் மற்றும் தேசம் கடந்து இந்திய உபகண்டத்தும் பரம்பல் முழுவதுக்குமாகத் தமிழ்ச்சங்க அமைப்புகள் செயற்பட்டுள்ளன. மதுரையில் இருந்த கடைச்சங்கக் காலத்துக்குரியதாக ஈழத்துப் பூதந்தேவனாரின் பாடல்கள் கணிக்கப்பெறுவதையும், யாழ்ப்பாணத்து மன்னர் நறுவிய தமிழ்சங்கத்தல் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த அந்தக்கவிவீரராகவன் வந்து பரிசுபெற்றுச் சென்றதையும் இலக்கியங்கள் காட்டிநிற்கின்றன. இச்செயற்பாடுகளை 20^{ஆம்} நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இயங்கிய தமிழ்ச்சங்கங்களிலும் நாம் கண்டுகொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்தல் ௮. குமாரசுவாமிய் புலவர் தலைமை வகித்த சங்கத்திடம் தமிழ்நாட்டில் தயாரித்த லெக்ஸிகன் அகராதிக்கான கருத்துக்களைக் கோரி கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டமையையும், பாண்டித்துரைதேவரால் மதுரையில் தொடங்கப்பெற்ற தமிழ்ச் சங்கத்தில் பல ஈழத்துப் புலவர்கள் அங்கம் வகித்தமையையும் உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

இக்காலகட்டத்துக்குப்பின்னர் தோன்றிய தமிழ்ச்சங்கங்கள் தம் அடையாளங்களை மெதுமெதுவாகச் சுருக்கிக்கொண்டுள்ளன. 1940களில் பிரதேச அடையாளங்களுடன் தோன்றிய கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தையும், ௧௯௬௦ தமீழ்ச் சங்கத்தையும் இவற்றுக்குச் சான்றாகக் கூறலாம். இவற்றைத் தொடர்ந்து தற்காலத்திலே கிராமத்தினை அடையாளப்படுத்தும் சங்கங்களும், ஒரு கிராமத்துக்குள்ளே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழ்ச் சங்கங்களும் தோன்றியிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

இவற்றினைவிட நிறுவனம்சார் அமைப்புக்களும் தமிழ்ச் சங்கங்களைத் தோற்றுவித்து தமிழைப் பேணிவளர்த்துள்ளன. இந்தியா, இலங்கை, சிங்கப்பூர், மலேசியா, பீஜீத் தீவுகள் போன்ற நாடுகளில் தமிழினை ஒருதுறையாகக்கொண்ட பல்கலைக்கழகங்களும் தமிழில் கற்பிற்கும் துறைகளைக்கொண்ட பல்கலைக்கழகங்களும் நிறுவனத்துக்குள்ளாக தமிழ்ச்சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டன.

20^{ஆம்} நூற்றாண்டில் நடைபெறத் தொடங்கிய உலகமயமாக்கமும், தமிழர்களின் புலம்பெயர் நிகழ்வுகளும் தமிழுக்கு உலகளாவிய பரப்பில் அடையாளத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் வழங்கின. இந்திய உபகண்டப் பரப்பிலிருந்து கிராமத்தை நோக்கிச் சுருங்கிய மேற்கூறிய தமிழ்ச்சங்கங்களின் நோக்கங்கள், கடந்த சில தசாப்தங்களில் இந்திய உபகண்டத்தையும் தாண்டி உலகப்பரப்பை நோக்கி விரிய எத்தனித்தன. இந்த எத்தனிப்புக்கு தொழில்நுட்பமும் கைகொடுத்தது. தமிழ்நாட்டு அரசின் திட்டமான உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் (www.ulagatamilsangam.org) மற்றும் அமெரிக்காவிலுள்ள இலங்கைத் தமிழர்களால் 1995களில் தொடங்கப்பெற்ற இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம் (www.sangam.org) என்பன இணையத்தி னூடாக உலகளாவி விரிய முற்பட்டன. பல நாடுகளில் வாழுகின்ற தமிழர்களை இணைக்க முற்பட்டன. இருப்பினும் பாரம்பரிய திணைகளைத் தாண்டி இணையத் திணையில் தோன்றிய இச்சங்கங்களில் அதற்குரிய பலமும் பலவீனங்களும் காணப்படுகின்றன.

மேற்கூறப்பட்டவை அனைத்தும் தமிழ்ப்புலங்களில் மேற்கொள்ளப்பெற்ற சங்கம்சார்ந்த முயற்சிகளாகும்.

இந்திய உபகண்டப் பரப்பிலிருந்து உலகத்தளத்துக்கு விரிந்த தமிழானது தமிழர்கள் அல்லாத புலத்திலும் காலூன்றத் தொடங்கியது. பல புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழைக் கற்பிக்கத் தொடங்கினர். 1997^{ஆம்} ஆண்டு அமெரிக்காவிலுள்ள ஸ்பர்க்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தின் “தமிழ் இருக்கை” (Tamil Chair - Berkeley university) எனும் பதவியில் பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் ஹார்ட் (George L hart) அமர்ந்தார். தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிராத பலர் கற்பிக்கவும், கற்கவும் விளைந்தனர். தமிழினை, உலகிலுள்ள மற்ற மொழிகளுடன் ஒப்பிடவும் தலைப்பட்டனர். தமிழினை புதுப்பொலிவு பெற்றாள்.

பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் ஹார்ட் அவர்கள் 2000^{ம்} ஆண்டு இந்திய அரசாங்கத்துக்கு அளித்த ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் 2004^{ம்} ஆண்டு தமிழ் மொழியானது **செம்மொழி** (Classical Language) என்தும் அங்கீகாரத்தை இந்தியமொழிகளுக்குள் முதலாவதாகப் பெற்றுக்கொண்டது. இதன் விளைவு உலகத்திலுள்ள மொழியியலாளர்கள் அனைவரின் செவிப்பறைகளிலும் தமிழ் ஒலித்தது. இன்று உலகின் அதிபழைய 10 மொழிகளில் ஒன்றாக அனைவராலும் நிரற்படுத்தப்பட்டு போற்றப்படுகிறது.

பேர்க்கிலிப் பல்கலைக்கழகத்தின் “தமிழ்க் இருக்கை”க்கு தமிழர்கள் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளனர். இதேபோன்றதொரு முயற்சியை **ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகமும்** (Harvard University) தற்பொழுது மேற்கொண்டு வருகின்றது.

உலகப்புகழ்பெற்ற ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகமானது அமெரிக்காவின் அதிபழைய மேற்படிப்புக்குரிய கல்வி நிறுவனமாகும். 1636^{ம்} ஆண்டு தொடங்கப்பெற்ற ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழுக்கான அங்கீகாரத்தை வழங்கும் நடவடிக்கைகள் அண்மைக்காலமாக நடைபெற்று வருகின்றன.

தமிழ்ச் சங்கப் பேராசிரியர் இருக்கை (Sangam Professorship in Tamil Studies at Harvard University) என்தும் பதவியை அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

தமிழ்ச் சங்கப் பேராசிரியருக்கான இருக்கையை ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைப்பது என்பது எளிதான காரியமன்றி. அதற்காக 6 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்கள்வரை பணம் தேவைப்படுகின்றது. இலங்கைப் பணத்தில் 85-90 கோடி ரூபாய் தேவை. இவ்விடயம் சார்ந்து ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் தென் ஆசிய துறைப் பேராசிரியரான **.பாடில்** (G. Patil - Professor - Chair, Department of South Asian Studies) அவர்களை ஞானம் பணியை யிலிருந்து தொடர்புகொண்டோம். நலன் விரும்பிகள் தம்மாலான பணத்தினைப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு நேரடியாகச் செலுத்தலாம் என்பதை அறியமுடிந்தது. மேலும் இப்பணத்தைச் சேர்க்கும் நற்பணியில் Tamil Chair Inc. (<http://harvardtamilchair.com>) என்தும் தனிப்பட்ட அமைப்பினை அமெரிக்காவில் வாழும் தமிழர்கள் இயக்கி வருவதையும் பேராசிரியர் .பாடில் உறுதிப்படுத்தினார்.

6 மில்லியன் டொலர்கள் நோக்கிய பயணத்தில் ஜூன் 2016 முடிவின்போது 1.3 மில்லியன் டொலர்கள்வரை சேர்த்தாகிவிட்டது. உலகில் 75 மில்லியன் வரையிலான தமிழர்கள் வாழ்கிறார்கள். மிஞ்சியுள்ள 4.7 மில்லியன் டொடலர்களைச் சேர்ப்பது எமக்கு சிரமமான காரியமன்றி. ஒரு டொலரினைக்கூட நலன்விரும்பிகள் நன்கொடையாகச் செலுத்தியுள்ளார்கள்.

தமிழ்ச் சங்கங்கள் தோன்றிய வரலாறுகளைவிட தமிழ்ச்சங்கம் மறைந்த வரலாறுகளே எம்மிடம் அதிகம் உள்ளன. பல்கலைக்கழகவாதிகளின்படி ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ்ச் சங்கப் பேராசிரியரின் இருக்கையானது அமைக்கப்பெறுமிடத்து ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகம் உள்ளவரை அங்கு தமிழ்சார்ந்த கற்றல் செயற்பாடுகள் நடைபெறும்.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைமைப் பதவிகளைப் புனிதங்களாக தமிழர்கள் போற்றிவந்தனர். சங்ககாலத்தில் இறைவனாலேயே தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைமைப் பதவிகளிக்கப்பட்டதான ஐதீகம் உண்டு. பிற்காலங்களில் புலமைவாய்ந்த மன்னர்களால் தலைமைப்பதவி வகிக்கப்பட்டது. 19^{ம்} 20^{ம்} நூற்றாண்டுகளில் கூட பெரும் ஆளுமைமிக்க புலவர்களே சங்கத் தலைவர்களாக இருந்துள்ளனர். இப்பண்பாட்டினை மேலைத்தேயர்கள் உள்வாங்கி மதிக்கின்றனர். பேர்க்கிலிப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் இருக்கையானது பெரும் மதிப்புடன் போற்றப்படுகின்றது. 2012^{ம்} ஆண்டு பேர்க்கிலி பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் ஹார்ட் பதவிவகித்த தமிழ் இருக்கையானது இன்றுவரை நிரப்பப்படவில்லை. ஆனால் பல்கலைக்கழகத்திலே தொடர்ந்தும் தமிழானது பல பேராசிரியர்களால் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சங்க பேராசிரியருக்கான இருக்கை ஏற்படுத்தப்படுமிடத்து தமிழை பல நாட்டு மக்கள் கற்பார்கள். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே “**யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்**” எனத் தமிழன் கொண்டிருந்த விளிந்த நோக்கத்தினை தத்தமது நாடுகளுக்கு எடுத்துச்செல்வர். பல பண்பாட்டுப் புலத்தில் வந்தவர்கள் தமிழை ஆராய்வார்கள். “**யருந்தோம்பல்**” பண்பாட்டை திருக்குறளில் ஓர் அதிகாரமாக வைத்துள்ளதை கண்டு வியந்து தமது பண்பாட்டுடன் ஒப்பிடுவர். பல்வேறு தாய்மொழிகளில் தமிழ்சார்ந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகள் உலகளாவிய ரீதியில் எழுதப்பெறும்....

“**தேமதூரத் தம்மொழை உலகமெல்லாம் பரவும்வகை செய்தல்வேண்டும்**” என்கின்ற முண்டாசுக் கவிஞனின் கனவு நனவாகும் காலம் அதிதூரத்தில் இல்லை.

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents

புதிய வரவுகள்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
● ஒன்றுக்குள் ஒன்று	கலாயுஷணம் நீ.பி.அருளானந்தம்	தீருமகள் பதிப்பகம்	700.00
● சங்கீத்யன் தரை	மு.பொன்னம்பலம்	புனைவகம்	600.00
● கந்தசாமியும் கலச்சியும்	ஜே.ஜே.	மகிழ்	350.00
● அளவைவிலும் விஞ்ஞான முறையும்	ம.றொயின்	புபாலசிங்க புத்தகசாலை	350.00
● கடந்து போகும் சத்தங்கள்	ஹசனார் ஜயூப்கான்	ஏ.ஜே. பிரின்ட்ஸ்	200.00
● யாரோ ஒருத்தியின் டயர்	மஜித்	நியூ செலக்ஸன்	120.00
● சமூகவியல் சமூக மானிடவியல் அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள்	ஏ. நம்ஸ்	சேமமடு பதிப்பகம்	360.00
● யாழ்ப்பாண நனைவுகள்	தேவநாயகன் தபேந்திரன்	சீவகாமி பதிப்பகம்	390.00
● Tamils in Sri Lanka	Murugan Gunasingam	South Asian Studies Centre	1500.00
● இலண்டன் பயண அனுபவங்கள்	த. ஞானசேகரன்	ஞானம் வெளியீடு	300.00
● அந்நாமதம் என்ன சொல்கிறது? - பாகம் 3 'தத்துவ சாரம்'	ஞானம் ஞானசேகர ஜயர்	ஞானம் வெளியீடு	400.00

புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்த விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdho@sltnet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

கலை, இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர் வைத்திய கலாநிதி தாஸிம் அகமது

ஈழத்து இலக்கியம் பல்வேறு புதுமையான முகங்களினால் செழுமை பெற்றிருக்கின்றது. அந்த வகையில் இன்றைய ஈழத்து இலக்கியத்திற்கும் கல்விக்கும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க செயற்பாட்டாளராக இருக்கின்ற ஓர் ஆளுமை பற்றிய பதிவுகளை இங்கு பகிர்வது எனது இலக்கியக் கடமையாகின்றது.

தொழில் ரீதியாக ஒரு மருத்துவராக இருக்கின்ற தாஸிம் அகமது அவர்களைக் கடந்த ஒரு தசாப்தகால இடைவெளியில் இலக்கிய ரீதியான பரிவர்த்தனைக்காக நண்பர் எம்.சி. நஜிமுதீன் வழியாக அறிவேன். அன்று முதல் இன்றுவரை அவரை ஓர் இலக்கியப் பிரதிநிதியாக மட்டுமன்றி நல்ல மானிட நேயமிக்க மனிதராகவும் கணிப்பீடு செய்துள்ளேன். அவர் பற்றிய முழுமையான பதிவுகளை ஞானம் இதழுக்காக பதிவு செய்வது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. கிழக்கு மாகாணத்தில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் கல்முனைக்குடி, தாஸிம் அகமதுவின் பிறந்த இடமாகும். அவரது தகப்பன் மீராசாய்பு அகமது. தாய் மீராமொகிதீன் உம்மு ஸல்மா. ஆரம்பக் கல்வியை கல்முனைக்குடி ஆண்கள் பாடசாலையிலும் ஆறாம் வகுப்பில் இருந்து உயர்தரம் வரை கல்முனை ஸாஹிரா கல்லூரியிலும் பட்டப்படிப்பை கொழும்பு பல்கலைக்கழக சுதேச மருத்துவ நிறுவகத்திலும் பெற்றுக் கொண்டார். பின்னர் 1976 இலிருந்து இற்றைவரை கொழும்பில் தனியார் மருத்துவ தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகிறார். தாஸிம் அகமது கிழக்கிலங்கையின் ஒரு பெயர் பெற்ற மருத்துவக் குடும்பத்தின் ஐந்தாவது தலைமுறை. இம்மருத்துவக் குடும்பம் இலக்கியத்திலும் இன்றுவரை ஈடுபாட்டுடன் இருக்கிறது.

மனிதன் பிறந்தான், வாழ்ந்தான், மறைந்தான் என்ற மரபைத் தாண்டி, தொழில் ரீதியாகவும், இலக்கிய ரீதியாகவும் ஈடுபட்டு வருகின்ற சமூக செயற்பாட்டாளர் இவர். தனது பால்ய நண்பர் மர்ஹூம் எம். எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களின் தொடர்பு.

எல். வஸீம் அகர்ம்

காரணமாக, இஸ்லாமிய இலக்கியத்தினை பிராதான செயற்பொறிமுறையாக கொண்டு இயங்குகின்ற ஒருவராகத் தன்னை அத்த ஈடுபாடு காட்டிவரும் இவர், ஈழத்தில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் உயிர்ப்புக்குத் திட்டமிட்டு செயலாற்றி வருகிறார். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முதுசொள்களான முன்னோர்களின் செயற்பாடுகளை நினைவுகூருவதுடன்

அல்லாஹ்

அதிலுள்ள விடயப்பரப்புகளைத் தற்காலப் போக்குடன் இணைத்துச் செல்லும் வகையிலும் பணியாற்றுகிறார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் தவிர்க்க முடியாத ஒரு கூறாக இருக்கின்ற சமய இலக்கியங்களில் குறிப்பாக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியங்களின் புத்தாயிரத்தின் பிதாமகர்களில் ஒருவராகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கின்ற ஒருவராக இவர் இருந்து வருவது இவரது தனித்துவமாகும். நவீன இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களும் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும். அதையொட்டிய கருத்தரங்குகள், சர்வதேச மாநாடுகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது தாஸிம் அகமதுவின் எண்ணக்கிடக்கையாக உள்ளது. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்திற்கான சர்வதேச ஆய்வரங்கொன்றை நவீன இலத்திரனியல் சாதனங்கள் துணைகொண்டு நடாத்தப்பட வேண்டும். அதில் உலகின் சகல நாடுகளிலுமுள்ள ஆய்வாளர்கள் இணைய உரையாடல் நடாத்த வேண்டும் எனும் அவாவும் அவரிடம் இழையோடிக் காணப்படுகின்றது.

இவரது தந்தை ஒரு மருத்துவராகவும் கவிஞராகவும் இருந்துள்ளமை தாஸிம் அகமதுவின் உருவாக்கத்திற்கு காரணமாகின்றது. இவர் அக்காலத்தில் மழைக்காவியம் ஒன்றும் பாடியுள்ளார். மருத்துவப் பாடல்களும் சீறாப்புராணம் போன்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பாடல்களை மனனம் செய்து பாடிக்காட்டுபவராகவும் இருந்தார். தந்தையின் செல்வாக்குப் பின்னணியில் வளர்ந்த இவர், புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் அவர்களிடம் தமிழ் மொழியையும், பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்களிடம் இலக்கியத்தையும் மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஜீத் அவர்களிடம் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தையும் கற்றுக் கொண்டதுடன், கல்விமான் எஸ்.எச். எம். ஜெயில் அவர்களது துணை கொண்டு கல்வியியல் செயற்பாடுகளையும் கற்றுக் கொண்டு நெறிப்பட்டது இவரது இன்னொரு சிறப்பாக நினைவுகூர்கின்றார்.

இவரது முதல் கவிதை 1969களில் 'வாழும் புலமை' எனும் தலைப்பில் தினபதி கவிதா மண்டலத்தில் வெளியானது. சிறுகதை அதே வருடத்தில் 'பிரிந்த வாழ்வு' எனும் தலைப்பில் அல்அரப் எனும் பத்திரிகையிலும் வெளிவந்தது முதல் தனது ஆக்க இலக்கியத்திற்கு அத்திபாரம் எழுப்பினார். எம்.ஏ.நு.:மானின் கல்முனை வாசகர் வட்டத்துடனும், கல்முனை எழுத்தாளர் சங்கத்துடனும் இளம் வயதிலேயே தொடர்புகளை வைத்திருந்ததனால் இவரது

இலக்கியச் செழுமை கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம், ஆய்வு என்று மேலும் விரிவு கண்டது.

கொழும்பு சதேச மருத்துவ நிறுவகத்தின் மாணவராக இருந்த காலங்களில் அடிக்கடி பத்திரிகைகளுக்கும் சஞ்சிகைகளுக்கும் எழுதி வந்தார். மருத்துவ நிறுவகத்தின் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஏற்பாட்டாளராகவும், முஸ்லிம் மஜ்லிசின் தலைவராகவும் இருந்துள்ளார்.

தனது தொழிலை கொழும்பில் ஆரம்பித்த தாஸிம் அகமது 1981களில் எஸ்.ஐ. நாசூர்கனி, டாக்டர்.எம்.எச். நூர்இன், கலைக்கமல், கவின்கமல் ஆகியோருடன் சேர்ந்து வலம்புரி கவிதாவட்டத்தை ஆரம்பித்தார். அதன் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களுள் ஒருவரான தாஸிம் அகமது அதன் தலைவராக 1984வரை இருந்து 90க்கும் மேற்பட்ட பெளர்ணமி கவியரங்குகளை நடத்தியதுடன் வகவம் ஆண்டு விழாவும் அவரின் தலைமையில் நடைபெற்றது. 1983 இல் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் வகவத்தின் செயற்பாட்டை ஸ்தம்பிக்க வைத்தாலும் அதன் பின்னரும் கவியரங்குகள் தொடர்ந்தும் நடத்தப்பட்டன. இளம் கவிஞர்களை களம் காண வைப்பதில் வகவத்தின் பங்களிப்பு கணிசமானது. நாட்டின் அரசியல் நெருக்கடிகள் தமிழ் கவிதை இயக்கமொன்றை நடத்துவ தற்கு இடையூறாக அமைந்ததனால் வகவத்தின் செயற்பாடுகள் மந்த நிலையடைந்தன. எனினும் மீண்டும் அவ்வமைப்பு செயற்படத் தொடங்கி யிருப்பது மகிழ்ச்சியானதே.

1982இல் அவரது 'வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி' கவிதைத் தொகுதியும் 1995 இல் 'சுழற்சிகள்' கவிதைத் தொகுதியும் வெளியிடப் பட்டன. 2011 மே மாதம் மலேசியாவில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின்போது அவரது 'கண்திறவாய்' கவிதை நூலும் வெளியிட்டு வைக்கப் பட்டது. மேலும் பல கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிடுவதற்கான நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளும் இரண்டு கட்டுரைத் தொகுதிக் கான ஆக்கங்களும் விரைவான வெளியீட்டுக் காகக் காத்திருக்கின்றன.

தாஸிம் அகமது அப்போதிருந்தே இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாது கலை நிகழ்ச்சிகளிலும் அக்கறை காட்டுபவராக இருந்தார். கவின் கலை மன்றத்தின் போஷகராகவும், தலைவராகவும் காலஞ்சென்ற ஜே.பி.ரொபர்ட் அவர்களுடன் இணைந்து பல கலை நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பங்களிப்பும் செய்துள்ளார். நாடக உருவாக்கங்களுக்கும்

பின்னணி ஊக்குவிப்பாளராக இருந்த செயற்பட்டள்ளார். இவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆயுட்கால உறுப்பினருமாவார்.

கலை இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாது சமூக சேவைகளிலும் முஸ்லிம் கல்வி சம்பந்தமான வேலைத் திட்டங்களிலும் அதிக ஈடுபாடு காட்டும் இவர் பல சமூக சேவை இயக்கங்களின் காப்பாளராகவும் ஆலோசகராகவும் இருந்து வருவதுடன் அகில இலங்கை முஸ்லிம் கல்வி மாநாட்டின் செயற்குழு உறுப்பினராகவும், கொம்பனித்தெரு முஸ்லிம் நூலகத்தின் உப தலைவராகவும் செயலாற்றிக்கொண்டு பொருளாதார ரீதியாகவும் நேரடிப் பங்களிப்பு மூலமாகவும் சேவையாற்றி வருகிறார். மேலும் கொழும்பு பொது வைத்தியசாலை சபை உறுப்பினராகவும், பொலிஸ் ஒழுக்காற்று விசாரணைசபை உறுப்பினராகவும், மத்தியஸ்தர் சபை உறுப்பினராகவும், தனியார் சுதேச சயாதீன மருத்துவர் சங்க இணைச்செயலாளராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார்.

இவர் வெறுமனே ஒரு இலக்கியச் செயற்பாட்டாளராக மட்டுமன்றி, புரவலராகவும் நின்று கலை, இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு பங்களித்திருப்பது இவரை ஏனையவர்களிடமிருந்து இருந்து தனித்துவம் பெற வைத்திருக்கின்றது. அதனையும் விட அவருடன் பழகும் போது அவர் வெளிப்படுத்தும் மனித நேயம், அன்பு என்பனவற்றை அளவிட முடியாது.

சர்வதேச கலை இலக்கிய மாநாடுகளில் செயற்பாட்டாளராகவும் ஆய்வாளராகவும் இருந்துள்ளார். குறிப்பாக 2002இல் இலங்கையில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, 2007இல் சென்னையில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, 2011இல் மலேசியாவில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு, காயல்பட்டணத்தில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாடு ஆகியவற்றின் ஊடாக இஸ்லாமிய இலக்கியத்தில் தீவிரப் பற்றுக்கையுடன் பணியாற்றியிருப்பது இவரது சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் 2002ஆம் ஆண்டு அமைச்சர் ரஷித் ஹக்கீம் அவர்களின் வழிகாட்டலில் டாக்டர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், கவிஞர் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன், இசைக்கோ என். எம். நூர்இன் ஆகியோருடன் இணைந்து நடத்திய உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் தேசிய ஒருங்கிணைப்பாளராகச் செயற்பட்டு அம்மாநாடு வெற்றிபெற உதவியுள்ளதோடு புலவர்மணி ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன்

நூற்றாண்டு விழாவிலும் பக்கபலமாய் இருந்து செயற்பட்டுள்ளார். அத்துடன் 2011 மார்ச் மாதம் 11ஆம் திகதி பேராசிரியர் அல்லாமா ம.மு.உவைஸ் அவர்களின் நினைவு தினத்தை மணிப்புலவர் மருதுர் ஏ.மஜீத், ஊடகவியலாளர் எம்.சி.நஜிமுதீன் ஆகியோரின் பங்களிப்புடன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஏ.எச்.எம்.அஸ்வர் அவர்களின் தலைமையில் நடத்தியதோடு 2013இல் மூத்த கல்விமான் எஸ்.எச்.எம்.ஜெம்லுக்கான பாராட்டு விழாவை முன்னின்று நடத்தி சிறப்புறச்செய்த தாஸிம் அகமது, அதற்காக அனைவரதும் பாராட்டைப் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது கலை இலக்கிய பங்களிப்புகளுக்காக அண்மையில் அரசு கலாபூஷண விருது வழங்கப்பட்டது. அத்துடன் 1999 இல் அகில இன நல்லுறவு ஒன்றியம் 'சமூகச் சுடர்' எனும் பட்டத்தையும் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் கலைஞர் முன்னணி 'இலக்கிய வாரிதி' பட்டத்தையும் வழங்கிக் கௌரவித்தது. மேலும் கவின் கலைமன்ற விருது, நற்கவிஞர் பட்டய விருது, கொழும்பு முஸ்லிம் கலை இலக்கிய முன்னணியின் கௌரவ விருது, மக்கீன் அறக்கட்டளை விருது, தடாகம் இலக்கிய வட்டத்தின் கௌரவ விருதும் பெற்றுள்ளார். 2014 பெப்ரவரி கும்பகோண அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின்போது தாஸிம் அகமதினது இலக்கியம் மற்றும் சமூக சேவைக்கான வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார். 2015 ஒக்டோபர் மாதம் சென்னை காமராஜர் அரங்கில் நடைபெற்ற இருநாள் கவிக்கோ பவளவிழாவின் போது கவிக்கோ விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

இவரின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்காக 'மல்லிகை, படிகள்' போன்ற சஞ்சிகைகள் அட்டையில் இவரது படத்தைப் பிரசுரித்து கௌரவித்தன. தாயக ஒலி சஞ்சிகையின் மதியுரைக்குழு உறுப்பினராகவும் செயலாற்றி வருகின்றார். கடந்த சில காலங்களாக புதிய தலைமுறை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்களுடன் இணைந்து செயலாற்றி வருவது இவரது தூரநோக்காகக் கொள்ள இயலும்.

கலை, இலக்கிய, சமூக விடயங்களில் அதிக அக்கறையுடன் செயற்படும் ஒரு கதாபாத்திரத்தை, வெறுமனே நின்று நோக்காமல் அவரது செயற்பாடுகளையும் அர்ப்பணிப்பையும் வைத்து ஆய்வு செய்து நேக்கின், தாஸிம் அகமது ஒரு மனித மாணிக்கம் என்று புகழாரமிடலாம்.

○○○

பசுமை எரிகிறது

பசுமைகளை

விழிகள் விழுங்கியதால்

ரசிப்பை இழந்து

ருசிக்கத்துவங்கி விட்டது

வணங்கியும்

வல்லவனை தொழுவதையும் மறந்து

மனம் இச்சையில் விழுந்து

பச்சைகளை பகை கொள்கிறது

கும்பிட வேண்டிய கைகள்

குப்பை போல் எரிக்கிறது

பசுமைத்தாயிடம்

பகல் இரவாய் தாலாட்டு வாங்கியவர்கள்

தாயையே கொளுத்தும்

பேய்களாகி விட்டோம்

மனிதன் மீது

மனிதன் படைபெருக்கத்துவங்கியதால்

பசுமையும்

கற்பழிக்கப்படுவதை மறந்து விடுகிறோம்

பசுமை

பாடம் எடுக்கிறது

கற்றுக்கொள் என்று கட்டாயப்படுத்துகிறது

மனிதன் மீது நீ

போர் தொடுத்தாலும் தொலைவது

நான்!

என் அழிவால் அவலமும்

கவலையும் உனக்குதான்

கூறுவது இயற்கை!

பசுமைகளை பாதுகாத்து

இயற்கையின் சிறகுகளை

உன்னில் பொருத்தி வாழச்சொல்கிறது

மனிதனிடம் காலம்

காலம் கூறும்

அறிவுரைகள் ஏற்றால்

மனிதக்குரோதம் குப்பையாகும்

அதை எரித்தால்

நான் எரியவும் மாட்டேன்

உன்னை எரிக்கவும் மாட்டேன் என்று

மனிதம் பேசுகிறது பசுமை

- பிஹிந்தலை ஏ.பாரிஸ்

அக்காவின் காதலன்

லண்டன் 2015.

அதிகாலை ஐந்து மணி. வீட்டுக் கதவைத் திறந்து யாரோ பதவென்று தட்டிய சப்தம் பவானியைப் படுக்கையிலிருந்து துள்ளியெழும்பண்ணியது. பக்கத்திலிருந்த அலாங்குளொக்கில் மஞ்சள் நிறத்தில் நேரம் ஐந்து மணியென்று காட்டியது. அவளுக்கு ஆத்திரம் வந்தது.

யாராயிருக்கும் இந்த நேரத்தில் இப்படிக்காட்டுமிராண்டித்தனமாகக் கதவைத் தட்டுவது (இடிப்பது)?

பக்கத்தில் படுத்திருந்த கணவர் உலகம் தலைகீழானாலும் அது தெரியாமல் குறட்டைவிடுபவர், அவரும் பட படவென கதவு தட்டுப்படும் ஆரவாரத்தில், பவானி சட்டென்று துடித்தெழுந்ததின் அதிர்ச்சியில் கண்விழித்து, “என்ன.. என்ன நடக்கிறது?” என்று தூக்கக் கலக்கத்தில் கேட்டார்.

“எனக்கு என்ன தெரியும்?...கெதியாய்க் கீழே போய் என்னெண்டு பாருங்கோ”

அவள் அவரைப் பார்த்துச் சொன்னாள், அவள் குரலில், இந்த நேரத்தில் யார் இப்படிக்கதவைத் தட்டுகிறார்கள் என்ற பயம் அவரை அவசரப் படுத்தியது.

அவர் முணுமுணுத்துக்கொண்டு கீழே வந்தார்.

அவளும் அவசரமாகத் தன் ட்ரெசிங்கவுணைப் போட்டுக் கொண்டு தடதவென்று அவரைத் தொடர்ந்தாள். அடுத்த அறையிலிருந்த மகள் நித்தியாவும் கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு “என்னமா நடக்கிறது” என்று அரைகுறை நித்திரைக் குரலிற் கேட்டாள். “தெரியாது, யாரோ கதவைத் தட்டுகிறார்கள் போல கிடக்கு” அவள் விரைந்தாள். நித்தியாவும் அவள் அணிந்திருந்த நைட் கவுணுக்கு மேல் ட்ரெசிங் கவுணைப் போட்டுக் கொண்டு தாய் தகப்பனைத் தொடர்ந்தாள்..

கதவைத்திறந்தால் இருபோலிசார், காலை யிருளில் பூதங்கள் மாதிரி நின்று கொண்டிருந்தார்கள். வீட்டுக்குக் கொஞ்ச தூரத்தில், ரோட்டில் சிவப்பு லைட் போட்ட ஒரு போலிஸ்கார் நின்றுகொண்டிருந்தது.

அதிகாலையில் வந்து போலிசார் கதவைத் தட்டினால் அவர்கள், ஆழ்ந்த நித்திரைக் கலக்கத்திலிருக்கும் திருடர்களை, அல்லது கொலைகாரர்களை, அல்லது பயங்கர வாதிகளைப் பிடிக்கவருகிறார்கள் என்று அர்த்தம். அதுவுமில்லாவிட்டால், விபத்தில் இறந்து விட்ட உறவினர்கள் பற்றிய துக்கச் செய்திகளைச் சொல்லவருகிறார்கள் என்று தெரியும்.

“ஐயைய்யோ எனது பையன்களுக்கு ஒன்றுமில்லையே” அவள் போலிசாரிடம் கேள்வி கேட்டாள். குரலில் பதட்டம் அழகை முட்டிக் கொண்டு வந்தது.

அவர்களின் ஒரு மகன் பேர்மிங்காம் என்ற நகரில் வேலை செய்கிறான். அடுத்தவன் சினேகிதர்களுடன் ஸ்கொட்லாந்துக்கு ஹொலிடேய் போயிருக்கிறான். அவர்களுக்கு ஏதும் விபத்து நடந்து விட்டதா?

போலிசார் அவளை ஒருமாதிரிப் பார்த்துவிட்டு “நாங்கள் மார்ட்டின் ஹியூஸ் என்பவரைப் பிடிக்க வந்திருக்கிறோம். அவர் உங்கள் வீட்டில் மறைந்திருப்பதாக எங்களுக்கு நம்பகமான தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன”

ஆராய்ச்சிக் கண்களுடன் அலகம் போலிசாரின் கண்கள் தங்கள் முன்னால் பயத்தில் பேதலித்துப் போய் நிற்கும் அந்தக் குடும்பத்தை எடைபோட்டன.

என்ன இவர்கள் சொல்கிறார்கள்? யார் இவர்கள் குறிப்பிடும் மார்ட்டின் ஹியூஸ்? அவனை நாங்கள் எங்கள் வீட்டில் மறைத்து வைத்திருக்கவேண்டும்?

கணவனும் மனைவியும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் குழப்பத்துடன் பார்த்துக்கொண்டார்கள்.

“யார் மார்ட்டின் ஹியூஸ்” கணவர் போலிசாரிடம் கேள்வி கேட்டார்.

போலிசார் ஒருத்தரை ஒருத்தர் அர்த்தத்துடன் பார்த்துக் கொண்டனர்.

“மிஸ்டர் ஹியூஸைத் தெரியாத மாதிரி பாசாங்கு பண்ணவேண்டாம். அவர் உங்கள் வீட்டில் விருந்து சாப்பிட்டிருக்கிறார்” போலிஸ்காரன் இறுக்கமான குரலில் சொன்னான். இவர்கள் ஒத்துழைக்காவிட்டால் அவர்களுடன் போலிஸ் காரில் வந்திருக்கும் ‘அதிரடிப்படையை’ இவர்கள் வீட்டுக்குள் அனுப்பித் தேடலைத் தொடங்க அவர்கள் தயங்கப் போவதில்லை என்பது அவர்களின் நடத்தையிலிருந்து வெளிப்பட்டது.

“பிளீஸ் ஆஃபிசர், தயவு செய்து நீங்கள் குறிப்பிடும் பேர்வளியை எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும் என்ற சொல்லுங்கள்” கணவர் தனது

பதட்டத்தைக் காட்டாமல் கேட்டார் ஆனால் அவர் குரல் அசாதாரணமாக இருந்ததை அவர்கள் கவனித்தார்கள்.

“மிஸ்டர் ஹியூஸ் என்பவர் உங்கள் மனைவியுடன் ஒருகாலத்தில் ஒன்றாக வேலை செய்த லாரா மில்டன் என்பருக்குத் தெரிந்தவர். அவர் லாரா என்பருடன் உங்கள் வீட்டுக்கு உங்கள் மனைவியின் அழைப்பில் வந்திருக்கிறார். எனவே உங்களுக்கு அவரைத் தெரியும். அவரை நீங்கள் மறைத்து வைத்திருக்கிறீர்கள் என்ற செய்தி எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது”

கணவர் மனைவியை முறைத்துப் பார்த்தார். நீ தேவையில்லாமல் உனது ஆபிஸ் சினேகிதர்களுக்குச் சாப்பாடு போடுவதன் விளைவு இது? என்ற முறைப்பு அது. பவானிக்கு, போலிசார் தேடிவந்தவனை இப்போது ஞாபகம் வந்தது. லாராவின் சினேகிதனை, பவானிக்கு, ‘மார்ட்’ என்று மட்டும் தெரியும். மிஸ்டர் மார்ட்டின் ஹியூஸ் என்று தெரியாது.

அவள் தர்மசங்கடத்துடன் பொலிசாரைப் பார்த்து, “எனக்கு அவர் பெயர் மார்ட் என்று என்னுடன் ஒருகாலத்தில் வேலை செய்த லாராவால் சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் ஒன்றிரண்டு தரம் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். லாரா எப்போதோ வேறு வேலை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டாள். அவளை நான் கண்காலம் காணவில்லை. மார்ட்டை... சாரி, மார்ட்டினை ஏன் தேடுகிறீர்கள்?”

பவானி உண்மை சொல்கிறாள் என்பது போலிசாருக்குத் தெரிந்ததோ என்னவோ, அவர்கள் அந்தத் தம்பதிகளை ஏற இறங்கப் பார்த்து விட்டு, “அவன் தங்கள் குழந்தையைக் கடத்தி விட்டதாக அவருடைய பார்ட்னர் எங்களுக்குத் தகவல் தந்திருக்கிறார். அதுதான் அவனைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவனைப் பற்றிய தகவல்கள் கிடைத்தால் உடனடியாக எங்களுக்கு அறிவிக்கவும்”

“யாரும் ஒரு தாயிடமிருந்து பிள்ளையைக் கடத்திக்கொண்டு வந்தால் அப்படியான ஒரு தரம் கெட்ட மனிதனை நாங்கள் மறைத்து வைத்திருப்போம் என்று நினைப்பது ஒரு வெட்கக்கேடான விடயம்” நித்தியா போலிசாருடன் தர்க்கம் செய்தாள்.

அவளுக்கு இப்போது பதினாறு வயது. பெண்களின் சமத்துவம்பற்றிப் பல கேள்விகைக் கேட்டுத் தாய் தகப்பனைக் குழப்புலள்.

போலிசார் தங்களுடன் அதிகாலையில் தங்கள் அதிகாரத்தைக் கேள்வி கேட்கும் அந்த மொட்டழகை முறைத்துப் பார்த்தனர்.

“நீங்கள் போலிசாரிடம் பொய் சொன்னால் என்ன நடக்கும் என்று உங்களுக்குப் புரியும்” போலிசாரின் குரல் பரவாயில்லாமலிருந்தது. கதவைத் திறந்தபோது அவர்களிடமிருந்த அதிகாரத் தோரணை கொஞ்சம் குறைந்திருந்தது. அந்தக் குடும்பத்தார் சொல்வதை அவர்கள் நம்புகிறார்கள் என்பது அவர்களின் தணிந்த குரலிற் பிரதிபலித்தது.

குடும்பத்தினர் அவர்களுக்கு நன்றி சொன்னார்கள். போலிசார் போய்விட்டார்கள்.

நவம்பர் மாதக் கடைசி என்பதால் விடிவதற்கு இன்னும் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் எடுக்கும். அதிகாலையில் வந்து தனது நித்திரை குழம்பிய ஆத்திரத்தில் பவானியின் கணவர் போலிசாரையும் திட்டியது மட்டுமல்லாமல், லாரா போன்ற சினேகிதிகளை வைத்திருப்பதற்காகப் பவானியையும் திட்டிவிட்டு இன்னொருதரம் படுக்கையில் விழுந்தார். அவர் ஏழுமணிக்கு முதல் எழும்ப மாட்டார்.

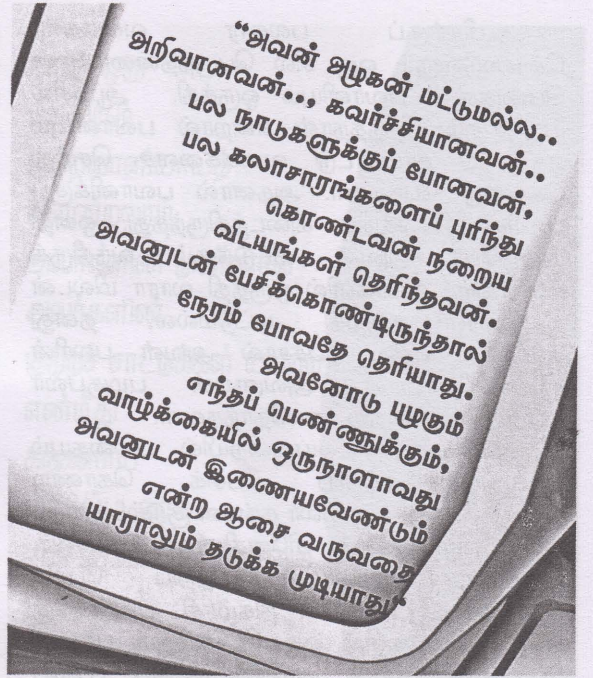
பவானிக்கு இனி நித்திரை வராது. அவள் வழக்கமாகக் காலை ஐந்தரை மணிக்கு எழும்பிக் காலைக் கடன்கள் முடித்து, கடவுள் வணக்கம் செய்துவிட்டுக் கணவருக்குச் சாப்பாடு தயாரிப்பவள்.

சமயலறைக்குள் வந்த நித்தியா, “யாரம்மா இந்த மாட்டின் ஹியூஸ், அவனுக்கும் உங்களுடன் வேலைசெய்த லாராவுக்கும் என்ன தொடர்பு, அவரின் பார்ட்னர் யார்?” கேள்விக்கணைகள் தொடுக்கும் மகளை ஏறிட்டுப்பார்த்தாள் தாய்.

லாராவுக்கும் அவனுக்கும் என்ன தொடர்பா? பவானி எப்படி அந்த விளக்கத்தை மகளுக்குச் சொல்வதாம்?

“இப்போ.. இதெல்லாத்தையும் பேசி அப்பாவின் நித்திரையைக் குழப்பாதே, நீ இதெல்லாத்தையும் தலையில் போட்டுக் குழப்பாமல் போய்ப் படு. நாளைக்கு ஆறுதலாகப் பேசுவோம்” பவானி மெல்லமாகச் சொன்னாள் அதிகாலையில் அவளின் கணவரின் உறுமலைக்கேட்க அவள் தயாராகவில்லை. நித்தியா ஏதோ முணுமுணுத்து விட்டு மேலே போய்விட்டாள்.

போலிசார் வந்து செய்த ரகனையில் பக்கத்து, முன்பக்கத்து வீட்டார்கள் தங்களை வேடிக்கை பார்க்கிறார்களோ என்று பவானி அங்குமிங்கும் பார்த்தாள். நல்லகாலம்,

அவர்களின் வீடுகளில் லைட் எரியவில்லை. இருளில் நின்று ஜன்னல் வழியாகப் பார்க்கிறார்களோ என்ற அவளுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் கேட்டால் போலிசார் வீடுதவறி வந்ததாகச் சொல்லலாமா என்ற பவானி யோசித்தாள். பிரித்தானியப் போலிசார் வீடுதெரியாமல் வருவதாவது?

அதைப்பற்றி யோசித்துக் குழம்பிக் கொள்வதை விட பவானிக்கு, அவளுடன் வேலை செய்த லாரா மில்டன் பற்றிய யோசனை அவள் நினைவுகளை எங்கேயோ இழுத்துச் சென்றது. லாரா மில்டன் பவானியின் ஆபிசில் ஒருகாலத்தில் அவளுடன் வேலை செய்த மிக அழகிய ஆங்கிலப்பெண்.

பவானி வேலை செய்த லோகல் கவர்ன்மென்டின் ஒரு பெரிய டிப்பார்ட்மென்டில் பலர் வேலைசெய்த காலத்தில் பவானிக்கு லாராவைத் தெரியும். காலையில் வேலைக்குப் போகும்போது தனது அழகிய சிரிப்பால் “குட்மோர்னிங்” சொல்லி வரவேற்பாள்

லண்டன் லோகல் கவர்ன்மென்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் என்றபடியால் அங்கு பல நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் வேலை செய்தனர். பெரும்பாலனோர் சினேகிதமாக ஒருத்தருடன் பழகிக் கொள்வார்கள். தங்கள் பேர்த்தே, திருமண வீடுகளுக்கு அழைப்பிதழ்கள் கொடுக்குமளவுக்குச் சில சினேகிதங்கள் வளரும்.

ஆபிசுக்குப் பலகார வகைகள், கொண்டுவரும் ஒரு சில பெருந்தன்மையான பெண்களில் பவானியும் ஒருத்தி. ஆபிசில் யாருக்கும் பிறந்தநாள் என்றால் பவானியும் ஏகப்பட்ட சாப்பாட்டு வகைகளைச் செய்து கொண்டு போவாள். அதனால் பவானிக்குப் பலரின் சினேகிதம் கிடைத்திருந்தது. ஒன்றிரண்டுபேர் அவள் வீட்டுக்கும் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருத்தி லாரா மில்டன் அவள் அழகி மட்டுமல்ல, தனது கல கல என்ற பேச்சால் அவள் பலரின் சினேகிதியானாள். அவளுடன் பழகுபவர்களைக் கவர்வதிற கைதேர்ந்தவள்.

ஆபிசர்களின் ஓய்வறையில் பலதையும் பத்தையும் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, ஒரு சிலர் தங்கள் குடும்பத்தைப் பற்றி, குழந்தைகள், சினேகிதர்கள், கணவர், பார்ட்னர், காதலர்கள் பற்றிப் பேசிக் கொள்வதும் சாதாரண நிகழ்ச்சி. பவானிக்கு இரு பையன்களும் ஒரு பெண்ணும். பவானி எப்போதும் தனது குழந்தைகளைப் பற்றிப் பேசுவாள்.

ஆபிஸ் வாழ்க்கை என்பது ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பல்கலைக்கழகத்திற்குப் போவது போன்றது என்று சில வேளைகளில் பவானி நினைப்பாள். அடிக்கடி டிப்பார்ட்மென்ட்டில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும். சில வேளைகளில் அங்கு வேலைசெய்யும் உத்தியோகத்தர்களை, அவர்களின் குறிப்பிட்ட உத்தியோகத்தின் மேன்பாடுகளை விரிவாக்கும் செமினார்களுக்கு அனுப்புவார்கள். அங்கெல்லாம் பலவிதமான மக்களைச் சந்திப்பதும் சில வேளைகளில் அவர்களின் சிலருடன் மனம் விட்டுப் பேசும்போது தெரிந்து கொள்ளும் பல தரப்பட்ட கலாசார, பண்பாடுசார்ந்த விடயங்களும் பவானியைச் சிந்திக்கப் பண்ணும். அவள் இலங்கையில் படித்த ஒரு தமிழ்ப் பட்டதாரி.

கணவருடன் லண்டனுக்கு வந்து, உத்தியோக தேவைக்காகத் தன் ஆங்கில அறிவை மேம்படுத்தி, இன்று ஒரு லோகல் கவர்மென்ட் டிப்பார்ட்மென்ட்டில் வேலை செய்கிறாள்.

லண்டனுக்கு வந்தபின், உலகின் பல்வேறு மக்களையும் ஒன்றுபடுத்திய ஒரு குடும்பம்போல் லண்டனின் அரசு நிர்வாகம் இயங்குவது, இனரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்டு வந்த அந்த தமிழ்ப் பெண்ணுக்கு ஆச்சரியமாக, சந்தோசமாகவிருந்தது. ஆனாலும், லண்டனில் அவள் காணும் பல்வேறுபட்ட வாழ்க்கைமுறை சிலவேளை தர்மசங்கடத்தைத் தந்தது. அவள் வாழ்ந்த கலாசாரக் கோட்பாடுகளுக்கு

அப்பாற்பட்ட வாழ்க்கைமுறைகள் அவளை வியக்கப் பண்ணின. பவானிக்கு, அந்தத் தர்மசங்கட உணர்வுகளுையுண்டாக்க லாராவும் ஒரு காரணம்.

லாராவுடன் பழகத் தொடங்கியபோது. அவளுக்கு இருபத்திமூன்று வயதென்றும், பதினாறு வயதிலிருந்து அடிக்கடி தனது பாய்பிரண்டுகளை மாற்றிக்கொள்பவள் என்றும் அவள் பேச்சிலிருந்து தெரியவந்தது.

பவானி தனது இருபத்தி நான்காவது வயதில், ஓரளவுக்கு அவளுக்குத் தெரிந்த வரைத் தாய் தகப்பன் தெரிவு செய்ய அவரைத் திருமணம் செய்துகொண்டு அடுத்த வருடம் லண்டனுக்கு வந்தவள்.

“வாழ்க்கையில் செற்றிலாக வேண்டும் என்ற ஆசையில்லையா?” என்று பவானி லாராவைச் சகோதர பாசம் கலந்த ஆதரவுடன் கேட்டபோது, லாரா அவளை ஏற இறங்கப் பார்த்தாள்.

“அப்படி ஒரு ஆசையும் இப்போதைக்குக் கிடையாது. வாழ்க்கையை அனுபவிக்க வேண்டும்”

“வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதா? எவ்வளவு காலத்துக்கு?”

அப்படியென்றால் திருமணமான பெண்கள் வாழ்க்கையை அனுபவிக்கவில்லையா? பவானிக்கு இந்த மேற்கத்திய, வாழ்க்கை, செக்ஸ் பற்றிய சித்தாந்தங்கள் சிலவேளை புரிவதில்லை.

இருவரும் ஒருநாள் மதியச்சாப்பாட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது, லாரா ஏதோ யோசித்துக் கொண்டும் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டும் வந்தாள்.

“என்ன பிரச்சினை. வேலையை விடப் போகிறாயா?” பவானி கேட்டாள். அடிக்கடி தனது பாய்பிரண்டுகளை மாற்றுவதுபோல் தனது வேலையையும் மாற்றிக் கொள்பவள் என்று அவளைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டவர்கள் அறிவார்கள்.

லாராவைப் பற்றி ஓரளவு தெரிந்த பவானி. லாராவிடம் கேட்ட கேள்விக்கு, “ம். ம்.. அக்காவின் பாய்பிரண்ட் மாதிரி ஒருத்தன் எனக்குக் கிடைத்தால் என்னைப்போல் சந்தோசப்படுபவர்கள் இந்த உலகத்தில் யாருமிருக்க மாட்டார்கள்” என்ற பெருமூச்சு விட்டாள்.

லாரா ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறாள் என்ற பவானிக்குப் புரிந்தது.

“அப்படி என்ன பெரிய ஆணழகனா உனது தமக்கையின் காதலன்?” பவானி அப்பாவித்தனமாகக் கேட்டாள்.

லாரா கனவுலகத்திலிருப்பதுபோல், கண் களை அரைகுறையாக மூடிக்கொண்டு, “அவன் அழகன் மட்டுமல்ல.. அறிவானவன்.., கவர்ச்சி யானவன்.. பல நாடுகளுக்குப் போனவன், பல கலாசாரங்களைப் புரிந்து கொண்டவன் நிறைய விடயங்கள் தெரிந்தவன். அவனுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தால் நேரம் போவதே தெரியாது. அவனோடு பழகும் எந்தப் பெண்ணுக்கும், வாழ்க்கையில் ஒருநாளாவது அவனுடன் இணையவேண்டும் என்ற ஆசை வருவதை யாராலும் தடுக்க முடியாது” என்று கிசுகிசுத்தாள்.

பட்டப் பகலில், ஆபிஸ் சாப்பாட்டு மேசையில் அக்கம் பக்கமெல்லாம் பலரிருக்கும்போது, லாரா தன் சொர்க்கலோகக் கண்ணோட்டத்தில் அவளின் தமக்கையின் காதலன் பற்றி விபரித்தது பவானிக்குத் தர்மசங்கடமாகவிருந்தது.

“லாரா நீ அழகான பெண் ஒருநாளைக்கு உனக்கு விருப்பமான ஒருத்தனைச் சந்திப்பாய். அவன் உனது தமக்கையின் அற்புதக் காதலன் மாதிரியில்லாவிட்டாலும் உன்னை மனமார விரும்புவனாக, உன் அழகையும் கலகலவென்ற சினேகிதத் தன்மையையும் இரசிப்பவனாக இருப்பான்” பவானி ஒரு தாய்போல் லாராவுக்குப் புத்தி சொன்னாள்.

அது நடந்து சில கிழமைகளின் பின் பவானி சகவீனம் காரணமாக இரு கிழமைகள் வேலைக்குப் போகவில்லை. ஆபிசிலிருந்து ஒரு சிலர் அவளை வந்து பார்த்து குசலம் விசாரித்தனர். ஓரிருவர் “கெட் வெல்” கார்ட் அனுப்பியிருந்தார்கள்.

“நான் உனது வீட்டுக்கு வந்தால் உனக்குப் பிரச்சினையாயிருக்குமா?” என்று போனில் கேட்டாள் லாரா. ஆங்கிலேயர்கள் அழையாத விருந்தாளிகளாக வருவது கிடையாது.

“அப்படி ஒன்றுமில்லை.. நான் பெரும் பாலும் பழைய நிலைக்கு வந்து விட்டேன். அவர் வேலைக்கும் மகள் கொலிச்சம் போனபின் தனியாயிருக்க போரடிக்கிறது.” என்று சொன்னாள் பவானி.

“அப்படியானால், நாளைக்கு வரட்டுமா? அவுஸ்திரேலியாவுக்குக் குடிபெயரும், எனது சினேகிதியைப் பார்க்கப்போக லீவெடுத்திருக்கிறேன். அவள் மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு வரச் சொன்னாள்.. அவளின் வீடு நீயிருக்கும் இடத்திலிருந்து அதிகம் தூரமில்லை.” லாரா பட படவென்று சொன்னாள்.

பவானிக்கு அவள் வருவது பிடித்திருந்தது. ஒவ்வொருநாளும் ஒரு ஒழுங்கான வாழ்க்கையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போது

நான் ஒரு
மாபெரும்
குற்றவாளியாய்த்
தோன்றலாம்
அவர்களின் முன்னால்
அவர்களின்
குற்றச் சாட்டுக்கள் யாவும்
என்மீது
கற்களாய்
எறியப்படலாம்
என் சென்னியும் நுதலும்
இதழ்களும்
பிளவுறவும் செய்யலாம்
என்
வார்குழலும்
சிரைக்கப்படலாம்
என் வெற்றுமேனியை
மொய்த்து விடவும்
அவர்கள் விரும்பலாம்
எனினும் ...
அவர்களின்
நையப்புடைத்தலின்
ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும்
சிரிப்புக்களின் பரிசாசங்களிலும்
அவர்களுக்கு முன்னால்
என் முகத்தை மூடிக்கொள்ள அல்ல
என் முகத்தின் பிரகாசத்தைக் காண்பிக்கவே
விரும்புகின்றேன்....

நானொரு குற்றவாளி
ஹீரோசனா - ௧௫

சட்டென்று சில நாட்கள் தன் பாட்டுக்கு, தனக்கு விருப்பமானவர்களைச் சந்திப்பது பவானியைச் சந்தோசப்படுத்தியது.

லாராவுக்கு பவானி ஆபிசுக்குக் கொண்டுபோகும் பலகார வகைகள் பிடிக்கும்.

பெரும்பாலான இளம் பெண்கள் தங்கள் எடையைச் சமநிலையில் வைத்திருக்க இனிப்பு வகைகளை எட்டிப்பார்க்காத காலகட்டத்தில், இந்திய இனிப்புகளை விரும்பிச் சாப்பாடும் லாராவை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தவர்கள் அநேகம்.

லாரா வந்தாள். தனியாக வரவில்லை. வாட்டசாட்டமான ஒரு ஆணைகளை அழைத்துக் கொண்டு பவானியைப் பார்க்க வந்தாள். இந்த மாதிரி ஒரு கவர்ச்சியான மனிதன் இவளின் கரங்களை இணைத்துக்கொண்டு வரும்போது ஏன் லாரா தனது தமக்கையின் 'அற்புதமான' காதலர் பற்றிப் பெருமூச்சு விடுகிறாள் என்பது பவானிக்கு விளங்கவில்லை.

அவனைப் பார்த்தால் பிரித்தானியாவில் சமுதாய படிநிலைகளில் தரம் பார்க்கும் இரண்டாம், மூன்றாம் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவனாகத் தெரியவில்லை.

அதாவது பிரித்தானிய சமூக வரை விலக்கணத்தின்படி அரச குடும்பமும் அவர்கள் சார்ந்த பிரபுக்கள் நில உடமையாளர்கள் முதற் தரம். இரண்டாவதாக,

சமுதாயத்தால் மதிக்கப்படும் கல்வித் தகைமையுள்ள டாக்டர்கள், பேராசிரியர்கள், அடுத்ததாகப் பணம் படைத்த வியாபாரிகள், தொழில் நுட்பவாதிகள், அடுத்ததாக, சரியான தொழிற் திறமையுள்ளவாக்கள் கடைசியாக, அடிமட்ட வேலை செய்பவர்கள் என்று பார்க்கப் படுகிறது.

லாராவின் சினேகிதன் வாய்திறந்து பவானிக்கு "ஹலோ" சொன்ன விதத்தில் அவன் லாராவை விட மிக மிக உயர்ந்த நிலையிலிருப்பவன் என்று பவானிக்குப் புரிந்தது.

அவன் பெயர் மார்ட் என்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டான். பவானி தனது பெயரைச் சொன்னதும் பாவனி என்று ஏதோ தடுமாறி உச்சரித்தான்.

பவானி கொடுத்த லட்டுவை ஏதோ வித்தியாசமான விதத்தில் பார்த்துவிட்டு மெல்ல ஒரு கடி கடித்தான். பெரும்பாலான பிரித்தானிய இளம் தலைமுறையினர், இந்திய உணவுகளை விரும்புவர்கள். பிரித்தானிய தேசிய உணவுப் பட்டியலில் 'கறியும்' இடம் பெற்றிருக்கிறது.

சனிக்கிழமைகளில் 'வார விமுறைச் சந்தோசங்களில்' இந்திய டான்டோரிக் கோழி மிக மிக முக்கிய இடம் வெற்றிருக்கிறது. சப்பாத்தியும் நாண்பிரட்டும் நுழையாத ஆங்கில வீடுகள் ஒருசிலவே.

மார்ட் பவானி கொடுத்த லட்டுவைப் புதினமாக ரசித்தான். இந்திய உபகண்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடன் அவனுக்கு அதிகம் பரிச்சயமில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. தனது சினேகிதன் இப்போதுதான் இந்திய உணவுகளில் பரிச்சயமாகிறான் என்று லாரா பெரிய சந்தோசத்துடன் பவானிக்கு அறிவித்தான்.

ஒரு லட்டில் பாதியைச் சாப்பிட்டவன் இந்தியச் சாப்பாட்டில் இப்போதுதான் பரிச்சயப் படுகிறானாம்!

அவனை உன் வீட்டுக்குச் சாப்பாட்டுக்கு அழையேன் என்று

நூல் : நறுக்... (ஹைக்கல் கவிதைகள்)
ஆசிரியர்: மொழிவாரதன்

வெளியீடு: தமிழ்ச்சங்கம், கொட்டகலை
முதற்பதிப்பு : மார்ச் 22016

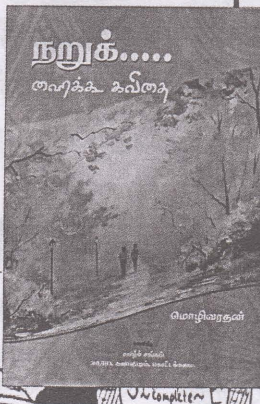
விலை: ரூபா 300/=

இத்தொகுப்பில் உள்ள ஹைக்கல் கவிதைகள் பெரிதும் அரசியல், மனிதாபிமானம், மற்றும் இயற்கை பற்றியே பேசுகிறது. ஆங்காங்கே மலையக வாசம் வீசுகின்ற கவிதைகளும் உள்ளன. இத்தொகுப்பில் உள்ள 51

கவிதைகளில் சில உலகப்புகழ்பெற்ற ஹைக்கல் கவிஞர்களின் கவிதைகளை எட்டிப்பிடிக்கும் தரத்தில் அமைந்துள்ளதாகவும் காலம் கடக்கும்போது சில

வரலாற்றுப் பதிவுகளைக் கொண்டதாகவும்

அமைந்துள்ளது என்கிறார் இக்கவிதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை எழுதிய கவிஞர் சு. முரளிதரன். சிறப்பான கைக்கூ. கவிதைகளைத்தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

மறைமுகமாகச் சொல்வதைப் புரியாத முட்டாளில்லை பவானி.

அவளை அவனுடன் சாப்பாட்டுக்கு அழைப்பது பிரச்சினையில்லை. ஆனால் அவள் கணவருக்கு, வெள்ளைக்காரப்பண்கள் 'கண்ட பாட்டுக்கு' சினேகிதர்களை அடிக்கடி மாற்றுவது மிகவும் கேவலமான விடயம். அவர் நித்தியா இருக்கும்போது ஆங்கில சினிமாப் படங்களையும் பார்க்கமாட்டார். மகளுக்கு முன்னாலிருந்துகொண்டு டி.வியில் வரும் முத்தக் காட்சிகளைப் பார்க்கத் தர்மசங்கடப் படுவார். அவரைப் பொறுத்தவரையில் அதெல்லாம் ஆபாசமான விடயம். அப்படியானவர், லாரா வந்தால் அவளின் 'பாய்பிரண்ட்' பற்றியும் எப்போது அவர்கள் திருமணம் செய்யப்போகிறார்கள் என்றும் கேட்கத் தயங்கமாட்டார். ஆனாலும் லாரா மறைமுகமாகக் கேட்டுக்கொண்டபடியால் அவளை அவளின் சினேகிதனுடன், விருந்தாளியாக அழைத்தாள்.

நித்தியா பெரியம்மா வீட்டுக்குப் போயிருந்த ஒரு சனிக்கிழமை, பவானி. எதிர்பார்த்ததுபோல் தனது சினேகிதன் மார்ட்டையும் கூட்டிக்கொண்டு வந்தாள் லாரா.

மார்ட் பவானியின் கணவருடன் அளந்து பேசினான் முன்பின் தெரியாதவர்களுடன் அதுவும் அந்நியருடன், வள வள வென்று பேசுவது பெரும்பாலான ஆங்கிலேயர்களிடமில்லாத பழக்கம். மார்ட் என்ன வேலை செய்கிறான், அவனுடைய பின்னணி என்னவென்று, சாதாரண தமிழர் அணுகலில் பவானியின் கணவர் துளைத்த கேள்விகளுக்கு அவனிடமிருந்து திருப்தியான பதிலில்லை என்பது பவானியின் கணவரின் அதிருப்தியான முகபாவத்திலிருந்து புரிந்து கொண்டாள்.

"சரியான தலைக்கனம் பிடித்த இங்கிலிஷ்காரன்" பவானியின் கணவர் அவனுக்குத் தெரியாமல் பவானியிடம் தமிழில் முணுமுணுத்தார். கல கலவென்ற லாராவின் சபாவத்திற்கும் அவனது அடக்கமான (அகங்காரமான?) போக்குக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இருப்பதாக அவர் நினைக்கவில்லை என்பதை அவள் புரிந்து கொண்டாள்.

உறைப்பு குறைத்த, ஆங்கிலேயர்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட இந்தியச் சாப்பாடுகள். லாரா ஒவ்வொரு தட்டிலுமிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சம் எடுத்தாள். அவளுக்கு உறைப்பு ஒத்து வராது என்று பவானிக்குத் தெரியும். மார்ட் மரியாதைக்காக ஏதோ சாப்பிட்டான். வழக்கம்போல் அளந்து பேசினான், அளந்து சாப்பிட்டான், சரியான

நேரத்தில் அவன் தனது கைக்கடிகாரத்தைப் பார்க்க லாரா, "குட்பை பவானி" சொல்லிவிட்டு நாகர்ந்தாள்.

போகும்போது அவளை இறுகி அணைத்தபடி லாரா மிக மிகச் சந்தோசமாகச் சென்றாள். அவன் அவளை முத்தமிட்டான். அவர்களின் இணைவும் அந்த நெருக்கமான முத்தங்களும் பவானியின் கணவருக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பதை அவள் புரிந்து கொண்டாள். பொது இடங்களில் காதல்கனிந்து முத்தமிட்டுக்கொள்ளும் வெள்ளையினத்தவரைக் கண்டால் உலகத்துப் பெண்களின் கற்பு காற்றில் பறந்துவிட்டதாகக் கவலைப்படுபவர் பவானியின் கணவர். அதுவும் தன் வீட்டு முற்றத்தில் நடக்கும் காமலீலையைச் சகிக்க அவரால் முடியவில்லை.

"இவர்கள் இருவரும் இரு துருவத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அழகான லாராவுக்கு இந்த அகங்காரம் பிடித்தவனில் என்னவென்று காதல் வந்ததோ" பவானியின் கணவர் மார்ட் என்பவனிலுள்ள தனது வேண்டாவெறுப்பைக் கொட்டினார்.

"அவன் அகங்காரம் பிடித்தவன் என்று ஏன் சொல்கிறீர்கள். முன்பின் தெரியாதவர்களுடன் ஆங்கிலேயர்கள் அதிகம் பேசமாட்டார்கள் என்று தெரியாதா?" பவானி தன் அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னாள்.

"லாரா நீ எவ்வளவு அதிஷ்டசாலி, இத்தனை ஸ்மார்ட்டான மனிதனைக் காதலனாகக் கிடைக்கக் கொடுத்து வைத்திருக்கவேண்டும், இத்தனை கம்பீரமான ஆணழகனைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உனது அக்காவின் காதலன் பற்றிக் கனவுகாண்பது ரொம்பவும் பைத்தியக்காரத்தனம்" என்றும் லாராவுக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று பவானி நினைத்தாள்.

அத்துடன், இந்த மார்ட் என்பன் யார்? அவனின் பின்னணி என்ன என்று பவானி லாராவைக் கேட்கவும் நினைத்திருந்தாள் ஆனால் ஆபிசில் லாராவைக் கண்டபோது அவள் அவசரமாக எங்கேயோ ஓடிக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது, தனது பேர்த்தே பார்ட்டிக்குத் தனது ஆபிசிலிருந்து சிலரைத் தனது வீட்டுக்கு அழைப்பதாகவும் பவானியும் கட்டாயம் வரவேண்டும் என்றும் சொன்னாள்..

லாரா இன்னொரு வேலை தேடிக் கொண்டிருக்கிறாள் என்ற செய்தியும் கசிந்ததால், இந்தப் பார்ட்டி ஒரு முக்கியமானதாக இருக்க வேண்டும் என்ற பவானி நினைத்தாள்.

வாழ்த்துகிறோம்

நூல்தேட்டம் தொகுப்புகளின் ஆசிரியரும் பன்னூல் ஆசிரியரும், பிரபல எழுத்தாளரும் நூனம் சஞ்சிகையுடன் நெருங்கிய ஈடுபாடுகொண்டு இயங்கிவருபவருமான திரு. என். செல்வராஜா தம்பதியினரின் செல்வப்பதவ்வி மொளலியா அவர்களுக்கும் செல்வன் சஜீவ்முமார் அவர்களுக்கும் 18-06-2016 அன்று லண்டனில் திருமணம் மிக விமர்சயாக நடந்தேறியது. புதுமணத் தம்பதிகள் சகல செல்வங்களையும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழுவேண்டுமென நூனம் மனதார வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

ஈழமும்

தம்மும்

தேவருலகல்

சைவம்தனை

ஸ்தாபிக்கவோ...?

பாடியவர் : ச. வை. தாமோதரம்பிள்ளை (சிறப்பீட்டி)

காலம் : 1832 - 1901

சி.வை.தாவின் ஆசிரியராக விளங்கியவர் கரோல் விஸ்வநாதப்பிள்ளை அவர்கள். அதேதருணம் பதிப்புத்துறையிலே ஆறுமுக நாவலருடன் சி.வை. தா. நெருங்கிப் பணிபுரிந்துள்ளார். ஆரம்ப காலங்களில் கிறிஸ்தவராய் இருந்த விஸ்வநாதப்பிள்ளையும் ஆறுமுக நாவலரும் கார்சாரமான சமயக் கண்டனங்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதைத் தமிழுலகம் நன்கறியும்.

ஆனால், பிற்காலத்திலே கரோல் விஸ்வநாதப்பிள்ளையவர்கள் மீண்டும் சைவ சமயத்துக்குள் ஈர்க்கப்பட்டார். தமது இறுதிக் காலங்களில் நாவலரும் விஸ்வநாதப்பிள்ளையும் இணைந்தே சைவ சமயப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

1879^{ஆம்} ஆண்டு ஆறுமுக நாவலரும் அவரைத் தொடர்ந்து சில மாதங்களுக்குள்ளேயே 1880^{ஆம்} ஆண்டு விஸ்வநாதப்பிள்ளையும் இயற்கை எய்தினர். விஸ்வநாதப்பிள்ளையவர்கள் இயற்கை எய்தியதை அறிந்த சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் மனதில் உதித்த செய்தியை அவர் தனிப்பாடலாக எமக்கு விட்டுச்சென்றுள்ளார்.

நாவலர் மறைந்த சீர்து காலத்துக்குள்ளாகவே விஸ்வநாதப்பிள்ளையையும் தேவருலகற்ரு இறைவன் அழைத்துக்கொண்டுள்ளான். நாவலர், தேவருலகல் தன்யாகப் சைவப்பண்செய்யமாட்டார் என்று வீறுகொண்ட விஸ்வநாதப்பிள்ளையையும் தேவருலகற்ரு இறைவன் அழைத்துக்கொண்டானோ?

என்பதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளது.

ஆறுமுக நாவலரை அன்றழைத்தார் போதாதே
வீறுவிஸ்வ நாதனையும் வேண்டினார் - நீறுதிகழ்
சைவந்த னையங்குத் தாபிக்க வோவிவர்கள்
கைவந்த வர்கள்எனக் கண்டு

[மூலம் - செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள், க.சி. குலரத்தினம், [இரண்டாம் பதிப்பு 2005], பக். 130]

உனக்கு வாராவைச் சரியாகத் தெரியாது. தனக்குப் பிடித்ததை எப்படையும் தனதாக்கிக் கொள்ளத் தயங்கமாட்டான். பொல்லாதா தன்னலம் பிடித்த பேராசை கொண்ட சில அரசியல்வாதிகள் மாதிரி அவன் அழகாகப் பேசுவான், நன்றாக நடப்பான். “உன்னை ஒரு பேயன் என்ற நினைத்துத்தானே உன்னுடன் கலந்தாலோசிக்காமல் டையானா கர்ப்பம் அடைந்தான். அவன் உன்னுடன் பழகுவதும், உனக்குச் சொல்லாமல் கர்ப்பமானதும், உன்னிடமுள்ள பணத்தில் பங்கு போடத்தான்” என்றெல்லாம் அவனுக்குச் சொல்லி அவனை வாரா மிகவும் குழப்பி விட்டான். அவன் தன்னைத்தான் உண்மையாகக் காதலிப்பதாக ஞந்த வாரா எத்தனையோதரம் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறான். அதுபோல் டையானாவுக்கும் சொல்லியிருக்கிறான்”

“இது உங்கள் ஆபிஸ் பெண்களின் பார்ட்டி நான் வரவில்லை” என்று பவானியின் கணவர் சொல்லி விட்டார்.

ஆபிஸ் சினேகிதிகளுடன் வாரா வீட்டுக்குப்போய் ஒரு சில விநாடிகளில், அங்கு நடக்கும் காட்சிகளைக் கண்டு பவானிக்குத் தலை சுற்றியது.

மார்ட் அங்கே இன்னொரு பெண்ணை நெருக்கமாக அணைத்து முத்தமிட்டபடி பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

“ஹலோ பவானி, இது எனது அக்கா டையானா இது அவளின் காதலன் மார்ட்!” வாரா வெகு சாதாரணமான குரலில் பவானிக்கு அவர்களை அறிமுகம் செய்தான்.

அக்காவின் காதலனா மார்ட்?

அன்று அவனுடன் பவானியின் வீட்டுக்கு வாரா வந்தபோது பகிரங்கமாகக் காதற் சேட்டை செய்ததெல்லாம் அக்காவின் காதலனுடனா?

பேயடித்தமாதிரி வெளிறிய பவானியின் முகத்தை மிக மிகக் கவனமாக அவதானித்த டையானா, “நைஸ் ரு மீட் யு பவானி” என்று கரம் கொடுத்தாள். மார்ட் வெறும் ஹலோ சொல்லிக் கொண்டான். பவானியின் வீட்டுக்கு வந்து லட்டு சாப்பிட்ட சினேகிதபாவம் ஒன்றும் அவன் முகத்திற் கிடையாது.

பவானிக்குக் கையும் ஓடவில்லை. காலும் ஓடவில்லை. அவளுடன் வந்த ஆபிஸ் சினேகிதிகளிடமும் கேட்கமுடியவில்லை. வாராவையும் மார்ட்டையும் ஒன்றாகக் கண்டிருந்தால், அவர்களில் ஒருசிலரும் அப்படி ஆச்சரியமடைந்திருப்பார்களா?

இது என்ன ஒருத்தியின் காதலனை இன்னொருத்தி கொஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல காலம் பவானியின் கணவர் வரவில்லை. வந்திருந்தால் அந்த மனுசன் ஏதோ தாறுமாறாகத் திட்டத் தொடங்கியிருந்தாலும் ஆச்சரியமில்லை.

பார்ட்டி ஆரவாரமாக நடந்து கொண்டிருந்தது. மேசையில் பலவகைக் குடி

பானங்களும் சாப்பாடுகளும் வாரிக் கிடந்தன.

பவானி தனதுமனதில் சுவாலை விடும் ஆத்திரத்தைத் தணித்துக்கொள்ள ஒரேஞ் சாற்றை அவசரமாகக் குடித்தான்.

பார்ட்டி நடக்கும் வீட்டுத் தோட்டத்தில் பல தரப்பட்ட மனிதர்கள். ஆண்கள் பெண்கள் கல கலவெனப் பேசிக் கொண்டும், சாப்பிட்டுக்கொண்டும் பாடலுக்கு ஆடிக்கொண்டும் பார்ட்டியை அமர்க்களமாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். வாரா தன் சினேகிதிகளுடன் ஆடிக்கொண்டிருந்தான்

மார்ட் வெளியே போய் யாரோடோ பேசிக் கொண்டிருந்தான். பவானியின் பார்வை அவனில் பதிந்து கிடந்தது. வாராவையும் அவனையும் சுற்றி அவன் நினைவு வலைபோல் விரிந்து குழப்பியது.

“ஹலோ பவானி” குரல் வந்த திரும்பிய பவானிக்கு வாராவின் தமக்கை டையானா நின்று கொண்டிருந்தான்.

டையானா, மிகவும் உயர்ந்த வளர்ந்த ஒல்லிப்பெண். வாரா மாதிரி அழகு கொட்டாவிட்டாலும் அவளின் முகத்தில் ஒரு அலாதியான தாய்மைதவறும் அழகு. மரியாதை கொடுத்துப்பழகவேண்டும் என்ற உந்துதலைத் தன்பாட்டுக்கு வரப்பண்ணியது.

“அவனுடன் எனது தங்கை உன் வீட்டுக்கு விருந்து சாப்பிட வந்ததாக அறிந்தேன்” டையானாவின் குரலில் இருந்தது கோபமா அல்லது உனக்கு எனது தங்கையைப் புரியாது என்ற எச்சரிக்கையா? பவானியால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை.

“எனது தங்கை எனக்குச் சொந்தமான வற்றைத் தனதாக்கிக் கொள்ள நினைப்பதில் கெட்டிக்காரி”

டையானா பவானியின் மனதில் விரியும் குழப்பங்களுக்குப் பதில் சொல்வதுபோல் மெல்லமாகச் சொன்னாள். பவானி பதில் சொல்லத் தரம் சங்கடப்பட்டாள்.

“தன்னுடன் வந்தது எனது அக்காவின் காதலன் என்று கடைசி வரைக்கும் உனக்குச் சொல்லவில்லை என்பது நீ வந்தவுடன் எனது

முகத்தில் வந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து புரிந்து கொண்டேன்” டையானாவின் குரலில் சோகம். பவானி ஒன்றும் பேசவில்லை. அவளுக்கு என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை.

ஒரு தமக்கை, தனது காதலனைத் தன் தங்கை பறித்தெடுப்பதுபற்றிப் பேசுகிறாள்!

“நான் எங்கள் மாமி சுகவீனமாகவிருந்ததால் சில கிழமைகள் வின்செஸ்டர் நகருக்கும் போயிருந்தேன். வெளிநாடுபோயிருந்த மார்ட் அந்த நேரம் லண்டனுக்கு வந்திருக்கிறாள். சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அவனைத் தன்னுடையவன் மாதிரி மற்றவர்கள் நினைக்கப் பண்ணியிருக்கிறாள்” டையானா பவானி எதுவும் கேட்காமல் அவளுக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது டையானா எவ்வளவு தூரம் லாராவால் அவமானப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறாள், லாராவில் ஆத்திரமாக இருக்கிறாள் என்பதைப் பிரதிபலித்தது.

“டையானா, எங்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியாது. நான் சுகமில்லாதிருந்தபோது என்னைப் பார்க்க லாரா வந்திருந்தாள். அவளுடன் வந்தது உன்னுடைய சினேகிதன் என்று தெரியாது.” பவானி மென்று விழுங்கினாள்.

“தெரிந்தாலும் நீ என்ன பண்ணலாம்.. யார்தான் என்னபண்ணலாம். அவள் அழகானவள், செக்ஸ் விடயத்தில் ஆண்கள் மிக மிகப் பெலவீனமானவர்கள் என்பது அவளுக்குத் தெரியும். அதிலும், வசதியான மார்ட் போன்றவர்கள் உலகம் தங்களுக்கான விளையாட்டு மைதானமாக நினைக்கிறார்கள். வயதுவந்த இருவர் மற்றவர்களைத் தொந்தரவு செய்யாமல் உறவு வைத்துக்கொள்வதை யாரும் தடுக்கமுடியாது...” டையானா பேசிக் கொண்டேயிருந்தாள் யாரிடமாவது தனது துக்கத்தைச் சொல்லியாக வேண்டும்போல் அவள் பவானியிடம் தனது வாழ்க்கையின் சிக்கலை அவிழ்த்துக்கொட்டினாள்.

மார்ட் தன்னை ஏனோதானோ என்று நடத்துவதானால் ஏன் டையானா அவனுடன் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறாள்? பவானிக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

“ஐ ஆம் சாரி டையானா” அதற்குமேல் என்ன சொல்வது என்று பவானிக்குத்தெரியாது.

பவானி வேலைக்குப்போய் லாராவைச் சந்தித்தபோது, லாரா எதுவுமே நடக்காததுபோல் வழமையான கலகலப்புடனிருந்தது பவானிக்கு அவளில் ஆத்திரத்தை மட்டுமல்ல ஒரு வித அருவருப்பையும் உண்டாக்கியது. பவானி லாராவுடன் முகம்கொடுத்துப் பேசுவதைத் தவிர்க்கத் தொடங்கி விட்டாள்.

லாரா அதன்பின் சில நாட்களில் வேறு வேலை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டாள். இவ்வளவு நடந்தபோதும் அவளின் முழுப்பெயர் மார்ட்டின் ஹியூஸ் என்று பவானிக்குத் தெரியாது.

ஆனால் அக்காவின் காதலனைத் தன்னுடையவனாக்கும் தன்னலம் கொண்ட லாராவின் சுயநலம் பவானியை ஆத்திரம் கொள்ள வைத்தது.

சினிமாக்களில் வரும் ஒரு அழகிய நடிகளைத் தன் காதலனாகக் கற்பனைசெய்வது ஒரு பெண்ணின் குழந்தைத்தனமான கற்பனையாகவிருக்கலாம். ஆனால் ஒரு வயிற்றிற் பிறந்த உடன்பிறப்பின் அந்தரங்க உறவை அசிங்கமாக்கும் லாரா போன்றவர்கள் ஏதோ மனநோய் பிடித்தவர்களா என்று தன்னைத் தானே கேள்வி கேட்டுக்கொண்டாள் பவானி.

இதுபற்றிக் கணவரிடமோ நித்தியா விடமோ அவள் மூச்சு விடவில்லை. நித்தியா, லாராவைக் குற்றம் சொல்லாமல், இருபெண்களின் அந்தரங்க ஆசைகளுக்குத் தீனிபோடும் மார்ட்டைத் தீட்டுவாள். அல்லது, தாயினால் முழுக்கவும் அங்கிகரிக்கப்படாத ஆண்கள் தாங்கள் சந்திக்கும் பெண்களிடம் தங்களின் ஆளுமையை நிலைநிறுத்த எதுவும் செய்வார்கள் என்று விளக்கம் தரலாம்

பவானியின் கணவரோ ஒழுக்கமற்ற மேற்குலகத்தைப் பற்றிக் கதாப்பிரசங்கம் வைக்கத் தொடங்கி விடுவார்.

அதன் பின்?

இன்று அதிகாலையில் போலீசார் வந்து தொல்லை கொடுக்கிறார்கள்.

“இழவு பிடிச்ச சனங்கள் எப்படி வாழ்ந்து தொலைப்பது என்று தங்களையும் குழப்பி எங்களையும் குழப்புதுகள்” பவானியின் கணவர் காலைக்கடன்கள் கழிக்கமுதல் மற்றவர்களை (வெள்ளையர்களை)த் திட்டத் தொடங்கி விட்டார்.

பவானி அதிகம் பேச்சுக் கொடுக்காமல் தனது வேலைகளை முடித்து விட்டு ஆபிஸ் சென்றாள். அவள் மிகவும் குழம்பிப் போயிருந்தாள்.

லாராவின் நெருங்கிய சினேகிதி வலரி பிரவுணை, மதியச் சாப்பாட்டு வேளை கண்டிற் கண்டபோது, காலையில் தங்களை போலீசார் விசாரிக்க வந்ததைப் பற்றிச் சொன்னாள்.

“எங்கள் வீட்டுக்கும் வந்தார்கள்” வலரி பிரவுண் எரிச்சலுடன் சொன்னாள்.

“அது மட்டுமல்ல லாராவின் இன்னும் மூன்று சினேகிதிகள் வீட்டுக்கும் போலிசார் போயிருக்கிறார்கள்.. ஒரேயடியாகப் பல வீடுகளை அதிரடிச் சோதனை செய்ய எவ்வளவு ஆயிரத்தைச் செலவழித்திருப்பார்கள் தெரியுமா, இதெல்லாம் அந்த கர்வம் பிடித்த லாராவால் வந்த வினை. லாராவின் காதல் விளையாட்டுகள் அவளுக்குச் சாதாரணமாகவிருக்கலாம் அதற்காக நாங்கள் ஏன் போலிசாரால் விசாரிக்கப்படவேண்டும்?”. வலரி பிரவுண் தொடர்ந்து அதிர்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

“என்ன நடக்கிறது என்று தெரியுமா?” பவானி பெருமூச்சுடன் கேட்டாள்.

லாரா தனது இரகசியங்களை வலரி பிரவுனுக்குக் கட்டாயம் சொல்லியிருப்பாள் என்று பவானி நம்பினாள். வலரியின் கரட் கேக் சாப்பிடுவதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டுபவள் லாரா. இனிப்பை விரும்பும் இந்த இளம் பெண் இவ்வளவு கசப்பான விடயங்களைச் செய்வதைப் பவானியால் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

“லாராவிடமிருந்து எப்படியும் மார்ட்டைப் பிரித்துத் தன்பக்கம் வைத்துக்கொள்ள டையானா ஒரு முட்டாள் தனமான காரியத்தைச் செய்தாள் அதுதான் இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம்”

“என்ன முட்டாள் தனமான காரியம்?” பவானி ஆர்வத்துடன் கேட்டாள்.

“மார்ட்டு பெரிய நிலச்சொந்தக்காரர் பரம்பரையில் வந்தவன். அவன் தாய்க்கு இவன் எந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தாலும் அவள் தங்கள் அந்தஸ்துக்குச் சரியில்லை என்று ஒதுக்கிவிடுவாளாம். அவன் அந்தக் கொடுமையில் சலித்துப்போய் அடிக்கடி பாரிஸ், வெனிஸ், ரோம் என்று ஏதோ ஒரு இடத்துக்கு சந்தோசம் தேட ஓடிவிடுவானாம். பாரிசில் அவனுக்கு ஒரு பிளாட்டும் வைத்திருக்கிறான். கப்பல் மாலுமிக்குக் கரை தட்டுமிடமெல்லாம் காதலிகள் இருப்பதுபோல் அவனுக்கும் பல சினேகிதிகள் பல நகரங்களில் இருக்கிறார்கள் போல கிடக்கு” வலரி தனது கோபத்தை மறந்து சிரித்தாள்.

அப்படியான அலைவு மனம் கொண்டவன் டையானாவிடம் என்னத்தைக் கண்டான்? டையானாவைப் பார்த்தால் மிகவும் அடக்கமான, பண்பான வாழ்க்கையை நாடுபவளாகத் தெரிந்தாள். லாராவுக்கும் அவளுக்கும் எத்தனையோ வித்தியாசம் என்று பவானி தனக்குள் நினைத்திருக்கிறாள்.

பவானி தனக்குள் நினைத்ததை வலரியிடம் கேட்டாள் “என்னவென்று மார்ட்டின் டையானா போன்ற மிகவும் அமைதியான பெண்ணிடம் உறவு கொண்டாள்?”

வலரி தான் வெட்டிக் கொண்டிருந்த கரட் துண்டை முள்ளுக் கரண்டியில் எடுத்தபடி, பவானிக்குப் பதில் சொன்னாள்..

“டையானா, பொதுச் சேவைகளில் அக்கறையுள்ளவள் ஆபிரிக்கக் குழந்தைகளுக்கான ஸ்தாபனம் ஒன்றில் வேலைசெய்கிறாள். அவள் பாரிஸில் நடந்த மகாநாட்டுக்குப் போகும் போது விமானத்தில் இருவரும் சந்தித்திருக்கிறார்கள். அவளின் தாய்மையான குணம் அவனுக்குப் பிடித்திருக்கிறது. அவனுக்கு அவனின் தாயிடமிருந்து கிடைக்காத அன்பை டையானாவிடம் கண்டிருக்கலாம். அதைத் தொடர்ந்து காதல் வந்தது. அவளைப் பார்க்க அடிக்கடி லண்டன் வந்துபோனான்.

காதல்போதையில் டையானா போன்ற பெண் தனது குழந்தைக்குத் தாயாய் இருந்தால் சந்தோசப்படுவேன் என்று புலம்பியிருக்கிறான். டையானாவின் வாழ்க்கையில் தன்னலம் கொண்ட லாரா குறுக்கிட்டு மார்ட்டினுடன் தொடர்பு உண்டாக்கியதை அறுக்க, டையானா, மார்ட்டுக்குச் சொல்லாமல் தாய்மையடைந்து விட்டாள்.

உனக்குத் தெரியும்தானே, பெரும்பாலான ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் சந்ததி வளர்ச்சி பற்றி மிக மிகக் கவனமாக இருப்பார்கள். அவனுடன் கலந்தாலோசிக்காமல் டையானா கர்ப்பம் வந்ததைக் கேள்விப்பட்ட அவன் தாய் ஆத்திரத்தில் அவனைத் திட்ட, மார்ட்டு அவளுடன் தொடர்பை அறுத்துவிட்டானாம்” வலரி தொடர்ந்தாள்.

“இந்த அநியாயமெல்லாம் லாராவினால் வந்த வினை” வலரி இன்னுமொருதரம் லாராவைத் திட்டினாள்.

“குழந்தை பிறந்ததும், அம்மாவுக்குப் பிள்ளையைக் காட்டவேண்டும் என்று சொல்லிப் பிள்ளையைக் கொண்டுபோன மார்ட்டு, பிள்ளையுடன் தலை மறைவாகி விட்டான். இதெல்லாம் லாராவின் திட்டம் என்று டையானா நினைக்கிறாள்” வலரி சொன்னாள்.

“லாரா ஏன் டையானாவின் குழந்தையைக் கடத்தச் சொல்லி அவனுக்குச் சொல்ல வேண்டும்” பவானி அப்பாவித்தனமாகக் கேட்டாள்.

“அய்யோ பவானி, உனக்கு லாராவைச் சரியாகத் தெரியாது. தனக்குப் பிடித்ததை எப்படியும் தனதாக்கிக் கொள்ளத் தயங்கமாட்டாள். பொல்லாத தன்னலம் பிடித்த

மனமார் வாழ்த்துகிறேன்

பேராசை கொண்ட சில அரசியல்வாதிகள் மாதிரி அவள் அழகாகப் பேசுவாள், நன்றாக நடிப்பாள். “உன்னை ஒரு பேயன் என்ற நினைத்துத்தானே உன்னுடன் கலந்தாலோசிக்காமல் டையானா கர்ப்பம் அடைந்தாள். அவள் உன்னுடன் பழகுவதும், உனக்குச் சொல்லாமல் கர்ப்பமானதும், உன்னிடமுள்ள பணத்தில் பங்கு போடத்தான்” என்றெல்லாம் அவனுக்குச் சொல்லி அவனை லாரா மிகவும் குழப்பி விட்டாள். அவன் தன்னைத்தான் உண்மையாகக் காதலிப்பதாக இந்த லாரா எத்தனையோதரம் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறாள். அதுபோல் டையானாவுக்கும் சொல்லியிருக்கிறாள்”

வலரியின் குரலில் ஆத்திரம்.
“என்னவென்று ஒரு தங்கை தனது தமக்கையின் வாழ்க்கையைக் கெடுக்கலாம்” பவானி தனது ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்தினாள்.

“லாரா ஒரு சோசியோபாதிக் பெண். அவளுக்கு எது பொய் எது உண்மை என்பதைப் பற்றிக் கவலை கிடையாது. தனக்கு விரும்பியதை எப்படியும் தட்டிப் பறிக்கத் தயங்காதவள். உனக்குத் தெரியுமா பவானி, நீயும் நானும் லாராவுக்குத் தகுந்த அழகன் மார்ட் என்று சொன்னதாக டையானாவுக்குச் சொல்லியிருக்கிறாள். அவர்களைக் காதலர்களாக அங்கிகரித்து எங்கள் வீட்டுக்கு விருந்தினராக அழைத்ததாக டையானாவிடம் புழுகியிருக்கிறாள். அதுதான் டையானா போலிசாரிடம் எங்கள் பெயர்களைச் சொல்லியிருக்கிறாள். டையானாவைப் பொறுத்தவரையில் லாராவும் மார்ட்டும் தனது பிள்ளையுடன் உலகத்தில் ஏதோ ஒரு மூலைக்கு ஓடிவிடப்போகிறார்கள், அதற்கு நாங்கள் உதவி செய்வதாக அழுகிறாளாம் என்ன பரிதாபம்”

பவானி வாயடைத்துப்போயிருந்தாள். இப்படியும் ஒரு காதலா அல்லது இது லாராவின் அடக்கமுடியாத காமவெறியா? அவளால் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை.

இவர்களின் முக்கோண திசைக் காதலால் தாயின் அன்பும் அணைப்பும் பராமரிப்புமின்றிக் கடத்தப்பட்ட டையானாவின் குழந்தையில் பவானி பரிதாபப்படுவதைத் தவிர அவளால் வேறொன்றும் செய்ய முடியாது. அந்தக் குழந்தை தாயின் உண்மையான அன்பில்லாமல் வளர்ந்த இன்னொரு மார்ட்டினாக வளரலாம். எத்தனையோ பெண்களுக்குத் துயர் கொடுக்கலாம். எதிர்காலம் எப்படியிருக்கப்போகிறதோ யார்கண்டார்கள்?

○○○

ஈழத்தில் இயங்கிவரும் ஏற்றமிரு ஏடாக எல்லோரும் விரும்பவரும் இனியதமிழ் ஏடேநீ காலத்தைக் கருத்திருத்தி கச்சிதமாய் வருவதனால் சுற்றுவார்க்கும் மற்றவார்க்கும் உற்றதுகளை யாகிவிட்டாய் !

பதினேழு ஆண்டாகப் பசுந்தமிழை வளர்த்துநின்று பலபேரின் மனமுறையும் பாங்கினானீ பெற்றுவிட்டாய் உயர்கருத்தை உள்வாங்கி உலகெங்கும் பரப்புவதால் உள்வளர்ச்சி இப்போது உச்சத்தில் நிற்கிறது !

ஞானத்தை ஆராய்ந்து நற்கருத்தை வெளிக்கொணர்ந்து தமிழ்ஞானத்தில் பலபட்டம் பெற்றதுவும் பெருமையன்றோ ஞானமதைப் பெயராக்கி நல்லதமிழ் உருவாக்கி ஞாலமதில் வருமுன்னை நற்றமிழால் வாழ்த்துகிறேன் !

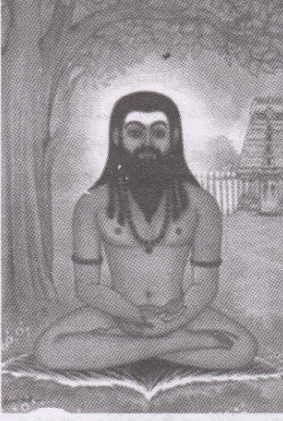
வயதுசென்ற ஞானமையா வாலிபராய் நின்றுழைத்து வலிமையுடன் இலக்கியத்தை வளர்ப்பதனை வாழ்த்துகிறேன் ஞானமையா பின்னாலே நல்லதொரு புரம்பரையை ஞானமுடன் வளர்த்தெடுத்த நற்பாங்கை வாழ்த்துகிறேன் !

புலம்பெயர்ந்த இலக்கியமும் போர்க்கால இலக்கியமும் வலம்வந்த நாளமுதலாம் வரமாக விளங்கிற்று நலம்விளைக்கும் நற்பணியை ஞானமது செய்தமையால் நாளமு ஞானமதை நான்வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன் !

தூமுடைய தமிழிழை உரமுடனே நீவாழ்க நிலையாக தமிழிலகில் நிற்கின்றாய் நீவாழ்க வரமாக ஞானமதைப் பெற்றதனால் வாழுகிறாய் வாழ்நாளில் தமிழ்வளர்க்க மனமார் வாழ்த்துகிறேன் !

எம்.ஜெயராமசர்மா
மெல்பேன், அவுஸ்திரேலியா

சித்தர் பாடல்களின் மறுவாசிப்பு.

சமூகத்தின் அடிமட்டத்துக் கடுந்துறவிகள், ஞானிகள், இறையருள் பெற்றவர்கள், அட்டமாசித்திகளை அடைந்தவர்கள், கட்டுப்பாடற்ற விடுதலை விரும்பிகள், பிற அழுத்தங்களுக்குக் கட்டுப்பாடாது தமது எண்ணங்களைச் சுயாதீனமாக வெளிப்படுத்துபவர்கள், தமிழ்ச் சூழலிலே முகிழ்த்தெழுந்த எதிர்ப்பு மெய்யியலாளர்கள், அறிவைப் பிரயோகப் படுத்துபவர்கள் சமூக உளவியலாளர்கள் என்றவாறு பல்வேறு நிலைகளிலே சித்தர்கள் நோக்கப்படுகின்றனர்.

சித்தர்கள் என்போர் பல நூறுபேர். அவர்களுள் பதினெட்டுவகையான அறிவு மற்றும் ஆற்றல்களோடு தொடர்புடையோர் பதினெண் சித்தர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுகின்றனர்.

பதினெண்சித்தர்கள் வரிசையிலே திருமுலர், இராமதேவர் கும்பமுனி, இடைக்காடர், தன்வந்திரி, வால்மீகி, கமலமுனி, போகர், மச்சமுனி, கொங்கணர், பதஞ்சலி, நந்திதேவர், போதகுரு, பாம்பாட்டி, சடைமுனி, சுந்தரானந்ததேவர், குதம்பைச்சித்தர், கோரக்கர் ஆகியோர் உள்ளடங்குகின்றனர்.

சித்தர்களின் முயற்சியினால் தொன்மையான தமிழ்ச் சூழலிலே சித்தமருத்துவம் தோற்றம் பெற்றது.

உடல் மருத்துவமும் உளமருத்துவமும் வேறுபிரிக்கமுடியாதவை. அவர்கள் மேற்கொண்ட உளநல நடவடிக்கைகளும், உளநோய் தீர்க்கும் உபாயங்களும் இன்னமும் விரிவாக ஆராயப்படவில்லை.

அவர்கள் தமக்கென உரியமொழியையும் குறியீடுகளையும் பயன்படுத்தி ஏடுகளை எழுதியும் பயன்படுத்தியும் வந்தமையால் அவர்களின் பங்களிப்பைச் சரிவரவிளங்கிக்கொள்ள முடியாதுள்ளது.

அனைத்துச் சித்தர்களும் ஒரேவகையானவர் அல்லர். சித்தர் என்ற பிரிவில் அனைவரும் உள்ளடக்கப்பட்டாலும், அவர்களிடத்தே தனித்துவமான ஆளுமைக் கோலங்களும் தனித்துவமான ஆற்றல்களும் செயற்பாடுகளும் நீட்சியுற்றிருந்தன.

உடல் மற்றும் உளப் பிணியை நீக்குவதற்கு மருந்துகள் மட்டுமல்ல மாயவித்தைச் செயற்பாடுகளிலும் (Magical Activities) சித்தர்கள் ஈடுபட்டனர். மனச்சுகத்தை ஈடுவதற்கு மாயவித்தையின் பயன்பாடு அவர்களால் அறியப்பட்டிருந்தது.

தமிழகத்துச் சமூக அடுக்கமைவின் தாழ்ந்த மட்டங்களைச் சார்ந்தோராய் சித்தர்கள் இருந்தனர். அவர்களின் நாடோடி வாழ்க்கை சமூக நிரலமைப்பில் அவர்களின் நிலையை நன்குபுலப்படுத்தும்.

தமிழ் மரபிலே சித்தர் பரம்பரை திருமுலருடன் தொடங்குகின்றது. அவரோடு சிவவாக்கியர், பட்டினத்தார், திருமாளிகைத் தேவர், கருவூர் ஆகியோரைச் சேர்த்து, அவர்கள் சித்தர் குழாத்தின் பஞ்சவர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்களின் பாடல்கள் திருமுறைகளிலே இடம்பெற்றிருந்ததை ஏற்றுக்கொள்ளாத வைதீகர்களும் இருத்தல் உயர்ந்த பண்பாடு, தாழ்ந்த பண்பாடு என்பவை தமிழகத்திலே தோற்றம் பெற்றமையை வெளிப்படுத்துகின்றது. உயர்ந்தோர் நோக்கில் சித்தர் பாடல்கள் தாழ் பண்பாட்டின் (low culture) பிரதிநிதித்துவப்படுத்தலாக நோக்கப் பட்டன.

திருமுலருடைய திருமந்திரத்தில் ஆடல் பற்றிய செய்திகளும் விபரிப்புக்களும் பரவலாக இடம்பெற்றிருப்பினும், பரதநாட்டியத்தில் அவை எடுத்தாளப்படாதிருத்தல் உயர் பண்பாட்டினர்

**தமிழகத்து ஒடுக்கப்பட்டோரின்
பக்தி இலக்கியமாக சித்தர் பாடல்கள்
பாடல்கள் எழுக்கெபற்றன.**

- பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

மேற்கொண்ட தாழ்பண்பாட்டு நிராகரிப்பின் துல்லியமான வெளிப்பாடாகவுள்ளது.

வரன்முறையான வேதாகம வழிபாடும் ஆலயவழிபாடும் தமிழர் சமூக அடுக்கமைவில் உயர் நிலைகளில் வாழ்ந்தவர்களுக்கே உரியதாயிற்று.

சித்தர்களின் செயற்பாடுகள் சமூகத்தின் விளிம்புநிலையினருக்குரிய ஆற்றுப்படுத்தலாயிற்று. தாயத்துக்கட்டுதல், காவல் நூல் கட்டுதல், துன்பங்களைக் கலைக்கும் விரட்டல்களைச் செய்தல், பார்வை வழியாக மனவுறுதியை வழங்கும் கருத்தேற்றங்களைச் செய்தல், சுகம் வழங்கும் மந்திரிப்புக்களைச் செய்தல், முதலாம் செயற்பாடுகள் வழியாக சித்தர்கள் விளிம்புநிலை மக்களிடத்து மனவளத்தையும் மனநலத்தையும் உருவாக்கினர்.

ஆனாலும் சித்தர்களின் செயற்பாடுகள் வரன் முறைப்படுத்தப்பட்ட வேதாகம வழிபாட்டிலும், நெறி முறைகளிலும் அங்கீகரிப்பைப் பெறவில்லை.

தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சியோடு தமிழ்ச் சூழலில் வளர்ச்சியடைந்த ஓர் உளவியல் மனோபாவம் 'கண்படுதல்' என்பதாகும். பூர்வீக சமூகங்களிலே இடம்பெற்ற பொருளாதார சமத்துவ நிலையில் கண்படுதல் என்ற தோற்றப்பாடு எழுச்சிகொள்வதற்குரிய நிலை இடம்பெறவில்லை.

அதிக சொத்துக்களை அல்லது அனுசூலங்களை வைத்திருப்போர் தம்மீது கண்பட்டுவிடுமோ என்ற உளவியற்பயத்தைக் கொண்டிருந்தனர். கண்படுதல் (திருஷ்டி) என்பது சமூகத்தில் உயர்குடியினர் அல்லது மேட்டுக் குடியினருக்குரிய உளவியற்பிரச்சினையாயிற்று. இத்துறையில் பொதுவாக சித்தர்களின் கவனம் செல்லவில்லை. விளிம்பு நிலையினரோடுதான் அவர்களின் கவனம் பெருமளவிலே நீட்சி கொண்டிருந்தது.

சித்தர்களிடத்துக் காணப்படும் அட்டமா சித்திகள் அல்லது எட்டு வகைச் சித்திகளும் வருமாறு.

1. அனிமா - சிறியவடிவெடுத்தல்
2. மகிமா - பெருவடிவெடுத்தல்
3. இலகுமா - இலேசானவடிவெடுத்தல்
4. கருமா - பளுவாதல்
5. பிராப்தி - எல்லாவற்றையும் ஆளுதல்
6. வசித்துவம் - அனைவரையும் கவருதல்
7. பிராகாமியம் - கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்தல்
8. ஈசத்துவம் - விரும்பியதைச் செய்துமுடித்தல்.

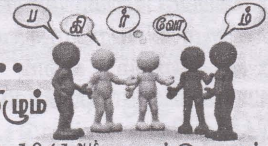
மேற்கூறியவை விளிம்புநிலை மக்களின் உடல்சார்பணைகளுடன் இணைந்த எதிர்பார்ப்புக்கள், அவற்றை ஆற்றல்மிக்க சித்தர்கள் மீது ஏற்றிக்காணமுயன்றனர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் நீட்சியில் இலக்கியங்களுக்கும் சமூக அடுக்கமைவுக்கும் (Hierarchy) உள்ளதொடர்புகளை நோக்குதல் முக்கியமானது சமூகத்தின் தாழ்மட்டத்தினரோடு உறவாடும் இலக்கியங்களாக சித்தர் இலக்கியங்கள் அமைந்திருந்தன.

அவர்களின் பெயர்களே அவர்களுக்குரிய சமூக அடிநிலைத் தொடர்பைப் புலப்படுத்தும். பாம்பாட்டிச் சித்தர், அழகணிச்சித்தர் அகப்பேய்ச் சித்தர், குதம்பைச் சித்தர், கடுவெளிச் சித்தர், இடைக்காட்டுச் சித்தர் முதலாம் பெயர்கள் அவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

தமிழ் வரலாற்றில் 1841-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கப்பெற்ற உதயதாரகை பத்திரிகை பற்றி பலருக்குத் தெரியும். இதனைத் தொடங்கிய ஆசிரியர்களுள் ஹென்றி மாட்டின் அபிஷேகமும் ஒருவர்.

முற்காலத்திலே நேரத்தை அளப்பதற்கு தமிழர்கள் நாழிகை என்னும் அளவைப் பயன்படுத்தினர்.

1 நாழிகை	- 24 நிமிடம்
2.5 நாழிகைகள்	- 1 ஓரை
3.75 நாழிகைகள்	- 1 முகூர்த்தம்
7.5 நாழிகைகள்	- 1 சாமம்
30 நாழிகைகள்	- 1 பொழுது
60 நாழிகைகள்	- 1 நாள்

நாழிகை அளவை மணிநிமிட அளவாகவும் மணிநிமிட அளவை நாழிகை அளவாகவும் மாற்றுவதற்கு அறிந்துகொண்ட முதல் சுதேசியாக ஹென்றி மாட்டின் விளங்கினார்.

சமூகத்தின் எதிர்மறை இயல்புகளைச் சாடும் எதிர்ப்புக் குரலை இலக்கியமாக்கியதில் சித்தர்களுக்கு ஒரு முக்கியமான வகிபாகம் உண்டு. வகைமாதிரிக்கு அகப்பேய்ச் சித்தரின் பாடல் ஒன்றுவருமாறு:

“சாத்பேதம்ல்லை - அகப்பேய்
தானாக் நன்றவார்க்கே
ஓதஉணர்ந்தாலும் - அகப்பேய்
ஓன்றுந்தான் இல்லையடி”
[தொடர் இல. 68]

இலக்கியத்திலே தோற்றம் பெற்ற எதிர்ப்பு வடிவம் சமூக உளவியலின் அழகியல் சார்ந்த வெளிப்பாடாக மட்டுமன்றி, விளிம்பு நிலையினரின் மனவுறுதிப் பாட்டின் மீள் வலியுறுத்தலாகவும் அமைந்தது. பாம்பாட்டிச் சித்தரின் பாடல் ஒன்றினை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் குறிப்பிடலாம்.

“மூண்டெரியும் அக்கன்க்குள் மூழ்க்வருவோம்
முந்நீருள் இருப்பினும் மூச்சடக்குவோம்
தாண்டிவரும் வண்புலையேத் தாக்கவருவோம்
தார்பேந்தன் முன்பு நீ நன்றுஅருபாம்பே”
[தொடர் இல. 30]

சித்தர் பாடல்கள் புலப்படுத்தும் சமூக விச்சுக்களை ஒருவகையில் நிராகரித்து அவற்றுக்கு ஆன்மிக விளக்கம் கொடுக்கும் மரபு தமிழ்ச் சூழலில் எழுச்சிகொண்டது. “இவர் பாம்பு என்றது பாம்புவடிவாக மண்டலத்தினர் குண்டலன்சக்தியைத் தான்” என்று கூறி சித்தர் பாடல்களை “மென்லை” ஆக்கம் செய்யும் முயற்சிகளும் தமிழ்ச் சூழலிலே இடம்பெற்று வருகின்றன. அது ஒருவகையிலே வாசிப்பின் பன்முகப்பாட்டையும் தேவைக்கேற்றவாறு வாசிப்பிலே சுமையேற்றும் செயற்பாட்டையும் புலப்படுத்துகின்றது.

சித்தர்கள் பொதுவாக தமிழகத்தின் வரன்முறைக் கல்விக்கு (Formal education) உட்படாதவர்கள். கல்வியில் பொதுமக்கள் யுகம் ஏற்படும் வரை, வரன்முறையான கல்வி மேட்டுக்குடியினருக்குரிய சொத்தாகவே இருந்துவந்தள்ளது. சமூகநிரலின் தாழ் அடுக்குகளில் வாழ்ந்த சித்தர்கள் உயர் சமூகத்தினரது அறிவுசார்ந்ததும் தத்துவம் சார்ந்ததுமான மாயச் சொற்களை (Jargons) அறிந்திருக்க வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கமாட்டாது. அவர்கள் விளிம்புநிலையினருக்குரிய வீரியச் சொற்களோடு உறவாடினர்.

சித்தர்பாடல்கள்நாட்டார்உணர்வுகளுடனும், ஏதோ ஒருவகையில் ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட்ட மனக் கோலங்களுடனும், கிராமியக் கலை வளத்துடனும் தொடர்புபட்டு நின்ற மையால் அவை இலக்கிய அழகியற்

மீள்குடியற்றம்

வாழ அடியடை வாய்ப்பை வழங்காமல்

மீளக் குடியமர்த்திமேடைகளில்

ஓலமிட்டே

வாய்ப்பந்தல் போடும் விழல்களினை நம்பியிவர்
போய்விழுந்த காட்சி இது!

புதுவிதி

இன்னும் புதுவிதி இயற்றிட வில்லையோ

இதுதான் எந்த விதி?

பொன்னும் பொருளும் கேட்டவ ரா இவர்?

புசிப்பதற் கேது வழி?

கண்ணீர் உகுத்துக் கலங்கும் தாய்மனக்

கவலை தீர்ப்பவர் யார்?

பிள்ளை எழுகிறான்

கண்ணீர் துடைக்கிறான்

புதுவிதி சமைத்திடலோ?

“இல்லை”யென்பதே

இல்லை யென்பதாய்

ஏழ்மை அகற்றிடலோ??

பாடிமுறை பாறாக்கி

செறிவுடன் நிறைந்துநின்றன. பாரதி போன்ற பெரும்புலவர்கள் சித்தர் பாடல்களின் செறிவுக்கு உட்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

நாட்டார் உணர்வுகளுடனும் சொல்லாடல்களுடனும் சித்தர் பாடல்கள் எவ்வளவு தூரம் ஊறியிருந்தன என்பதற்கு அழகணி சித்தரின் பாடல் ஒன்று வருமாறு, "உன்னை மறந்தல்லோ உறந்த மரமானை தன்னை மறந்தார்க்குத் தாய்தந்தை இல்லையடி தன்னை மறக்காமல் தாயாருண்பானால் உன்னை மறக்காமல் என்னைண்ணமா

ஓத்தருந்துவாழோனோ"
(தொடர் இல. 28)

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே தோற்றம் குறவஞ்சி, பள்ளு, சிந்து முதலாம் இலக்கிய வடிவங்கள் சித்தர் பாடல்களின் செறிவோடு எழுகோலம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சித்தர்பாடல்கள் தமிழகத்து விளிம்பு நிலை மக்களை இலக்கு மாந்தராகக் கொண்டு புனையப்பட்டவை. விளிம்பு நிலையினருக்கு எட்டாத தத்துவங்களையோ மெய்ப்பொருட் காட்சிகளையோ அவர்கள் திணிப்புச் செய்ய முயலவில்லை. நடப்பு வாழ்க்கையோடு இணைந்த நிலைமாற்றமே அவர்களின் இலக்காக அமைந்தது.

சமூக உளவியல் நோக்கில் பார்க்கும் பொழுது, சமூகத்தின் அடித்தளங்களின் உணர்வுகளை வெளிக்கொண்டுவருதலும் அவர்களுக்குரிய ஆற்றுப்படுத்தலை மேற்கொள்ளலும் சித்தர் செய்திகளாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் முன்வைத்த பத்திநெறியும் ஆன்மீக உரையாடலும் தமிழகத்தின் சமயநிறுவனங்களின் நிராகரிப்போடு எழுகோலம் பெற்றன. அந்நிலையில் நிறுவனமயப்பட்ட சமயம், நிறுவனமயப் படாத சமயம் என்ற இருமை நிலைகள் எழுச்சி கொண்டன. சமயநிறுவனப் பாட்டின் பிடியிலிருந்து விடுபடலும், விலகலும் அவர்கள் பாடல்களில் எழுகோலம் பெற்றன.

ஓடுக்குமுறைக்கு உட்பட்ட சமூகப் பொதுமையில் இருந்து சித்தர்களின் புலக் காட்சியானது, செறிவுமிக்க பாடல் அதிர்வுகளாக வெளிவந்தவை. விளிம்புநிலையினரின் உணர்வுகளை

உந்திவிடும் இலயங்களோடு அவைகிளம்பலுற்றவை.

மறையருள் அனுபவங்கள் (mystic experiences) வாழ்க்கை இருப்பில் இருந்து மேலெழுவதால், விளிம்பு நிலையினரது மறையருள் அனுபவங்களுக்கும் மேட்டுக்குடியினரது மறையருள் அனுபவங்களுக்கு மிடையே வேறுபாடுகளை அவதானிக்கலாம். மேட்டுக்குடியினரது மறையருள் அனுபவங்கள் ஞானம் என்ற பேரறிவீட்டலோடு தொடர்புடையவை. விளிம்புநிலையினரின் மறையருள் அனுபவங்கள் உள்ளம் கிளர்ந்தெழும் ஆனந்தத்துடன் தொடர்புடையவை. குதம்மைச் சித்தரின் பாடல் அடியொன்று இதனை நன்கு தெளிவுபடுத்து கின்றது.

"ஆனந்தம் பொங்கிற்வோடு இருப்போர்க்கு

ஞானந்தான் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்

ஞானந்தான் ஏதுக்கடி" (தொடர்பு இல. 15)

சித்தர் பாடல்களின் மீள்வாசிப்பில் தமிழகத்துப் பக்திவெளிப்பாட்டிலும், உணர்வு வெளிப்பாட்டிலும் தமிழகத்து விளிம்பு நிலையினரே முதன்மை கொள்கின்றனர். தமிழகத்து ஓடுக்கப்பட்டோரின் பக்தி இலக்கியமாக சித்தர் பாடல்கள் எழுகைபெற்றன.

○○○

நூல் : காதல் வந்தசாலை

ஆசிரியர் : சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

வெளியீடு : குபேந்திரா பதிப்பகம்

முதற்பதிப்பு : 2016

விலை : ரூபா 200/=

இது ஒரு நெடுங்கவிதைத் தொகுதி.

வழமையான பாடுபொருளைக்கொண்ட

இன்றைய கவிதைத் தொகுதிகளிலிருந்தும்

வேறுபட்டது. சினிமாப் பாணிக் காதற்

கவிதைகளை நிகர்த்த கவிதை வரிகளுடனும்

பொருத்தமான அழகிய பெண்களின்

புகைப்படங்களுடனும் இத் தொகுதி

வெளிவந்துள்ளது. ஆசிரியரின் என்பேனாவின்

நிதர்சனம் கவிதைத் தொகுதியில் இருந்த

சமூகப் பார்வையை இத் தொகுதியிலே

காணமுடியாவிட்டாலும் இன்னு

மொருவகையில் காதல் உணர்வுகளை

மிகத் துல்லியமாக

வெளிப்படுத்துவதில் கவிஞர்

வெற்றி கண்டுள்ளார்.

காதலைப் பாடாத கவிஞன்

இல்லை. அந்த வகையில்

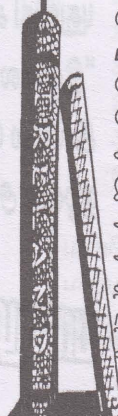
ஆசிரியர் காதலுக்கு

அழுத்தங் கொடுத்திருப்பது

தவறும் அல்ல. கவித்துவம்

நிறைந்த சுவையான

கவிதைத் தொகுதி.

அன்று கவிஞர் வினோவின் கவிதை நூல் வெளியீட்டு விழா முடிந்து சற்று நேரத்தின் பிறகும், அங்கு வந்தவர்களில் பலர் நட்புநிலையோடு ஒவ்வொருவருக்கொருவர் கைலாகு கொடுத்து உரையாடிக்கொண்டு நின்றனர். மண்டபத்திலிருந்து வெளியேறிச் செல்லுபவர்களுக்கு முகமன் செய்து, நன்றி சொல்லி வழி அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார் கவிஞர் வினோ. அப்படி அவர் வழியனுப்பும்போது முகம்மெல்லாம் பல்லாக ஜொலித்தார். இதற்கிடையிலே, குமரனைச் சுற்றி ஒரு கூட்டமே சூழ்ந்து கொண்டது. அவர்கள் அவனோடு கைலாகு செய்து பாராட்டுதல் சொல்லிக்கொண்டிருந்தனர். அவன் பேச்சில் இருந்த உணர்வுகளைப் பரிமாறி மகிழ்ந்தனர். அப்படி அவர்கள் அவனிடம் சொல்லும்போது அவர்களுக்குள் இருந்த மன விகசிப்பை அவன் உணராமலும் இல்லை.

“சேர், பத்திரிகையில் வருகிற உங்கள் ஆக்கங்கள் எல்லாமே விரும்பிப் படித்திருக்கிறேன், சேர்..”

“சேர், வானொலியில் உங்கட குரலைக் கேட்டிருக்கிறீம்’ நீங்கள் ஒவ்வொரு கிழமையும் ஒவ்வொரு விடயத்தை மிக அழகாகச் சொல்லுறவிதம் ஆருக்குமே விருப்பமாயிருக்கும்”

“முகநூலில் நீங்கள் பதிவிடுகிற ஆக்கங்களை விரும்பிப் படிக்கிறேனான்’ உங்களோடே பிரண்ட்ஸ் ரிக்குஇஸ்த் கேட்டிருந்தேன். நீங்கள் ரிப்பிளை தரல, சேர்”

“சேர், நீங்கள் கணிதபாடமா படிப்பிக்கிறியள்? பத்திரிகைகளில் உங்கட கவிதை, கதை படித்திருக்கிறேன். நீங்கள் எங்கை சேர் படிப்பிக்கிறியள்?” என்றவாறாக ஒவ்வொருத்தரும் அவனிடம் வந்து பரிஷ்டனும், பாராட்டு முறையுடனும் உரையாடினர். அவனுக்கும் அது மிக சந்தோசமாகவே இருந்தது.

அவன் ஒரு கணித ஆசிரியனாக இருக்கும் போது எத்தனை மகிழ்ச்சி பெற்றிருப்பானோ, அதைவிடப் பலமடங்கு சந்தோசம், ஓர் இலக்கியக்காரன் எனும் அந்தஸ்த்து வந்தபோது கிடைத்திருக்கிறது. எல்லோரும் அவன் ஆக்கங்களை வாசித்தவர்களாகவும் வானொலியில் அவன் குரல் கேட்டவர்களாகவும் கதைக்கிறார்கள். வினோவினுடைய நூல் வெளியீட்டு பற்றிய நிகழ்ச்சி நிரல் தாளிலே குமரனின் பெயர் இருந்தது கண்டு தாங்கள் சந்தோசப்பட்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அழைப்பிதழ் பற்றிய விபரங்கள் பத்திரிகையில் செய்தியாக வந்தபோது, அதைப் படித்து வந்ததாகவும் வேறு சிலர் சொல்லுகின்றனர். தமிழ் பற்றிய தன் தேடலுக்கும், தன் ஆக்க முயற்சிகளுக்கும் கிடைத்த ஒரு வெற்றியாகவே இதை அவன் பார்க்கின்றான். “தமிழ் வாழ வைக்கும்’ கற்றவர் சபைதனில் சரி ஆசனம் வைக்கும்” என்பதெல்லாம், எவ்வளவு உண்மை என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டான்.

“சேர் உங்களைக் கண்டு கதைச்சதில சரியான சந்தோசம்” என்று சொன்னவர்களை நினைத்துப் பார்த்து சந்தோசமாகிறான். அந்த நினைவுகள், அவன் மனதுக்கு நிம்மதி தந்துகொண்டிருந்தன. அந்த இடத்திலிருந்து விடுபட்டு வீட்டு வந்து சேரும் வரை அவனுக்குள்ளே பாரியமகிழ்ச்சி அசைந்தாடி வந்து அவன் நெஞ்சத்தினைக் குளிர்மை செய்துகொண்டிருந்தது.

கிறுகதை

மகேஸ்வரன் சேர்

ஆனையிறவு வெளியிலே பயணித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இதமான காற்று அவன் கன்னவோரம் தடவி பின்னே சென்றுகொண்டிருந்ததையும், அந்த நேரம் இனிய பாதல் ஒன்று தன் காதுகளை மருகி இன்னும் மகிழ்ச்சிப்படுத்திக்கொண்டிருந்ததையும் நினைத்துப் பார்க்கிறான். எல்லா நிகழ்வுகளுமே அவனுக்கொரு குதூகலத்தை அள்ளி வழங்கிக்கொண்டிருந்தன.

இப்படியாக இன்றைய இலக்கியப் பயணமும் அவனுக்குச் சுமுகமாக முடிந்திருக்கிறது. வீடு வந்து சேர இரவு எட்டு மணியாகிவிட்டது. இப்ப அவன், உடுப்பு மாற்றி குளிப்பதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கின்றபோது அவனுக்கொரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்து கொண்டிருந்தது. அவன் கைத்தொலைபேசியின் முகத்திரையினை உற்றுப்பார்க்கின்றான். வினோ சேர்தான் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவனுக்குள் சந்தோசம் அகலமாய் பரவி விரிகின்றது. யார்தான் எப்படிப் பாராட்டினாலும், விழா ஏற்பாட்டாளன் ஒரு விடயத்தைச் சொல்லும் போதுதான் அவ்விழாவிற்றகாக அவன் உழைத்த உழைப்பின் முழுப்பலாபலன்களையும் உணர முடிவதாக இருக்கும்.

“சேர், எப்பிடி போய்ச் சேந்திட்டிங்களே சேர்..”

“ஓம்..ஓம்..வினோ சேர்” என்றான், அவன்.

“சேர்.., சூப்பர் சேர்! கலக்கிட்டீங்கள் சேர்..! இஞ்சை உங்களைப்பற்றித்தான் எல்லாரும் கதைக்கினம்” என்று வினோ சேர் சொன்னபோது “ நன்றி சேர்.., நன்றி” என்று குமரன் சொன்னான்.

“சேர்.., உங்கட உரை முடிவிலே கவிதை ஒன்று சொன்னீங்கள்தானே..! அதை, நீங்கள் சொன்ன விதம் பொடியளுக்கு ரொம்பப் பிடிச்சிருக்குது, சேர்”

“ஆ...ஆ...” என்று மட்டும் முன்மொழிந்தான், குமரன்.

“நீங்கள் அவர் ஆரெண்டு சொல்லேல, பொடியள் எல்லாரும் அண்ணெ என்றும் எங்கட தலைவர் என்றும் சொல்லுறாங்கள்! அவங்கள் கைத்தடி, விசில் அடிச்ச ஆரவாரம் செஞ்சவங்கள், சேர்..!”

“ம்..ம்.. மிக்க சந்தோசமாக இருக்கிறது, சேர்” என்று குமரன் சொன்னான்.

“சேர்..சேர்.. அந்தக் கவிதையினை இன்னொருக்கால் சொல்லுங்க, சேர்..” என்று வினோ சேர் கேட்ட போது, அது குமரனுக்கும் விருப்பமாகவே இருந்தது. அவன் அதைச் சொன்னான்.

“உலகத்திலே இருக்கின்றானா..? இல்லையா..? என்ற ஐயத்தை உண்டு பண்ணுபவர்கள், இருவர்!

ஒருவர், உலகப்பரம்பொருளான பராபரன்..! இன்னொருவர், உலகத்தமிழர் நெஞ்சங்களில் இருக்கின்ற எங்கள் .....” என்று மட்டும் சொன்னான், குமரன்.

அதற்கான விடையினை விழாவிற்றுவந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் சொன்னார்கள். இதனால், குமரனுக்கும் அது பாரிய சந்தோசமாகவே இருந்தது. இப்ப, அதை இன்னொரு தடவை குமரன் சொல்லும் போது, வினோ சேரின் உள்ளம் இன்னும் உவகை பெற்றது.

நீண்டநேரமான அவர்கள் இருவரினதும் உரையாடல்களும் நிறைவு பெறுகின்றன. குமரனின் அம்மா பசுப்பால் ஆத்திக்கொண்டு வந்து தந்தார். அதனைப் பக்குவமாக வாங்கிப் பருகத்தொடங்கினான். பால் நல்ல கவையாக இருந்தது. அது, இன்று அவனுக்குக் கிடைத்த பாராட்டுகள் போலவே..!

குமரன், தான் இப்படி மிகத்திறமையான ஒரு மேடைப் பேச்சாளனாக வருவேன் என்று கனவிலும் நினைத்திருக்கமாட்டான். ஆனாலும், அவன் அப்படி வருவான் என்ற ஒரு தீர்க்கதரிசனம் அவனுக்குப் புலமைப் பரிசில் வகுப்பிலே பாதம் சொல்லித் தந்த மகேஸ்வரன் சேருக்கு இருந்திருக்கிறது. அவன் ஆரம்பக் கல்வியினை தங்கள் ஊரிலுள்ள கொற்றாவத்தை அ.மி.த.க.பாடசாலையில் கல்வி கற்ற காலங்களையும், மகேஸ்வரன் சேரின் மாணவ உளம் சார்ந்த நடத்தைகள் சிலவற்றையும் நினைவாகச் சொல்லலாம்.

1982 ஆம் ஆண்டாக இருக்கலாம். அவன் இரண்டாம் வகுப்புப் (தற்போது சொல்வதென்றால் மூன்றாம் ஆண்டு) படித்துக்கொண்டிருந்த காலம், அது. அப்போது அந்தப் பாடசாலை ஐந்தாம் வகுப்புவரையே (ஆறாம் ஆண்டு) இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. தங்கள் பாடசாலையின் அதிபராக வந்து சேர்ந்த மகேஸ்வரன் சேரின் உடை, நடை மற்றும் அவர் மாணவர்களோடும், ஆசிரியர்களோடும் பேசும் முறை எல்லாமே குமரனுக்கு வித்தியாசமாகத் தெரிந்தன.

ஆண்பிள்ளைகளை “எடி” சொல்லியும், பெண்பிள்ளைகளை “எடா” சொல்லியும் அழைக்கும் முறை மாணவர்களுக்கு விருப்பமாகவும் இருந்தது. அவர் அதிபராகத் தன் கடமையினை ஏற்றுக்கொண்டவுடன் தன் கடமை முடிந்துவிட்டதாகக் நினைக்கவில்லை.

ஏனென்றால், சில வகுப்புகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் பொறுப்பினையும் தானே ஏற்றுக்கொண்டார்.

குமரனுக்குத் தெரிந்த வரையில், ஒரு பாடசாலை அதிபர் ஒருவர், அதிபர் எனும் தன் மிகப் பொறுப்பான வேலையினைச் சரியாகச் செய்து கொண்டு, வகுப்பு மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் பிரத்தியேகக் கடமையினைச் செய்தவர்கள் என்ற வகையிலே இருவரைக் கூறிக்கொள்வான். ஒருவர் மகேஸ்வரன் சேர் மற்றவர் கரவெட்டி விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபராக இருந்த சிவபாதசுந்தரம் சேர். சிவபாதசுந்தரம் சேரை எல்லோரும் சிவத்தார் என்றுதான் அழைப்பார்கள்.

அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் அடையாளச் சின்னமாக இருப்பது அந்தப் பெரிய வேம்பும் குடைபோல் அகலமாய் சடைத்து நிழல் தருகின்ற கட்டையான வாகை மரமும்தான். பாடசாலை எல்லைகளாக கிழுவை, பூவரசு மரங்களும் முற்றத்தின் ஓரமாக பருத்த இரண்டு சீமைக்கிழுவை மரங்களும் ஓங்கி வளர்ந்து நின்றன. வாகை மரத்திற்குக் கீழே கூட்டிச் சென்று சின்னக்கதிரைகளில் அமரச் சொல்லிவிட்டு பாடம் சொல்லித் தருபவர்களில், மகேஸ்வரன் சேரும் முக்கியமானவராவார்.

எப்பொழுதும், காலை நேரம் அந்த பாடசாலை முற்றத்தில் வரிசையாக ஒன்றுகூடி நின்று தேவாரம் பாடி வணக்கம் சொல்லுவார்கள். அந்தப் பாடசாலைக்கு மகேஸ்வரன் சேர் அதிபராக வந்து ஒரு மாதம் கழிந்த ஒருநாள் அன்று தேவாரம் பாடி முடிந்த வேளையில் மகேஸ்வரன் சேர் வந்து சில அறிவுரைகள் மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு நின்றார். இதற்கு முன்பு, மாணவர்கள் எல்லோரும் ஓர் ஒழுங்கான முறையிலே வந்து வரிசை கட்டி நிற்பதையும், அமைதியாகத் தேவாரம் சொல்வதையும் அவதானித்திருக்கிறார். அப்பாடசாலை மாணவர்களை அவருக்கு ரொம்பவே பிடித்திருக்கிறது. மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் அவர் நன்றி சொன்னார்.

அந்தக்காலத்தில் மாணவர்கள் எல்லோரும் கலர் சட்டையும், வேறு நிறக் காற்சட்டையும் போட்டுத்தான் பாடசாலை வருவார்கள். இந்த நடைமுறை அந்தப் பாடசாலையில் மட்டுமில்லை அனேகமான வேறு பாடசாலைகளிலும் இருந்திருக்கின்றது. இப்ப மாணவர்களைப் பார்த்து ஒரு விடயத்தைச் சொன்னார். “பிள்ளைகள், உங்கள் வகுப்பிற்கு யாராவது ஆசிரியர் வரும்போது எல்லோரும் எழுந்து நின்று கரம் கூப்பி அழகாக வணக்கம் சேர் என்று சொல்லுறியன்! நல்ல விடயம்!

எங்கள் தாய்மொழி தமிழ்! அந்த மொழியிலே வணக்கம் சொல்வது பாராட்டுதலுக்குரியது. உங்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.” என்று சொன்னார். “நன்றி சேர்” என்று மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒருமித்துச் சொன்னார்கள்.

இனி வரும் காலங்களில் எல்லோரும் வெள்ளை உடை உடுத்து வரவேண்டும் என்ற கட்டளையினையும் பிறப்பித்திருந்தார். இதற்காக ஒரு மாதங்கள் தந்திருந்தார். அந்த நாளுக்குப் பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு பிள்ளையாக இரண்டு மூன்று பிள்ளைகளாக மாணவர்களும் வெள்ளை உடை உடுத்துவர ஆரம்பித்தனர். அந்தப் பாடசாலையின் மாணவர்களின் பெற்றோரும் அதை விரும்பினர். சமார் ஒரு மாதம் முடிவதற்குள் ஆண்பிள்ளைகள் எல்லோரும் வெள்ளைச் சேட்டும் நீலக்காற்சட்டையும் உடுத்து வந்தனர். ஒரு சிலர் மட்டும் வெள்ளைச் சட்டைக்கு கறுப்பு அல்லது பிறவுண் நிற காற்சட்டை உடுத்திருந்தனர். பெண்பிள்ளைகள் வெள்ளைச் சட்டை உடுத்து வரும்போது எல்லோரும் அழகாகத் தெரிந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் உச்சிவகிட்டுத்து, பின்னே இரு திரியல்விட்டுக் கறுப்புநிறப் பட்டித்துண்டினால் அழகாய்க் கட்டி வந்தனர். மாணவர்கள் எல்லோரும் தூய்மையாகக் காட்சி தந்தனர். காலை நேரம் தேவாரம் படிக்க ஒன்று கூடும் மாணவர்களைப் பார்த்தால், வெள்ளைப் புறாக்கள் கூட்டம்கூடி உலக சமாதானம் காட்டுவது போல பாடசாலை மிக அழகாகத் தெரியும்.

குமரனின் வகுப்பு மாணவர்கள் எல்லோரும் புலமைப்பரிசில் போட்டிப் பரீட்சைக்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்த நேரம், அது. சென்ற வருடத்திலிருந்து மகேஸ்வரன் சேர், புலமைப்பரிசில் வகுப்பிற்குப் பாடம் சொல்லித் தர சிறப்பாசிரியர் கடமையினைப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். இது அவர், தானாக முன் வந்து ஏற்றுக்கொண்ட கடமை ஆகும். பொறுப்பெடுத்த முதல் வருடத்தில் குமரனின் உற்ற நண்பன் ரகுபதி புலமைப்பரிசில் பரீட்சை பாசாகியிருந்தான். இதனால், எங்கோ ஒரு மூலைக்கிராமத்தில் இருந்த அந்தப் பாடசாலையின் விழிப்பு வெளிச்சத்திற்கு வந்தது. இது, வேறு இடத்தினைச் சேர்ந்த பலருக்கும் அதிசயமாகவே தெரிந்தது.

ரகுபதிக்கு அவருடைய அப்பா புது ஏசியா சைக்கிள் ஒன்று வாங்கிக் கொடுத்திருந்தார். அவன் அதிலே ஹாட்லிக் கல்லூரிக்கும் போய் வந்தான். ரகுபதியை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். அந்த ஆண்டு இறுதித்தவணை விடுமுறை நிகழ்வின்போது ரகுபதிக்கு, நீலநிற

நூற்றாண்டு காலமாக
பாதுகாக்கப்படுகிறது
சக்கரடஸ் அருந்திய நச்சுக் கோப்பை
மீதியிருக்கும் நஞ்சுடன்

ஏசு சமந்த சிலுவையை
கல்வாரி மலையிலிருந்து
மாற்றி மாற்றி மற்றவர் தோளில்
சுமக்க வைக்கிறார்கள்

தாயுப் நகரத்து வீதியில்
நபியின்மேல் எறிந்த கற்களை
கையில் பத்திரமாக
வைத்திருக்கிறார்கள்

காந்தியின் நெஞ்சில் பாய்ந்த
துப்பாக்கிக் குண்டை
உருமாற்றி விட்டார்கள்
அனுக்குண்டாக!

மதவாதிகளின் தீர்ப்பையே
மன்னர்கள்
வாசிக்கிறார்கள்
அரசு கட்டளையாக

உலகம் காலம் காலமாக
மக்களாட்சியில் தேர்வு பெற்றாலும்
ஆளப்படுவது
மதவாதிகளால் தான்

பறக்கும் எந்த நாட்டுக்
கொடியிலும்
வண்ணம் வண்ணமாக
மதங்களே உள்ளன.

மரணங்களும் மதமும்
எஃ. பீழுகம்மது (முஸேயா)

அமரர் எஸ்.பொ. ஞாபகார்த்த அனைத்துலக குறுநாவல் போட்டி 2016

அவுஸ்திரேலியாவில் இருந்து செயற்படும் அக்கினிக்குஞ்சு இணையத்தளத்தினால் மறைந்த மாபெரும் எழுத்தாளரும், அக்கினிக்குஞ்சு இணையத்தளத்தின் பிரதம இலக்கிய ஆலோசகராக இருந்தவருமான எஸ்.பொ. அவர்களின் இரண்டாவது நினைவினையொட்டி அனைத்துலக ரீதியாக குறுநாவல் போட்டியொன்று நடாத்தப்பட உள்ளது.

குறுநாவல் யுனிகோட் (Unicode) எழுத்துருவில் - மின்னஞ்சல் இணைப்பாக Microsoft Word வடிவத்தில் அனுப்பப்படல் வேண்டும். மின்னஞ்சலின் subject இல் "எஸ்.பொ. நினைவுக் குறுநாவல் போட்டி- 2016" எனக் குறிப்பிட்டு, அஞ்சலின் உட்பகுதியில் குறுநாவலின் தலைப்பு, போட்டியாளரின் பெயர், முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் தரப்படல் வேண்டும். போட்டியாளரின் புகைப்படம், மற்றும் சிறுகுறிப்பு இணைத்தல் வேண்டும்.

குறுநாவல் 4,000 வார்த்தைகளுக்குக் குறையாமலும் 8,000 வார்த்தைகளுக்குக் கூடாமலும் அமைதல் வேண்டும்.

முதலாம்பரிசு	-	400	அவுஸ்திரேலிய வெள்ளிகள்
இரண்டாம்பரிசு	-	350	அவுஸ்திரேலிய வெள்ளிகள்
மூன்றாம்பரிசு	-	250	அவுஸ்திரேலிய வெள்ளிகள்
சிறப்புப் பரிசு	-	தேர்வு பெறும் ஐந்து படைப்புகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் 150 அவுஸ்திரேலிய வெள்ளிகள்.	

முடிவுத்திகதி : 30.09.2016

அனுப்பவேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி:- real24news@hotmail.com
மேலதிக விபரங்களுக்கு: www.akkinikkunchu.com இணையத்தினைப் பார்க்கவும்.

‘மதமெற்றிக் கொம்பாஸ்’ ஒன்று வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தார், மகேஸ்வரன் சேர். இந்நிகழ்வினைப் பார்த்தபோது எங்களுக்கும் ஓர் உற்சாகம் பிறந்தது. நாங்களும் நல்லபடி படிக்கவேண்டும், மற்றவர்கள் எங்களையும் பாராட்ட வேண்டும், பரிசாக மதமெற்றிக் கொம்பாசினைப் பெற வேண்டும், புது ஏசியா சைக்கிள் ஓடவேண்டும் என்ற ஆர்வமும். ஆவலும் குமரனுக்கும், அவன் சக தோழர்களுக்கும் துருத்தி வளர்ந்துகொண்டு வந்தன. இவற்றிற்கெல்லாம் மகேஸ்வரன் சேர் தான் அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்திருக்கிறார்.

இம்முறை பலர் இப்பரீட்சையில் பாசாகுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை பலரிடத்திலும் இருந்தது. அவர்களுள், நந்தன், வேல்ராஜினி, இராஜேஸ்வரன், அவர்களோடு குமரனும் முக்கியமானவர்களாகப் பேசப்பட்டனர். ஒருநாள், “பிள்ளைகள் எல்லோரும் வாகை மரத்தடிக்குச் செல்லுங்கள்..” என்று கட்டளை தந்தார், மகேஸ்வரன் சேர். எல்லோரும் ஆளுக்கொரு கதிரை தூக்கிக்கொண்டு வாகைமரத்தடிக்கு கீழே போய் இருந்தனர். வகுப்பு மாணவத் தலைவன் என்ற வகையில் குமரனுக்கொரு கடமை இருந்தது. மகேஸ்வரன் சேர் இருக்கவென்று அந்தப் பெரிய கைபிடியுள்ள கதிரையினை எடுத்து வந்து வாகைமரத்தடியில் வைத்துவிட்டுத்தான் அவன், தன் கதிரையினை எடுத்து வந்து அமர்ந்து கொள்வான். இன்றும் அப்படித்தான், நடந்துகொண்டான், குமரன். பாடம் வலு கவர்ச்சிகரமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. அடிக்கடி கேள்வி கேட்டு கேள்வியினையும், விடையினையும் எல்லோருக்கும் ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார், மகேஸ்வரன் சேர்.

திடீரென, “ரகுணா, தண்ணி எடுத்தெண்டு ஓடியாம்பா” அப்படி சேர் சொன்னதுதான் தாமதம், சிட்டாகப் பறந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தான், ரகுணா.

காற்று மிக இதமாக வீசுகிறது. வாகை மர இலைகள் ஒன்று சேர்ந்து ஆடும்போது மெல்லிய தென்றல் காற்று மாணவர் எல்லோர் கன்னங்களையும் மீண்டும் மீண்டும் உரசியபடி போய்க்கொண்டிருந்தது. இதற்கிடையில் தண்ணீர்ச் செம்புடன் ரகுணா வந்து நின்றான். அதை வாங்கி அண்ணாக்கிலே குடிக்கிறார். தண்ணீர் சத்தம் மடக்கமடக் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. மாணவர்கள் எல்லோரும் மடக்கமடக் என்ற சத்தம் வரும் இடத்தைப் பார்க்கின்றனர். முக்கியமாக வேந்தனும், சாந்தனும் அதை ஒரு புதினமாகவே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஏனென்றால்,

ஒரு வாத்தியார் வந்து படிப்பித்துவிட்டுப் போனதும், அவர்கள் போல் தங்களுக்குப் பாடம் சொல்லித் தந்து, தங்கள் வகுப்பினைச் சிரிப்புக்காட்டக் கூடியவர்கள் இவர்கள் இரண்டு பேரையும் விட்டால், வேறு யார் அவர்களுக்கு இருக்க முடியும்?

ஒருநாள் அந்த வகுப்பு மாணவர்கள் எல்லோரையும் தங்கள் வீட்டுக்கு வரும்படியாக மகேஸ்வரன் சேர் சொல்லியிருக்கிறார். இது மாணவர்கள் எல்லோருக்கும், புழுகானந்தமாகவே இருந்தது. “வரும் ஞாயிறுக்கு அடுத்த ஞாயிறு எங்கள் வீட்டுக்கு எல்லோரும் வாருங்கள் பிள்ளையள்” என்று அவர் சொல்லியிருந்தார். இதற்குப் பிறகு மாணவர்கள் ஒவ்வொருத்தரும் “எப்ப ஞாயிறு வரும்..” என்ற சிந்தனையோடுதான் திரிந்தார்கள். மாலை நேரம் மணியாறும்பாதி வெட்டையில் விளையாடும் போது, இப்பயணம் பற்றியே கதைத்தார்கள். வெள்ளிக்கிழமைகளில் வீரபத்திரர் கோயிலில், இரவு ஏழு மணிக்குக் கூட்டுப் பிரார்த்தனை ஆரம்பமாகும். கூட்டுப்பிரார்த்தனை முடித்து வரும் போதும், மகேஸ்வரன் சேர் வீட்டுக்குப் போகிற கதையினையே கதைத்தார்கள். இப்படி அந்த வயதில் அவர்களுக்கு இருந்த ஆர்வத்தையும், அளவு கடந்த சந்தோசத்தையும் விபரிக்க வார்த்தைகள் ஏதும் அவர்களிடம் இருக்கவில்லை.

மகேஸ்வரன் சேர் வீட்டுக்குப் போகிறதிற்காக, தங்கள் பள்ளிக்கூட வாசலில் மாணவர்கள் காத்து நிற்கிறார்கள். அங்கே, பெண்பிள்ளைகள் எல்லோரும் வந்துவிட்டார்கள். போவதற்கு ஆயத்தமாகும் போதுதான் செல்வமும், சந்திரனும் ஓடி வருகிறார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து நடக்கத் தொடங்கினர். இன்றைய காலங்களில் இருக்கிறது போன்ற வசதி அப்போது இருக்கவில்லை. எல்லோரும் நடந்துதான் போய்கொண்டிருந்தனர். பெண்பிள்ளைகள் பெரியதொரு பார்சல் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆண்பிள்ளைகளும் பிஸ்கட் பெட்டி பார்சல் ஒன்று வைத்திருந்தனர்.

ஒரு மாதிரி மகேஸ்வரன் சேர் வீடு வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். அந்தப் பாடசாலையிலிருந்து மகேஸ்வரன் சேரின் வீடு சுமார் மூன்று கிலோ மீற்றர் தூரம் இருக்குமென்று நினைக்கலாம். நடந்து வந்த களைப்பு அதிகமாகவே இருந்தது. “வாருங்கள் பிள்ளைகள்... உள்ளே வாருங்கள்” என்று அழைத்து உள்ளே கூட்டிப் போனார், மகேஸ்வரன் சேர். அவருடைய பாரியாரும் அதிக புன்னகைகளை அள்ளித் தந்து மாணவர்களை வரவேற்றார். அங்கே போய் இருந்து சில

நிமிட நேரங்களுக்குள் தேசிக்காய்த்தண்ணி இனிப்பாகத் தந்தார். கிளால் சரியான குளிராக இருந்தது. அதைப் பிடித்து சில செக்கன்கள் கதிரை முன்னிருந்த குட்டி மேசையில் வைத்து வைத்து எடுத்துக் குடித்தார்கள், மாணவர்கள். நித்தி குளிரான தேசிக்காய்ப் பானத்தைத் தொட்டுக்கொண்டே, “சேர்... சு...டு...து சே...ர்” என்றான். அவன் இப்படிச் சொல்லி முடிப்பதற்குள், மாணவர்கள் எல்லோரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தனர். மகேஸ்வரன் சேரும் மௌனமாகச் சிரிக்கின்றார். நித்திக்கு ஒரு மாதிரியாகப் போய்விட்டது. உடனேயே, மாணவர்கள் எல்லோரும் சிரிப்பினை நிறுத்திவிட்டு, உரையாடத் தொடங்கினார்கள்.

உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, மகேஸ்வரன் சேரின் பாரியார் பப்பாசிப் பழங்களைக் கீலங்களாக வெட்டி வெள்ளித் தட்டிலே வைத்துக் கொண்டு வந்து தந்தார். அதை எடுத்து உண்ணத் தொடங்கினார். பப்பாசிப்பழம் மிக ருசியாக இருந்தது. மகேஸ்வரன் சேரும் அவர்களோடு சேர்ந்து பப்பாசிப்பழம் சாப்பிடுகின்றார். மாணவர் ஒவ்வொருவரும் மிக அதிகமாகவே சாப்பிட்டு முடித்தனர். அது, அவர் வீட்டுத் தோட்டத்துப் பப்பாசிப்பழம். சாப்பிட்டு முடித்து கிணற்றடிப் பக்கம் போய் கைகளை சுத்தமாகக் கழுவி முடித்து தோட்டத்தையும் சுற்றிப் பார்த்தனர். மிக அன்பாகவும், மிக்க அக்கறையோடும் அச்சிறு தோட்டத்தைச் சுற்றிக்காட்டிக் கூட்டிக்கொண்டு வந்தார், மகேஸ்வரன் சேர்.

மீண்டும் வீட்டு நடுக்கூடாரத்திற்கு வந்து இருந்து விட்டனர். “பிள்ளைகள் எல்லாருமாக இருந்து படம் பாருங்கோ...! நான், என் பாரியாரோடு சேர்ந்து சமைக்கப் போகின்றேன்” என்று சொன்னார். அப்படி அவர் சொல்லும் போது மாணவர்கள் அனைவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தனர். சமையல் என்றால் பெண்கள் செய்யும் வேலை என்றுதான் அந்தச் சின்ன வயதுவரை தெரிந்திருந்தனர். தங்கட சேரும் சமைக்கப் போகின்றார் என்றவுடன், அது அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாகவே தெரிந்தது.

“ஓலியும் ஒளியும் இருக்கு..! ரஜனிகாந்த் நடடிச்ச மூன்று முகம் இருக்கு..! எது பாக்க விருப்பம்”

“ரஜனிகாந்தின்ரையைப் போடுங்க.. சேர்...” என்று குமரனும், அவன் நண்பர்களும் சொன்னார்கள்.

“இல்லை... இல்லை... ஒளியும் ஓலியும்தான் நாங்கள் பாக்கப் போறம்” என்று பெண்பிள்ளைகள் அடம்பிடித்தனர்.

“சரி.. சரி... முதலில் ஒளியும் ஓலியும் போடுறன். ஐஞ்சாறு பாட்டு முடியட்டும் படம் போடுறன்” என்றார்.

“ஓம் சேர்.. ஓம்.. சேர்..” என்று எல்லோரும் ஒருமித்துச் சொன்னார்கள்.

படம் பார்த்து முடியவும், மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் மதியச் சாப்பாடு வரவும் நேரம் சரியாக இருந்தது. சைவச் சாப்பாடுதான். மிக ருசியாக இருந்தது. தயிரும், ரசமும் சாப்பாட்டினை மேலும் ருசிப்படுத்தின. மாணவர்களோடு சேர்ந்து மகேஸ்வரன் சேரும், அவர் பாரியாரும் சாப்பிடுகின்றனர்.

உண்மையில் ஓர் ஆசிரியன் என்பவன் பள்ளிக்கூடப் பாடத்தின் ஊடாக மட்டுமன்றி, தன்னுடைய நல் நடத்தைகளின் மூலமாகவும் மாணவர்களை நல் மாணவர்களாக மாற்ற முடியும். மகேஸ்வரன் சேரின் இத்தகைய நடத்தைகளை நினைத்து இப்பவும் குமரன் வியப்படைவதுண்டு. அந்தக் காலத்து ஆசிரியர்கள் நிறைய வாசிப்புப் பழக்கத்திற்கு அடிமையானவர்கள், என்பதையும், அதனால்தான் அன்று சிறந்த ஆசிரியர்கள் பலர் வாழ்ந்திருக்கின்றனர் என்பதையும் அறிய முடிகின்றது. அப்படியானவர்களுள் ஒருவராகவே மகேஸ்வரன் சேரினையும் குமரன் உணர்ந்துகொண்டான்.

குமரனின் வகுப்பில் நந்தன் ஒருவனே புலமைப்பரிசில் பரீட்சை பாசாகி இருந்தான். நான்கு பேர் மாத்திரம் வெட்டுப்புள்ளியிலிருந்து இரண்டு புள்ளி, ஐந்து புள்ளி, ஏழு புள்ளி, எட்டுப்புள்ளி எனும் குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்றிருந்தனர். அப்பாடசாலையின் புகழ் மற்றைய பாடசாலைகளிலும் பேசும்படியாக இருந்தது. இது பாடசாலைக்கு மட்டுமல்ல பாடசாலையில் படிக்கின்ற மாணவர் பெற்றோர், பாடசாலை நலன்விடும்பிகள், பாடசாலை பழைய மாணவர்கள் யாவருக்குமே ஒரு பெருமை சேர்த்த விடயமாகவே எண்ண முடிகிறது.

மகேஸ்வரன் சேரின் உன்னத பணிபற்றிய திறனை மாணவர்கள் ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் பெற்றோர் பெருமை சொல்லிக் கதைத்தனர். இப்படியான கதைகளை வீட்டிலே பெற்றோர் கதைக்கின்ற போதுதான், அக்கதை கேட்கின்ற அடுத்த வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் அது ஓர் உற்சாகமாக அமைந்து விடுவதுண்டு.

ஐந்தாம் வகுப்பு (ஆறாம் ஆண்டு) வரை இருந்த அந்தப் பாடசாலையில் ஆறாம் வகுப்பு, ஏழாம் வகுப்பு என்று அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் வளர்ச்சி காணத் தொடங்கியது. இதற்கு மேல் வகுப்பு நடத்த அனுமதி தர முடியாது என்று உயர் கல்வி அதிகாரிகள் மறுத்துவிட்டார்கள். இதனால், குமரனின் வகுப்பு மாணவர்கள் எட்டாம் வகுப்பு படிக்கவென்று வேறு பாடசாலைகளை நாட வேண்டி

வந்தது. குமரன் கரவெட்டி விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டான். அங்கேயும் அவன் படிப்பிலும், விளையாட்டிலும் கெட்டிக்காரனாகவே இருந்தான். பாடசாலை, அஞ்சலோட்டக் குழுவினும், கிரிக்கெட் விளையாட்டுக் குழுவினும் குமரன் இடம் பிடித்திருந்தான்.

பாடசாலையின் அதிபர் சிவபாதசந்தரம் சேர் குமரனின் ஆரம்பப் பாடசாலையின் உபஅதிபரை கல்விக் கந்தோரில் சந்தித்து உரையாடும் போது, “உங்கட பள்ளிக்கூடத்தில இருந்து ஒரு பொடியன் வந்திருக்கிறான்..! அவன் பயங்கரக்கெட்டிக்காரன்..! படிப்பு, விளையாட்டு, கவிதை, பேச்சு என்று என்று கலக்கிறான்..! அவனுக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கு..! கவனமாகப் பாருங்கோ..!” என்று பெருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார். “அவன், என்ர மச்சாளினர் மகன்தான்” என்று உபஅதிபரும் சொல்லிவிட்டு வந்துவிட்டார். இதை அவர், குமரனின் அம்மாவிடம் வந்து சொல்லும்போது குமரன் கேட்டுக்கொண்டு நின்றுிருக்கின்றான்.

ஒரு மாணவனுடைய ஆளுமை என்பது அவனது பெற்றோர், அவனது ஆசிரியர், அவன் சார்ந்துள்ள சமூகத்தின் யாரோ ஒருவர் என்று இவர்களில் யாராவது ஒருவர் சரியாகக் கிடைத்தாலே போதும் என்றுதான் குமரன் மனமும் இப்ப நினைப்பதுண்டு. அந்த வகையில் குமரன், இன்று மேடையில் அழகாகப் பேசுவதாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு விடயத்தைத் தந்தால் அதனை மிகத் திறமையாக செய்து முடிப்பதாக இருந்தாலும், சரி மகேஸ்வரன் சேர் தனக்குச் சின்ன வயதில் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களையே நினைத்துப் பார்ப்பான்.

குமரன், தன் ஊர் பாடசாலையில் படிக்கின்ற காலங்களில் எந்தவொரு அலுவலாக இருந்தாலும் சரி அதை குமரனிடம்தான் சொல்லுவார்.

“குமரன், டாப் பெட்டுத் தெண்டு வாடி...”

“குமரன், சோக் எடுத் தெண்டு வாடி...”

“குமரன், போஸ்ர ஒபிஸ் போட்டு வாடி...”

“குமரன், கதிரை எடுத் தெண்டு வாடி...”

“குமரன், கரும் பலகையில் இதையொருக்கால் எழுதிவிடுங்கோ..”

“குமரன், நாளை மாணவர் விழாவிலே கவிதை ஒன்று வாசியுங்கோ..”

“குமரன், நாளை மாணவர் விழாவிலே பேச்சொன்று பேசுங்கோ..”

என்று, ஒவ்வொரு நாளுக்கும் பொருத்தமான ஒரு பணியினை குமரனுக்குத் தந்து மகிழ்வார். குமரனும் வலு சறுசறுப்பாகவே அவர் சொல்லும், கடமைகளைச் செய்து முடிப்பான். இவை போன்ற சம்பவங்களாலும் மகேஸ்வரன் சேருக்கு குமரனில் நல்ல விருப்பு வந்திருக்க வேண்டும்.

1987 ஆம் ஆண்டு நடந்த சம்பவம் இது. குமரன், தன் ஊர்ப்பாடசாலையில் கல்வி கற்ற கடைசி ஆண்டாகும். வழக்கத்திற்கும் மாறாக அந்த ஆண்டு இல்ல மெய்வல்லுநர் போட்டி வலு சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. குமரன் வயதுப் பிரிவிலே நூறும்ற்றர் ஓட்டம், இருநூறும்ற்றர் ஓட்டம், நீளம் பாய்தல் என்று அத்தனை போட்டிகளிலும் குமரனே முதல் இடத்தினைப் பெற்றிருந்தான். அன்றைய விழாவிற்கு உயர் கல்வி அதிகாரி ஈஸ்வரபாதம் பிரதம விருந்தினராக வந்திருந்தார். பரிசில்கள் வாங்குவதற்காக எல்லோரும் ஒன்றுகூடி அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். பிரதம விருந்தினரைத் தவிர மற்றைய விருந்தினர்கள் உரையாற்றி முடித்தனர். இவர்களின் உரையினைத் தொடர்ந்து பரிசில் வழங்கும் வைபவம் தொடங்கியிருந்தது. அன்று குமரன் சிறந்த விளையாட்டு வீரன் என்னும் சிறப்புப் பரிசினைப் பிரதம விருந்தினர் கையில் இருந்து பெற்று மகிழ்ந்தான். சிறப்புப்பரிசினை அவர் குமரனிடம் தரும்போது குமரனின் சொக்கினை மெதுவாகக் கிள்ளிக்கொண்டார். அதுகூட குமரனுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சியினையே கொடுத்திருந்தது.

இப்ப பிரதம விருந்தினர்

உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார். அன்று, குமரனின் இல்லம்தான் முதல் இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. பாடசாலை மாணவத்தலைவனாக குமரனே இருந்துள்ளான். மகேஸ்வரன் சேர் குமரனைக் கை காட்டிக் கூப்பிடுகின்றார். எழுந்து குமரன் போகின்றான். அவர், முன்னே பணிவாய் நின்று அவர் சொல்லும் விடயத்தை உற்றுக்கேட்கின்றான். அவர், குமரனின் கையிலே ஒரு கடிதத்தைத் தந்து அதை எடுத்துப் படிக்கச் சொல்லிச் சொல்லுகிறார். குமரன் அதை ஆவலோடு படித்துப் பார்க்கின்றான். படித்து முடித்ததும் மகிழ்ச்சிகரமான சிரிப்பினை அமைதியாக மகேஸ்வரன் சேர் முன் சிந்தினான். கொடுப்புக்குள் சிரித்துவிட்டுச் சொன்னார், “நீங்கள் இருந்த இடத்திற்குப் போய் இருங்கோ. ஒரு ஐஞ்ச நிமிசங்கள் இருந்திட்டு இதை பிரதம விருந்தினரிடடை குடுங்கோ..” என்று சொன்னார்.

நீலக்காற்சட்டையும், முழுநீளக் கையுமான வெள்ளைச் சேட்டும் அணிந்திருந்த குமரன் மிக அழகாகத் தெரிந்தான். குமரனின் சுறுசுறுப்பைப் பார்த்த சிலர் அவனைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றனர். இப்ப, அவன் எழுந்து சென்று தாழ்மையான மன்னிப்புடன் அக்கடிதத்தை பிரதம விருந்தினர் முன் பணிவாய்க் கொடுக்கிறான். தன் பேச்சினை இடைநிறுத்தி விட்டு கடிதத்தை வாங்கிப் மனதிலே படிக்கின்றார், பிரதம விருந்தினர். குமரன் வந்து தன் இடத்திலே இருந்துவிட்டான். கடிதம் படித்து முடித்த பிரதம விருந்தினர் நீண்ட புன்முறுவல்களை மாணவர்களை நோக்கி அள்ளி வீசினார். இப்ப கடிதத்தைப் பகிரங்கமாகப் படிக்கத் தொடங்குகின்றார்.

“இன்றைய விளையாட்டு விழாவின் பிரத விருந்தினர் உயர்திரு ஈஸ்வரபாதம் சேர் அவர்களுக்கு. இன்று நாள் முழுவதும் விளையாடி மிகவும் மகிழ்ச்சியாக உள்ளோம். நாளை வெள்ளிக்கிழமை. அன்று எங்களுக்குச் சிறப்பு விடுமுறை தந்துவமாறு தங்களிடம் என் சக மாணவர்கள் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்” என்று கடிதத்தைப் படித்து முடித்தார். சற்றுப் பின்னே திரும்பி அதிபர், மற்றும் விருந்திற்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றார். அவர்களும் அமைதியான ஒரு சிரிப்பினைச் சிரித்துவிட்டு குமரனையே பார்க்கின்றனர்.

“மாணவத்தலைவன் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, நாளை இப்பாடசாலை மாணவர்களுக்குச் சிறப்பான விடுமுறையினை வழங்குவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்” என்று சொல்லி முடித்ததுதான் தாமதம், மாணவர்கள் எல்லோரும் எழுந்து நின்று கைகள் தட்டி ஆராவாரம் செய்தனர். விருந்தினரும் முகம் நிறைந்த புன்கையோடு தன் பேச்சினைப் பேசி முடித்துவிட்டு தன் இருப்பிடத்திலே அமர்ந்துகொண்டார்.

குமரனின் வகுப்பு மாணவர்கள் எல்லோரும் ஓடி வந்தார்கள். குமரனைத் தோளிலே தூக்கிக்கொண்டனர். விளையாட்டு விழா மிகப்பெரிய சந்தோசத்தில் நிறைவு பெற்றது இப்பவும் குமரனின் கண்களுக்குள்ளே, அலையாக வந்து ஆடுவதை உணரத் தவறவில்லை, அவன்.

ஒருநாள் குமரனும் அவன் நண்பனும் நூல் வெளியீட்டு விழாவிற் குப் போய் வந்து கொண்டிருந்தனர். அவ்விழாவிலே, நூல் பற்றிய அறிமுகவுரையினை குமரனே நிகழ்த்தி இருக்கிறான். மிகச் சிறப்பான உரை என்று குமரனின் நண்பன் உந்துருளியின் பின்னே இருந்து சொல்லிக்கொண்டு வந்தான். அந்த நேரத்திலும், மகேஸ்வரன் சேரினையே குமரன் நினைத்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தான். குமரன் மேடையிலே சொன்ன சில விடயங்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தான், அவன் நண்பன். பேச்சுரையின் நயங்களையும், தனது சிந்தனைகளையும் மீண்டும் மீண்டும் குமரனின் மன வானில் பறக்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தான், அவன்.

அப்ப, நேரம் இரவு ஏழு மணி இருக்கும் என்று நினைக்கலாம். வீதியெங்கும் உள்ள மின்கம்பத்திலிருந்த மின் குமிழ்கள் ஒளியினைப் பாய்ச்சி வீதியினை அழகு செய்துகொண்டிருந்தன. பூவரசம் வீதி ஓரமாக ஓர் உருவம் வருவதைக் குமரன் காணுகின்றான். வெள்ளைச்சாரம், முழுநீளக்கையினை முக்கால் பங்கிற்கு மடித்து உடுத்த மென்நீலச் சேட் என்ற அந்த உருவத்தை இனம் கண்டுகொள்கின்றான், குமரன்.

ஆம்.., மகேஸ்வரன் சேர்தான் வந்துகொண்டிருக்கின்றார். என்னது இந்த வயதில், இந்த நேரத்தில் இப்படி நடந்து வருகின்றாரே! எப்படியும் அவருக்கு வயது எழுபத்தைந்திலும் அதிகமாக இருக்குமென்று நினைத்துக் கொண்டான், குமரன். உந்துருளியினை மகேஸ்வரன் சேர் முன்பாக நிறுத்தி “சேர்...என்ன இந்த நேரத்தில்..? எங்கை போற்றங்கள் சேர்” என்று கேட்டுக்கொண்டே உந்துருளியிலிருந்து இறங்கினான், குமரன்.

“ஆர்.. குமரன் ஏ... எடி..” எடுத்து எடுப்பிலேயே கேட்டுவிட்டார், மகேஸ்வரன் சேர்.

மகேஸ்வரன் சேரினைச் சந்தித்து எத்தனை ஆண்டுகளாகின்றன..? இன்றும் தன் குரலினைக் கேட்டவுடன் குமரன்தான் என்று ஞாபகமாகச் சொல்லுகிறாரே! மகேஸ்வரன் சேரின் இவ்வாற்றல்கண்டு சில கணங்களுக்கு மனம் கலங்கித்தான் போனான், குமரன்.

அவர் கால் பாதங்களின் பெருவிரல்கள் தொட்டு ஆசிபெற்றான். குமரனின் சிரசிலே தன் கரத்தினால் மென்மையாகத் தடவி அவனை

ஆசீர்வதித்தார். தன் மனதுக்கு வலு ஆறுதல் கிடைத்த திருப்தியினை, குமரன் உணர்ந்து கொண்டான்.

“நல்லதெடி, நல்லது’ உங்கள் ஆக்கங்கள் பேப்பரில் பாக்கிறனான்’ இன்னும் நிறைய வாசியுங்கோ’ நிறைய எழுதுங்கோ’ என்ற பிள்ளைகள் எங்கே இருந்தாலும் நல்லா இருக்கோணும் எடி..!” என்று சொல்லி முடிக்கும் போது குமரனின் கண்கள் பனிக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பார்த்து நின்ற குமரனின் நண்பன் திகைத்துப் போய் நின்றான்.

நீண்ட காலங்களின் பின்னர், மகேஸ்வரன் சேரிடம் உரையாடிய மகிழ்ச்சியில் வந்துகொண்டிருந்தான், குமரன். மனம் நிறைந்த பாரிய மகிழ்ச்சி அவன் உள்ளம் எங்கும் நிரம்பி வழிகின்றது. இப்ப குமரனின் தொலைபேசியிற்கு யாரோ அழைப்பினை எடுத்துக்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்து கொள்கின்றான். உந்துருளியினை வீதியின் ஓரமாக நிறுத்தி அழைப்பினை உள் வாங்கிக் கதைக்கத் தொடங்கினான்.

நான், கொழும்பில் இருந்து கதைக்கின்றேன் என்று சொல்லிவிட்டுத் தங்கள் இலக்கிய அமைப்பின் பெயரையும் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார். சென்ற வருடம் வெளிவந்த சிறுவர் இலக்கிய படைப்பாக்கப் போட்டியில் குமரனது சிறுவர் இலக்கிய நூலறிஞர்தான் முதலாம் பரிசும், ஐம்பதாயிரம் ரூபா பணமும் கிடைத்திருக்கிறது என்ற செய்தி கேட்டு மனம் பழகாங்கிதம் அடைந்து கொண்டான், குமரன். நண்பன் உடனேயே குமரனை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தான்.

நல்லவர்களின் சந்திப்பும் நல் வழிகாட்டுதல் களும்’ அவர்களின் ஆசீர்வாதங்களும் உண்மையாக நேசிக்கின்ற நெஞ்சங்களுக்கு நல் வழியினையே எப்பொழுதும் காட்டி நிற்கும். சற்று முன் தனக்குக் கிடைத்த இந்த மகிழ்வான செய்தி அறிந்து தனக்கு விருப்பமான குருவின் எதிர்பாராத சந்திப்பின் பின்னர் கிடைத்திருப்பதை நினைத்து இரட்டிப்புச் சந்தோசமானான், குமரன். இலக்கியம், அறிவியல் சார்ந்த குமரனின் தேடல்கள் இன்னும் இன்னும் குமரனுள்ளே நீண்டு கொண்டதான் இருக்கப் போகின்றன. மகேஸ்வரன் சேர் போன்ற நல்லுள்ளங்களின் ஆசீர்வாதங்கள் இருக்கும்வரை, தான் நினைத்த எண்ணங்கள் யாவும் நல்லபடி நிறைவேறும் என்ற நினைப்புடனேயே தன் வீடு நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருந்தான், குமரன். வீதியின் இரு மருங்கிலும் உள்ள வேலி ஓரமாய் நிற்கின்ற கிழுவை பூவரசு மரக்கிளைகளும், அதிலுள்ள இலைகளும் அசைந்தாடி மகிழ்ச்சியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், அவை தன்னை வாழ்த்தி அனுப்புவதாகவுமே நினைத்துக் கொண்டு வந்தான், குமரன்.

○○○

மரணப் படுக்கையில் நான்...

சாகக்கிடக்கிறேன்,
நாட்கள் எண்ணப்படுகிறதாம்!
நினைவு போய் வருகிறது.

நினைவு வரும்போதெல்லாம் சுற்றி நிற்பவர்களைப்பார்க்கிறேன். மனைவி அருகில் அமுதபடி இருக்கிறாள் -பாவம், நான்போனால் அவள் கதி....

எமக்கு இரண்டு மகன்மார், இரண்டு மகள்மார் - இருந்து மென்ன? நான்போன பின் அவளை ஒருவரும் கவனிக்க மாட்டார்கள்...

நல்ல காலம், என் பென்சன் அவளுக்குத்தான். ஆனால் அதையும் படிப்பறிவில்லாத அவளிடமிருந்து மகன்மார் பறித்துக்கொண்டு போய் விடுவார்களோ?

வட்டைத் தமக்கு எழுதித்தருமாறு மகன்மாரும் தோட்டக்காணியைத் தமக்கு எழுதிவைக்கும்படி மகன்மாரும் வலியுறுத்தி வருகிறார்கள்.. ஒருமாதிரி இதுவரை கடத்தி வந்துவிட்டேன். இனி...

இத்தனைக்கும் நான் ‘போன’பின் அவளை வைத்துக் காப்பாற்றுவோமென்று ஒருவரும் இதுவரை சொன்னதில்லை!

நினைவுபோய் மீண்டும் நினைவு வந்த போது மனையாள் - அருகில் இரண்டு பத்திரங்களுடன், “இந்தாருங்கோப்பா, இதுகளில் கையெழுத்துப் போடுங்கோ -வீடு மகன்மாருக்கு, தோட்டக்காணிகள் இரண்டு மகள் மாருக்கு - நான் பின்னாலிருக்கும் குடிசையில் சமைத்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருந்து விட்டு, கொஞ்ச நாட்களிலை உங்களிடடை வந்திருவன்” என்றாள் அமுதபடி.

எனது தெய்வம் கேட்டுக்கொண்டபடி நடுங்கும் கரங்களினால் பத்திரங்களில் கையெழுத்திட்டேன்.

மகன்மார், மகன்மார் முகங்களில் மகிழ்ச்சி!

மனைவியோ அமுதுகொண்டிருக்கிறாள்!
நான் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன் !

— குணுவை இரகு

நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர்

ஒரு சமூக நாகரீகத்தில் அளவுகோலாக அமைவது அவர்கள் வளர்த்த கலைகளே. சிறந்த கலை வடிவைப் பெறாத ஒரு சமூகம் நாகரீகம் பெற்ற ஒரு சமூகமாகக் கொள்ள முடியாது. தனக்கென ஒரு நாட்டிய பாணியை வகுத்து அதற்கு இலக்கண நூலும் எழுதும் அளவிற்கு வளர்ந்த சமூகமே தமிழ்ச் சமூகம். இந்த நாடக விளக்க நூல்கள் எமது பண்பாடு வயப்பட்டு மட்டுமல்ல அவை எமது பண்பாட்டை வளர்த்தவை என்பதை நாம் மனம் கொள்ளல் வேண்டும்.

வடமொழியான சமஸ்கிருதத்தில் நாட்டிய இலக்கண நூல்கள் இருந்தமை போன்றே தமிழிலும் நாட்டிய நூல்கள் இருந்தமைக்கான சான்றுகள் உண்டு. கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு காலத்தில் சிலப்பதிகாரத்தின் அரங்கேற்று காதை மூலம் அன்றைய தமிழரது ஆடற்கலை பற்றி ஓர் அளவேனும் அறிய முடிகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் நடன ஆசான், இசைக் கலைஞர், வாத்தியக் கலைஞர், மேடை அமைப்பு வேறுபட்ட நடன நிலைகள், அசைவுகள், கை முத்திரைகள் யாவும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அரும்பத உரை ஆசிரியரும், அடியார்க்கு நல்லாரும் சிலப்பதிகாரத்தை நாடக காவியம் என்றே கூறுகின்றனர். அதாவது காவிய உருவில் அமைந்த நாடகம் என்கிறார்கள். இவர்கள் உரை எழுதிய காலத்திலே பல நாட்டிய நூல்கள் இருந்தபோதும், பல நூல்கள் அழிந்தொழிந்து விட்டன. தமிழில் அகத்தியரது நாடக (ஆடி நடடிப்பதற்கான) இலக்கண நூல் இருந்ததாகவும், அந்நூல் தமிழ் இலக்கணம் நாடகம் இசை பற்றி கூறும் விரிவான நூல் ஆக இருந்தது என்கின்றனர். இது நச்சினற்கினியார் காலத்திலேயே இறந்து போயிற்று. சில சூத்திரங்கள் மட்டும் பழைய உரைகளில் ஆங்காங்கே காணப்பட்டனவாம். அகத்தியர் தமிழகத்தின் சிறந்த அறிஞர். இவரது நாட்டிய இலக்கண நூல் பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் இருந்து வேறுபட்டதா, அல்லது பரதருக்கு முந்தியதா?

இது போலவே வெறும் பல நூற்கள் இருந்ததாக சிலப்பதிகார உரை ஆசிரியரான அடியார்க்கு நல்லார் மூலம் அறிகிறோம். முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம் எனும் நாடக தமிழ் நூல்களும் ஒரு சில சூத்திரங்கள் தவிர, முதல் நடு இறுதி காணாமற் போயின என்கிறார் அடியார்க்கு நல்லார். அகத்தியரின் சீடரான சிகண்டி இசை நுணுக்கம் எனும் நூலை எழுதினார். இந்திரகாளியம் யமலேந்திரராலும், பஞ்ச மரபு அறிவாணராலும் பரதசேனாபதிகம் அடிவையிலாராலும், நாடகத்தமிழ் நூல் மதிவாணராலும் ஆக்கப்பட்டன. இத்தனை நாடக நூல்கள் இருந்தும் இன்றுவரை எதுவும் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுகாதை மூலம் தமிழரது ஆடற்கலையின் உன்னத நிலையை

வடமொழி நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் மூலம் அகத்தியரது தமிழ் நாட்டிய நூலை

அறிகிறோம். சிலப்பதிகாரம் அக்காலத்தின் கண்ணாடியாக விளங்குவது. அது தோன்றிய காலத்தின் சமூகத்தின் வரலாற்றை பிரதிபலிப்பது. கடந்தகாலக் கண்ணாடியாக மட்டுமல்லாது, வருங்காலத்தவர் அந்தக் காலகட்டத்தை ஊன்றி ஆராய உதவும் வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டதாகவும் விளங்குகிறது. நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட அம்சங்களையும் சிலப்பதிகாரத்தில் காண்கிறோம். நச்சிணற்கினியார் வாயிலாக அகத்தியர் எழுதிய நாட்டிய இலக்கண நூல் இருந்ததாகவும் அது முழுமையாகப் பெற முடியாமல் அழிந்து விட்டதாகவும் அறிகிறோம். அகத்தியரது நாட்டியநூல் திராவிட மூத்த மொழியான தமிழில் இருந்தமைக்கான ஆதாரம் தற்போது எமக்குக் கிடைத்துள்ளது. அகத்தியரது நாட்டிய நூல் வடமொழி நாட்டிய சாஸ்திரத்தை அடியொற்றியதா? அல்லது வடமொழி நாட்டிய சாஸ்திரத்திற்கு முந்தியதா? என்பதை தற்பொழுது கிடைக்கும் வடமொழி நாட்டிய சாஸ்திரம் மூலமே அறிய முடியும்.

ஆரிய மொழியான சமஸ்கிருதமும் திராவிட மொழியான தமிழும் இந்தியப் பெருங்கண்டத்தின் வளர்ச்சி பெற்ற இரு மொழிகள். வடமொழியும் ஆரியரின் ஆதிக்கமும் பாதிப்புகளும் தென்னகத்தில் தொடர்ந்து இருந்ததை நாம் அறிவோம்.

வடமொழி நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் 36வது அத்தியாயம் “நாட்டிய ஸாபம்” என்ற தலைப்பைக் கொண்டது. தேவர்களும் அசுரர்களும் பரதரின் மைந்தர்களின் நாட்டியத் திறமையைப் போற்றினார்கள். அதனால் கர்வங்கொண்ட பரத மைந்தர்கள் நகைச்சுவை நாடகங்களை அமைத்து முனிவர்களையும் தேவர்களையும் கிண்டல் செய்தனர். இதைப் பொறுக்க முடியாத முனிவர்கள் நாட்டியக்கலை அழியக்கூடாது எனவும் பரதகுலத்தோர் வேத கிரிகைகளை செய்யமுடியாத இழிகுலத்தோர் ஆவர் எனவும் சபித்தனர். இங்கு நாம் காண்பதென்ன, வேதகிரிகைகள் செய்யும் புரோகிதர்களை பரத மைந்தர்கள் கிண்டல் செய்து நாடகம் தயாரித்திருக்கலாம். புரோகிதரான ஆரியர் செய்யும் வேதகிரிகைகட்கு மக்கள் செல்லாது நாடகம் பார்க்கக் கூடுவதால் வேதகிரிகை செய்வோருக்கு பரத குலத்தோர் மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“வடமொழி நாடகமும் அதன் தோற்றமும் வீழ்ச்சியும்” என்ற நூலை எழுதிய ஐ.சேகர் நாட்டிய ஸாபம் கதையை ஆராயும் போது நாட்டியக்கலைக்கான எதிர்ப்பு பரவியிருந்தமை

தெளிவாகிறது. பரதரின் குழுவினர் ஆடிய தெய்வீகம் அற்ற நாட்டியங்கள் மக்களைக் கவர்ந்திருக்கின்றன. மத வழிபாட்டிற்கும் தெய்வீகக் கிரிகைகட்கும் செல்லாது மக்கள் கூட்டம் நாட்டியத்தைப் பார்க்கக் கூடியிருக்கிறது. இதனால் கலவரம் அடைந்த புரோகிதர்கள் பரதரின் கலைக்கு முடிவு தேட முயன்றதையே “நாட்டியஸாபம்” கதை காட்டி நிற்கிறது என்கிறார் ஐ.சேகர்.

“நாட்டிய சாஸ்திரம்” ஐந்தாவது வேதம் எனப்படும். அதனால் தேவர்கள் “நாட்டிய வேதத்தைக் கற்ற செருக்கினால் கண்மூடித் தனமாக எங்களையே ஏளனம் செய்கிறீர்கள் நீங்களும் உங்கள் மனைவியரும் மக்களும், உயர் சாதியினருடன் கூட அமர்ந்து உணவு உட்கொள்ளத் தகாதவர் ஆவீர்கள்” எனச் சபித்தனர். நாட்டியம் ஆடுவோரை இனம் காட்ட, கூட அமர்ந்து உணவு உட்கொள்ளத் தகாதவர் ஆவீர் என்பது மனம் கொள்ள வேண்டும். இன்றும் உயர் குலத்தோர் எனத் தம்மைக் கருதுவோர் பிறருடன் உணவருந்துவதை விரும்புவதில்லை. உணவு சேர்ந்து உண்பது சமபந்தி என்பது எமது சமூகக் கோட்பாட்டில் தராதரத்தை மதிப்பது. இங்கு பரதகுலத்தோரை இனங்காண இழிகுலத்தோர் என்பதை நிலை நிறுத்தவே இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

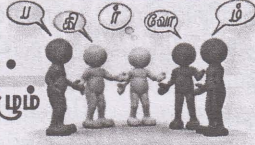
இவ்வாறு சபிக்கப்பட்ட பரதகுலத்தவருக்கு பூலோகத்தில் ஆதரவு கொடுத்தவன் நகுலன் என்ற மன்னன். நகுலன் இந்திரனின் எதிரியென ரிக்வேதம் கூறுகிறது. நகுலன் என்ற பெயர் ஆரியர் அல்லாதவனுக்குரியது என்பது ஆராச்சியாளர்கள் கருத்து. ஆரியன் அல்லாத நகுலன் பரதகுலத்திற்கு வேண்டிய அத்தனையையும் செய்தான். அரங்குகள் அமைத்து அவர்கள் கலையை வளர்த்தான்.

நாட்டிய சாஸ்திரம் நாட்டிய இலக்கணங்களை மட்டுமல்ல, ஒரு சமுதாயத்தின் தாக்கங்களையும் கலையழகுடன் எடுத்து விளக்குகிறது. வடமொழியில் எழுதப்பட்ட போதும் ஆடற்கலைஞரின் பாரம்பரியம் அவர்கட்கு வேதகிரியை செய்யும் ஆரிய சமூகம் கொடுத்த அந்தஸ்து என்ன என்பதை எடுத்துக்கூறத் தவறவில்லை.

தென்னாட்டில் ஏற்பட்ட ஆரிய தாக்கம் பெரும் போர் மூலம் ஏற்படவில்லை. தென் நாட்டில் வாழ்ந்த மக்கள் ஒழிக்கப்படாமல் அவர்கள் கலாசாரத்தை மதித்து அவற்றைத் தாமே ஏற்று நாசக்காக மாற்றங்களை எற்படுத்தினர். அப்பின்னணியிலேயே ஆடற்கலையையும் நாம் ஆராய்தல் வேண்டும்.

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

வண்ணார்பண்ணையில் 18^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காசிநாதர், இலக்கண இலக்கியங்களைத் திறம்படக் கற்றவர். இவர் வாதாட்டத்தில் எதிராளியை உருட்டிப் பறக்கடிக்கும் தீரர் ஆகையால் அக்காலத்தில் இவரை உருட்டீன் என்று அனைவரும் அழைத்தனர். இவர் இராமாயத்தைச் சுருக்கி **இராமாயணச் சுருக்கம்** என்னும் நூல் இயற்றியபோதும், இவரின் காலத்திலே அது அச்சேறியிருக்கவில்லை.

ஆரியர் வரவால் ஏற்பட்ட புதிய உறவுகள் கொடுக்கல் வாங்கல்களை ஆய்வாளர்கள் விரிவாக விளக்கியுள்ளனர். “இந்திய நாகரீகத்தில் திராவிடப் பண்பு” எனும் நூலை எழுதிய கில்பாட் சிலேட்டா கூறுகிறார், திராவிட இனங்கள் மொழியால் ஆரியமயமாக்கப்பட்ட போது ஆரியர்களோ பண்பாட்டில் திராவிட மயமாக்கப்பட்டனர் என்கிறார்.

இக்காலகட்டத்திலே திராவிடரான தமிழர்களிடையே வாழ்ந்து ஸ்ரீணமித்த அகத்தியரின் நாட்டிய இலக்கண நூல் வடமொழியான சமஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருக்கலாம். மொழிபெயர்க்கப்படும் போது கலைச்சொற்கள் சிலவும் அம்மொழியின் அடியாகவே தோன்றும் வாய்ப்புண்டு. பேராசிரியர் வர்மா அவர்கள் கூறுவதை நாம் இங்கு மனம் கொள்ளல் வேண்டும். “நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் வாழும் சில சொற்களின் மூலத்தைக் காண்பதற்கு திராவிட மொழியின் துணையை நாம் நாடவேண்டும். இந்தத் துறையில் நாம் கவனம் செலுத்தாவிடில் நாட்டியக்கலைக்கு நீதி வழங்கியவர்களாக மாட்டோம்” எனக் கூறினார். நாக்கை மடித்து நுனி நாக்கினால் அண்ணத்தைத் தொடும் ஒலிகளை நா - மடி ஒலிகள் என மொழியியல் கூறும். இந்த நா - மடி ஒலிகள் திராவிட மொழியின் சிறப்பம்சமாகும். இந்த நா - மடி சொற்பிரயோகத்தை நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் காண முடியும். இவையே வடமொழியிலான சமஸ்கிருத நாட்டிய சாஸ்திரம் திராவிட மொழியான தமிழில் இருந்து பெறப்பட்டிருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

“பாவப் பிரகாசம்” எனும் நூலினை ஆக்கிய சரதாதனயர் நாட்டிய சாஸ்திரத்தை

இயற்றியவர்கள் சதாசிவன், கௌரி, வாசுகி, சரஸ்வதி, நாரதர், அகத்தியர் ஆகியோர் என்கிறார். இவ்வாசிரியர்களில் சதாசிவன், பார்வதி, வாசுகி, சரஸ்வதி, நாரதர் அத்தனைபேரும் தேவர்கள். இவர்களில் அகத்தியர் ஒருவரே மானிடர். உலகில் நாட்டிய சாஸ்திரத்தை இயற்றியவர் அகத்தியர் என நாம் கொள்ளலாம் அல்லவா. சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்குநல்லார் அகத்தியரின் நாட்டிய இலக்கண நூல் இருந்ததாகவும் அவற்றில் சில பகுதிகள் மட்டுமே அவருக்குக் கிடைத்ததாகவும் மற்றவை அழிந்துவிட்டதாகவும் கூறியுள்ளார். பரதரின் வடமொழி நாட்டிய சாஸ்திரத்திற்கு முன் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழில் நாட்டிய நூல்கள் இருந்தன என அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக ஆய்வு 1991 இல் வெளியிட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே இயல் இசை “நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்” என தொல்காப்பியம் குறிப்பதால், அவரது காலத்தில் தமிழகத்தில் வளர்ச்சிபெற்ற நாடக வழக்கு இருந்தமையை நாம் அறிகிறோம்.

தொல்காப்பியத்தின் மெய்ப்பாட்டியலில் உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்ச்சிகளால் உடலிலே தானாகவே தோன்றும் மாறுதல். அதாவது மெய்யில் ஏற்படும் மாற்றம் அவையாவற்றையும் 8 வகையாக பிரிக்கிறார் தொல்காப்பியர்.

காப்பியம் இயற்றும் கவிஞனுக்கும் ஓவியனுக்கும் சிற்பிக்கும் நாடகக் கலைஞனுக்கும் இவை அத்தியாவசியமானதே.

மெய்ப்பாட்டியலின் மூன்றாவது சூத்திரத்தில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளைக் கூறுகிறார் ஆசிரியர்,

நகையே யழகை
இழிவரல் மருடகை
அச்சம் பெருமிதம்
வெருளி யுவகை யென்
றப்பர் வெட்டே
மெய்ப்பா டென்பார்.

இவ்வகையான எட்டு ரசங்களையும் வடமொழி நாட்டிய சாஸ்திரமும் கூறுகிறது. தொல்காப்பிய காலம் பற்றி டாக்டர் கு.சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் எழுதிய “தொல்காப்பிய எழுத்திகாரம், இளம்பூரணர் உரை” நூலின் முகவுரையில் “இடைச்சங்கத்தாருக்கும் கடைச்சங்கத்தாருக்கும் நூலாயிற்று தொல்காப்பியம் என இறையனார் களவியலுரை பகருகிறது. இந்நூலில் கூறப்பட்ட கணக்கின்படி இடைச்சங்கம் கி.மு 1320 தொடங்கப்பெற்றதாதல் வேண்டும் என்பது அறிஞர்களின் முடிவாகும்.

எனவே இவரது காலம் அதுவேயாகும்” தொல்காப்பியரது மெய்பாட்டியலுக்கு தமிழ் அகத்தியரது நூலே ஆதாரமாக கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டது என்பது ஆய்வாளர் கருத்து. இவற்றை நோக்கும் இடத்து தமிழகத்திலே வடமொழி நாட்டிய சாஸ்திரத்திற்கு முன்பே நாட்டியம் பற்றிய அறிவு மிக ஆழமாக விரிவாக ஆராயப்பட்டமை தெளிவாகிறது.

“நட” எனும் வேர்ச் சொல் ஆரிய மொழிக்குரியதல்ல. இச்சொல் வேற்று மொழியில் இருந்து வடமொழிக்கு வந்துள்ளது என ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். நட, நடத்தல் என்ற தமிழ்ச் சொல் கலைப் பொலிவுள்ள ஆடலை குறிக்கும். நாட்டியம் ஆகி இருக்கலாம் நடையில் இருந்து நாட்டியமும் குறித்தல் என்ற சொல்லில் இருந்து கூத்து எனும் சொல் தோன்றி உள்ளது. “தாண்டுதல்” அகலக்கால் வைப்பதைக் குறிக்கும். இதுவே தமிழில் தாண்டவம் ஆயிற்று.

மேலும் அர்த்தசாஸ்திரத்திரம் நாட்டிய நடிகரை மிகமிக இழிவானவர்களாக வர்ணிக்கிறது. குசலவர் என்போர் அபினயத்துடனும் இசையுடனும் கதை கூறுபவர்கள். இவர்களைக் கெட்ட நடத்தை உள்ளவர்கள் என சில நூற்களில் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது. சீலம் - நன்நடத்தை, கு - சீலம், கெட்ட நடத்தை உள்ளவர், இதுவே குசலவர் ஆயிற்று. மனு தர்மமோ நடப்புத் தொழில் மேற்கொள்ளக் கூடாது என வலியுறுத்துகிறது. அத்துடன் நில்லாது அந்தணன் நடிகனைத் தன்னுடன் கொண்டு உணவருந்தக் கூடாது என்கிறது. சாஸ்திரங்கள் அத்தனையும் நடிகனை இழிவுபடுத்தியே வர்ணிக்கிறது.

இவற்றை ஆராயும் போது எமக்கு தெளிவாவது நாட்டியம் ஆரிய நெறிக்கு மாறானவர்களால் பயிலப்பட்ட கலை. வேதத்தின் உறுப்பான சாஸ்திரங்களோ நாட்டியக் கலைஞரை மிக இழிவுபடுத்துகின்றன. ஆனால் பிற்காலத்தில் நாட்டியத்தின் பெருமையை உணர்ந்தவர், அக்கலையை தமதாக்கிக் கொண்டனர். தமதாக்கும் போது நாட்டியம் தெய்வதன்மை வாய்ந்ததெனவும் அதை பிரமரே அருளிச் செய்தார் எனவும் கூறியதுடன் நில்லாது அதை ஐந்தாவது வேதமும் ஆக்கினர். ஆனால் அர்த்தசாஸ்திரமும் மனுதர்மம் போன்ற சாஸ்திர நூல்களும் நடப்பும் நடிகனும் சமூகத்தில் விலக்கப்பட வேண்டியவை என்கின்றன. அதனால் நாட்டிய சாஸ்திரம் என்ற நூலில் “நாட்டிய ஸாபம்”

என ஒரு அத்தியாயத்தை எழுதி வைத்தனர். முனிவர்களே இழிவுபடுத்தியமையால் அவர்கள் சாபத்திற்கு ஆழாகி நாட்டியக் கலைஞர்கள் இழிகுலத்தோர் ஆயினர் எனவும் கூறி அவர்களை நிரந்தரமாக அடையாளம் காட்டத் தவறவில்லை.

சிறந்த ஆய்வாளரும் நாடகத்துறை அறிஞருமான ஆதிய ரங்காச்சாரியார் இவரது ஆங்கில ‘The Natyasastra English translation with critical notes’ எனும் நூலில் நாட்டிய சாஸ்திரத்தின் 36 அத்தியாயங்களில் முதல் ஐந்தும் இறுதி முப்பத்தாவதும் முன்னிருந்த நாட்டிய சாஸ்திரத்துடன் இணைக்கப்பட்டவையே எனக் கூறி அவற்றிற்கு அவற்றின் மொழிநடை வேறுபாட்டை ஆதாரமாகக் காட்டுகிறார். முதல் 5 அத்தியாயங்களுமே இறைவர்கள் பற்றியும் அவர்கள் உரையாடலும் காணப்படுகின்றன. இறுதி 36ஆவது அத்தியாயம் நாட்டிய சாபம் பற்றிக் கூறுகிறது. அதனால் நாட்டிய சாஸ்திரம் ஆரிய மயமாக்கப்பட்ட போது இவை சேர்க்கப்பட்டவை என நாம் கொள்ளலாம்.

வேதநெறி வேள்வியின் வழியாக இறைவழிபாட்டை வற்புறுத்துவது. வேத நெறிக்கு முற்பட்ட சிந்துவெளி திராவிட மக்கள் உருவ வழிபாட்டை மேற்கொண்டவர்கள். மொகஞ்சோதாரோ, ஹரப்பா நாகரீகத்துக்கு உரியதே உருவ வழிபாடு. நாட்டியக்கலை உருவ வழிபாட்டைக் கொண்டதே. வைதிக மதத்தினர் பிற்காலத்தில் வேதத்திற்கு புறம்பான பலவற்றைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். வேதத்தில் கூறப்படாத ஆலய, உருவ, வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொண்டது போலவே நாட்டியக் கலையையும் தமதாக்கிய போது தோன்றியதே பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரமும். வைதிகக் கோட்பாடுக்கு புறம்பான நாட்டியம் வைதிகம் ஆக்கப்படும் போது பிரம்மரே நாட்டியத்தை அருளிச் செய்தான் எனவும் கூறப்படுகிறது. அத்துடன் நான்கு வேதங்கட்கு இணையாக ஐந்தாவது வேதம் நாட்டியசாஸ்திரம் எனவும், கூறப்படுவது கவனத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஆரிய வைதீக கோட்பாட்டுக்கு புறம்பாக வளர்ந்த திராவிட சமூகத்தின் சொத்தே நாட்டியக்கலை. திராவிட மொழியான தமிழில் பல்லாண்டு காலமாக காணப்பட்ட நாட்டிய இலக்கண நூல்களின் மூலமாக பெறப்பட்டதே “நாட்டிய சாஸ்திரம்” என்ற வடமொழி நூல். பரதரின் நாட்டிய சாஸ்திரம் தோன்றுவதற்கு பலநூறு ஆண்டுகட்கு முன்பே அகத்தியரது நாட்டிய இலக்கண நூல் இருந்துள்ளது. அதிலிருந்து பெறப்பட்டதே “நாட்டிய சாஸ்திரம்” எனும் வடமொழி நூல்.

○○○

தாயினிற்றித் தவித்து
 தடுமாறித் தத்தளித்து
 திக்கற்று நின்ற வேளை
 அம்மாவாகி வந்துதவிய
 கரம்பிடிக்கும் காதலியைப் போல

உய்யூர் வீரசொக்கள்

வாழ்க்கை வளம்பெற

பாலூட்டி சீராட்டி
 அமுதூட்டி ஆளாக்கி
 ஈன்றெடுத்தவள் பிரிந்த போது
 தாயாக வந்துதவிய
 தாரத்தைப் போல...

படித்துப் பட்டம்பெற்று
 வேலையின்றித் தவித்த வேளை
 வாழ்வுக்கு வழிகாட்டிய
 நல்லாசானைப் போல..

காதல் மயக்கத் தோல்வியில்
 கவலையுட்டு நின்ற போது
 கலியாணச் சந்தையில் - என்னை
 கரம்பிடித்து உறவு சொன்ன
 அத்தை மகளைப் போல...

கடன்பட்டு கவலையுடன்
 கடனைத் திரும்பி
 கொடுக்காது நின்ற வேளை
 ஓடோடி வந்து
 உதவிக்கரம் நீட்டிய
 உற்ற நண்பனைப் போல

அகதியாக நின்று
 அநாதரவாகத் தவித்த போது
 ஆதரவு தந்து நேசக்கரம் நீட்டிய
 அயல் நாட்டு
 தொழ்பூழ்கொடி உறவைப் போல

உண்ணாமல் உடுக்காமல்
 உறங்காமல் சேமித்த பணத்தை
 சுளையாகத் திருடிச்சென்ற
 உடன்பிறவா சகோதரனைப் போல

பட்டங்கள் பெற்றாலென்ன
 தகுதிகள் இருந்தாலென்ன
 வேலைவாய்ப்பை... செல்வாக்கானது
 தட்டிப் பறித்துச் செல்லும்
 எம். பி. யின் சியார்க்
 கடிதம் போல..

மாடாக உழைத்து
 உழைப்புக்கு ஏற்ற
 ஊதியம் கிடைக்காதவேளை
 போராட்டம் நடத்தி
 இரட்டிப்பானசம்பளம் கிடைத்தாற் போல..

பட்டம் பதவிக்காக
 அலைந்து திரியும்
 பாவிகள் வாழும் நாட்டில்
 கொள்கையின்றி இருப்பவனுக்கு
 கிட்டே வந்து கிடைக்கும்
 உயர்பதவியைப் போல..

உண்மை பொய்ய்ப்பதில்லை - தாயே
 உத்தமனாய் வாழும் வரை

வே.தில்லைநாதன்

‘இன்று அதிகாலையிலிருந்து ஒரு கேள்விக்குறி என் முன்னால் பிடிவாதமாக அமர்ந்திருக்கிறது. சாயந்தரம் ஆகியிருந்தும் அது நகர மறுக்கிறது.

காலையில் சூடான காப்பியுடன் வந்து என்னை முத்தமிட்டு ஆங்கிலத்தில் பிறந்தநாள் வாழ்த்துக்கூறி மனைவி சபா என்னை எழுப்பிய நேரந்தொட்டு இந்தக் கேள்விக்குறியின் அட்டகாசத்தைத் தாங்க முடியவில்லை.

நீ இத்தனை ஆண்டுகள் வாழ்ந்த வாழ்க்கையில் எதைத்தான் சாதித்திருக்கிறாய்? என்ற கேள்விக்குறி முகத்தில் அறைந்தாற் போல் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது.

நாட்டுக்குத்தான் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதுதான் போகட்டும். வீட்டுக்காவது ஏதும் செய்திருக்கிறாயா? உனது குடும்பத்தினர் உன்னைப் பார்த்து, ‘என் கணவர் இதைச் செய்தார்....., என் அப்பா இதைச் செய்தார்’ என்று சொல்லிப் பெருமைப்படுமளவுக்கு எதையாவது செய்திருக்கிறாயா?

மணவாழ்க்கை அமைந்து கடல் கடந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உனது மகளும் கொழும்பில் வேலைபார்க்கும் உனது மகனும் காலையிலேயே உன்னை வாழ்த்தியிருந்தார்கள். பல்கலைக்கழகத்தை எட்டியும் பார்க்காத உனது மகள் ஏதோ தன்னாலான ஒரு கல்வித் தகைமையையும் தானாகவே தனக்கென ஒரு வாழ்க்கைத் துணையையும் தேடிக்கொண்டு பிள்ளைகளுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். நீ பெரிதாக அவளுக்கு ஏதோ செய்துவிட்டதைப் போல் அவளும் உன்னையும் மனைவியையும் தன்னுடன் வெளிநாட்டில் வந்திருக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறாள்.

பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையை வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்து நல்லதொரு பதவியிலிருக்கும் மகன் காலையில் வாழ்த்தியபோது, “நீ

நெஞ்சக்கவல்

எவ்வளவு காலந்தான் பா கட்டைப் பிரமச்சாரியா இருக்கப் போறாய்?" என்று சகட்டு மேனிக்குக் கேட்டு, "அதுக்கென்னப்பா இப்ப அவசரம்?" என்று அவனது பதிலில் திருப்திகண்ட நீ அவனுக்கு ஒரு மணப்பெண்ணையாவது தேடித்தந்திருக்கிறாயா?

உனது மனைவிக் கேணும் ஏதும் நல்லது செய்திருக்கிறாயா? அவள் கொண்டு வந்த சீதன வீட்டில் செளகர்யமாக அமர்ந்து கொண்டு மாதா மாதம் சம்பளப் பணத்தை மட்டும் அவளது கையில் கொடுத்து ஒரு கொத்தடிமையாக அவளை நடத்திக் கொண்டிருந்தாயே தவிர அவளது ஆசாபாசங்களைப் புரிந்து கொண்டு நடந்திருக்கிறாயா? அவளது எழுத்தார்வத்தை மதித்து அவளைப் பிரகாசிக்க வைத்திருக்கிறாயா? 'கதையும் கத்திரிக்காயும்' என்று அவளது ஆர்வத்துக்குத் தடை போட்டவன் தானே நீ. பெரிய வாசகன் என்ற தம்பட்டமடிக்கும் நீ பொறாமைத் தீயில் வெந்து அவளது எழுத்தை அங்கீகரிக்க மறுத்திருக்கிறாயே, நீ எழுத முயன்று தோற்றுவிட்டதால் அவளது எழுத்து உனக்குக் குப்பையாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவளும் உன்னை ஒரு பெரிய விமர்சகனாக மதித்து தனது ஆசைகளைக் கருக்கிக் கொண்டுவிட்டாள். எழுத்தில் எதையும் சாதித்திருக்க முடியாவிட்டாலும் உனது தொழில் துறையிலாவது சாதனை நிலைநாட்டியிருக்கிறாயா? உனக்கென்ன பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம் வேண்டியிருக்கிறது?

வேலையிலிருந்து ஓய்வுற்ற நிலையில் காலங்கடந்து என்னுள் ளிருந்து பீறிட்டுக் கிளம்பிய இந்தக் கேள்விக்குறி என் முன்னால் அட்டகாசமாக அமர்ந்து என்னைச் சித்திரவதை செய்வதைப் பொறுக்க முடியாது எனது அபிமான எழுத்தாளர் ஒருவரது அண்மைய வெளியீட்டைக் கையிலெடுத்தேன்.

என்னிலும் சில ஆண்டுகள் மட்டுமே மூத்த, இந்த எழுத்தாளர் என்னமாய் எழுதுகிறார். புனைகதைகளென்ன, ஆழமான விமர்சனக் கட்டுரைகள் என்ன என எழுத்துலகில் வீறுநடைபோடும் இந்தச் சாதனையாளர் எங்கே நானெங்கே? மீண்டும் கேள்விக்குறியின் அட்டகாசம், சுயபச்சாத்தாபம் என்னைத் துன்புறுத்த கையிலெடுத்த நூலை ஒரு புறமாக வைத்துவிட்டு தலையை நிமிர்த்தியபோது எதிரே எனது மனைவியின் தமையனாரது நரைத் தலை கண்ணில் பட்டது.

திறந்திருந்த முன்கதவு வழியாக உள்ளே நுழைந்த மைத்துனர், "ஹப்பி பேட்டே, மச்சான்" என்று கையை நீட்டினார். அவரது வாயிலிருந்து வந்த நெடி காற்றுடன் கைகோத்து குப்பென்று

எனது நாசியைத் தாக்கிற்று. "அண்ணை, உங்களுக்கும் 10 போடவா?" குசினியிலிருந்து மனைவியின் குரல் வந்தது.

"வேண்டாம், சுபா, இப்பதான் குடிச்சனான்".

"ஓ! குடிச்சிட்டியளா?" மனைவியின் குரலில் காட்டமாகத்தொனித்த சிலேடையை அவர் பொருட்டுத்தியதாகத் தெரியவில்லை.

சுபா தேநீருடனும் கேக் துண்டங்களுடனும் வந்து எங்கள் முன் வைத்து, "அண்ணை, கொஞ்சம் கேக்காவது சாப்பிடுங்கோ. நான் மேல் கழுவப் போறன். கோயிலுக்குப் போகவேணும்" என்று கூறி நகர்ந்தாள்.

பல நாட்களுக்குப் பின்னர் வந்திருக்கும் தமையனிடம் அவரது குடும்பம் பற்றி அவள் குசலம் விசாரிக்காதது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தரவில்லை. ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்தாலும் அவருக்கும் மனைவிக்குமிடையே நல்லுறவு இல்லையென்பதால் நாங்கள் அவரிடம் அந்தப் பேச்சையே எடுப்பதில்லை.

"என்ன மச்சான், பிறந்த நாளும் அதுவுமா டல்லாயிருக்கிறியன். சுபாவுக்கும் உங்களுக்கும் ஏதும் பிரச்சினையே?" என்று கேட்ட மைத்துனர், "அப்பிடி ஒண்டுமிருக்காது. சுபா என்ன என்றை மிஸ்ஸிஸ் மாதிரியே" என்று தனது கேள்விக்குத் தானே விடையளித்தார்.

"பிறந்த நாள் எண்டு சந்தோசப்பட நான் என்னத்தைத்தான் அத்தான் செய்திருக்கிறன். இந்த அறுபத்தைஞ்சு வருச வாழ்க்கையிலை நான் எதையாவது சாதிச்சிருக்கிறனா? இந்த மனுசனைப் பாத்தியளா, அவர் எவ்வளவு சாதிச்சிருக்கிறார். எழுபது வயதுக்குள்ளை அவர் எத்தனை புத்தகங்களைத்தான் எழுதித் தள்ளியிருக்கிறார்" வாசிக்க முடியாது நான் ஒரு புறமாக வைத்த நூலை எடுத்து மைத்துனரிடங் கொடுத்தேன்.

நூலைப் புரட்டிப் பார்த்த அவர், "யார் இந்தக் கீழ் சாதிக்காறனைப் பற்றியா சொல்லறியன்?" என்று கேட்டார்.

பொங்கி எழுந்த கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு குரலிலே எனது வெறுப்பை வெளிப்படுத்தாது, "சாதிக்கும் அறிவுக்கும் என்ன சம்பந்தம், அத்தான்?" என மெதுவாகக் கேட்டேன்.

"மரமேறுகிறதை விட்டிட்டு இவனுக்கேன் இந்த வேலையெல்லாம்?"

"அவங்கடை ஆக்கள் மரமெறின காலத்திலையும் உங்கடை ஆக்கள் அவர்களை அண்ணாந்து தான் பாத்தவங்கள். அவங்கள் உங்களைக் குனிஞ்சு பாத்தவங்கள். அதை மறந்திடாதேங்கோ" எனது குரலில் சூடேறக் தொடங்கியது.

எனது வார்த்தைகளைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாத மைத்துனர், “அவனிடத்திலை பெட்டையன் என்னத்தைத்தான் கண்டாளவையோ அவனுக்குப் பின்னாலையே கம்பலிலை சுத்துவாளவை”

“நீங்கள் அவற்றை பச்சேற்றா?”

அந்த வேளையில் கோவிலுக்குப் புறப்படத் தயாராகவந்த சபா, “நான் பூசைக்குப் பணம் கட்டியிருக்கிறன். வரப்பிந்தினால் என்னைப் பாத்துக் கொண்டிராமல் சாப்பிடுங்கோ. ஓட்டோவுக்குப் போன் பண்ணியாச்சா?” என்று கேட்டான்.

“ஓமோம், ஓட்டோ வந்திட்டுது”

“அப்ப நான் போட்டு வாறன், அண்ணை. நீங்கள் கதைச்சுக் கொண்டிருங்கோ”

ஓட்டோ கிளம்பும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருந்த மைத்துனர், “என்ன கேட்டியன்?” என்று என் பக்கம் திரும்பினார்.

“இந்த எழுத்தாளரும் நீங்களும் கம்பசிலை ஓண்டாப் படிச்சதா எண்டு கேட்டன்”.

“அவன், அவன் ரை பெண்டாட்டி வாசுகி, நான் எல்லாரும் ஓண்டாகத்தான் இருந்தனாங்கள். அப்பவே அவனுக்குத் தான் ஒரு பெரிய இலக்கியகாரன் என்கெட்பர். அங்கை அரங்கேறின ஒண்டிரண்டு நாடகத்திலையும் நடிச்சதாலை அவனுக்குப் பெரிய தலைக்கனம். அவனை வைக்க வேண்டிய இடத்திலை வைக்காதது தான் வந்த பிழை”

“அதையேன் தலைக்கனம் எண்டு சொல்லுறியன். தன்னம்பிக்கை எண்டு சொல்லலாந்தானே? அப்ப அவற்றை கலியாணம் காதல் கலியாணமே?”

“அந்தத் தேவடியான் அந்தக் கறுப்பனிலை என்னத்தைத்தான் கண்டாளோ? நான் அவங்கடை வீட்டுக்காறறிட்டைச் சொல்லியிருக்கிறன். அவள் கண்ட சாதிக்காறனோடை சுத்துறான் எண்டு. அவள் தந்திரமாத் தப்பிவிட்டாள்.”

“அப்ப அவற்றை பெண்சாதி வீட்டுக்காறர் உங்களுக்குத் தெரிஞ்சவையே?”

“தெரிஞ்சவையோ? அவை எங்கடை நெருங்கின சொந்தம்.”

“கம்பசிலை எல்லாரும் ஓண்டாகத்தானே பழகிறது. அப்பிடி அவருக்கும் எனக்கும் வித்தியாசமான உறவொண்டுமில்லை” என்று அவள் சொன்னதை அவளின்ரை தகப்பன் கண்ணை மூடிக்கொண்டு நம்பிட்டார். அவள் அவனோடை ஓடிப்போவாளெண்டு அவர் கனவிலையும் நம்பேல்லை.

“அவ அவரை ஆழமா நேசித்திருக்கிறா எண்டு நினைக்கிறன். காதல் சாதி மதம் பார்த்து வாறேல்லைத்தானே?”

“அந்த ஆட்டக் காறியைப் பற்றிக் கதைக்காதேங்கொ. இன்னும் யாரோடை திரிஞ்சாளோ, அவன் அகப்பட்டிட்டான்.”

எனது கோபம் தலைக்கேறியது. மைத்துனர் கோபக்காரர், சண்டைக்காரர் என்று கேள்வியுற்றிருக்கிறேன். ஆனாலும் அவரது மனதில் இவ்வளவு அழுக்கு மண்டியிருப்பதை அறியும் போது குமட்டிக் கொண்டு வருவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

அவரைப் பார்த்து வெளியே போ, இனி இந்தப் பக்கம் தலைவைத்தும் படுக்காதே என்று கத்த வேண்டும் போலிருந்தது. அவரை வெளியே விரட்டுவதும் சாதனைக்காக அலையும் என் மனதுக்கு ஏற்ற தீனியாக அமையலாமோ என ஒரு கணம் அங்கலாய்ப்புத் தோன்றியது.

அடுத்த கணமே மைத்துனரை வெளியே துரத்துவது எவ்விதத்திலும் சாதனையாகாது என்ற ஞானோதயம் பிறந்தது. அவரது மனதில் குவிந்திருக்கும் குப்பையை அகற்ற முடிந்திருந்தால் அது சாதனையாக இருந்திருக்கும். அதுவும் போக எனது நடத்தை சபாவுக்கும் எனக்குமிடையே நிரந்தர விரிசலை ஏற்படுத்தி வீட்டில் வேதனையே மிஞ்சும்.

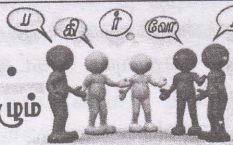
“அது போகட்டும் நீங்கள் ஏன் கோயிலுக்குப் போகேல்லை?” மைத்துனர் பேச்சை மாற்றினார். அவர் சற்றே அமைதியடைந்தாற்போல் தென்பட்டது.

ஆனாலும் எனது மனவெப்பம் சற்றேனும் தணியாததால் வார்த்தைகள் சூடாகவே வெளிவந்தன. “ஏன் கோயிலுக்குப் போனால் தான் கும்பிடலாமே? அது தான் சின்ன வயசிலையே படிச்சிருக்கிறமே கடவுள் எங்கும் நிறைஞ்சவர் எல்லாம் வல்லவரெண்டு”

“அதுதான் நான் வந்தவுடனேயே சொன்னனே, மச்சான், நீங்கள் இண்டைக்கு

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

1862^{ஆம்} ஆண்டு வெளிவந்த வின்சலோவின் அகராதின்படி (178^{ஆம்} பக்கம்) எருமைமுல்லைத்தீவு என்னும் பெயரானது யாழ்ப்பாணத்துக்கு வழங்கப் பெற்ற ஆதிநாமங்களில் ஒன்றெனத் தெரிய வருகின்றது. எருமைமுல்லை என்பது ஒரு சாதி முல்லையாகும்.

முடவுட் எண்டு. நான் போயிற்று வாறன், நீங்கள் வாசியுங்கோ”. மைத்துனர் கிளம்பியது ஓரளவு ஆறுதலைத் தந்தது.

மைத்துனர் சாதி சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் என்றைக்குமே இவ்வளவு ஆவேசமுற்றதை நான் கண்டதில்லை. எனது நண்பர்கள் யாவருடனும் எவ்வித பேதமுமின்றி நான் நெருங்கிப் பழகுவதை அவர் நன்கறிவார். அது குறித்து அவர் எவ்வித ஆட்சேபனையையும் தெரிவித்ததில்லை. ஒரேயொரு தடவைமட்டும் அவர் சாதி குறித்துப் பேசியிருக்கிறார்.

“கண்ட கண்ட சாதிக்காறனெல்லாம் இயக்கத்தை வழிநடத்தப் போய்த்தான் இயக்கமே அழிஞ்சது. அதுக் கொரு தராதரம் வேண்டாமா” என்று புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டபோது அவர் குமுறியது ஞாபகத்திலிருக்கிறது.

“மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போடுறியள் அத்தான். அவங்கடை அழிவுக்குக் காரணம் அவங்கடை கண் முடித் தனமான நடவடிக் கையளா, யாரையாவது நம்பி ஏமாந்தாங்களா? சர்வதேச அரசியலைப் புரிஞ்சு கொள்ளாத அறிவுக்குறைவா, உட்பகையா, வீரத்துக்கும் விவேகத்துக்குமிடையிலை இருந்த பெரிய இடைவெளியா, வேறையேதுங் காரணமா? இதெல்லாம் ஆராஞ்சு பாக்க வேண்டிய விசயங்கள். அவசரப்பட்டுக் கொமென்ற அடிக்கிறது எனக்குச் சரியெண்டு தெரியேல்லை”

“அதைத் தான் மச்சான் நானும் சொல்லுறன். கண்டவன் நிண்டவனெல்லாம் ராசாவாயும் மந்திரியாயும் வரேலுமே. அது பிறப்பிலை வரவேணும்.” என்று அந்தச் சமயத்தில் மைத்துனர் பிடிவாதம் பிடித்தது ஞாபகத்திலிருக்கிறது.

அப்பொழுது கூட அவர் இவ்வளவு ஆவேசமடைந்ததில்லை. இப்பொழுது அவருக்கு என்ன வந்தது? வெறுமனே தன்னை எழுத்தாளரிலும் பார்க்க உயர்ந்தவர் என்று காட்டுவதற்காகவே சாதி என்னும் ஆயுதத்தைக் கையிலெடுத்ததாகவும் தோன்றவில்லை. அவ்வாறானால் மைத்துனர் ஏன் கொதித்தெழுந்தார்? ஏன்.....? ஏன்?

போச்சடா, என்முன்னால் இன்னொரு கேள்விக் குறியா?

ஆழ்ந்து யோசித்தபோது அவரது கோபத்தின் இலக்கு முற்றுமுழுதாக எழுத்தாளரின் மனைவியாகவே இருந்தது

புரிந்தது. அவர் வாசுகியை எவ்வளவு கீழ்த்தரமாகத்தான் திட்டித் தீர்த்தார்.

எனக்கு என்னவோ பொறி தட்டினாற் போலிருந்தது. சுபா கோவிலிலிருந்து திரும்பியதும் முடிச்சவிழலாம் என்று பொறுமையாகக் காத்திருந்தேன். சுபா வந்த போது எமது இரவு உணவுக்கான நேரம் கடந்திருந்தது.

“சாப்பிட்டாச்சா?” என்ற கேட்டபடியே வந்த சுபா இல்லையென்றறிந்ததும், “கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கோ, சாப்பிடுவம்” என்று கூறி அண்டை அயலாருக்குக் கொடுப்பதற்காக ஆயலத்திலிருந்து கொணர்ந்த வடை, மோதகம் போன்ற தின் பண்டங்களைப் பொதி செய்ய ஆரம்பித்தாள்.

நான் சுபாவுக்கு உதவியாக அவளுடன் சேர்ந்து வேலையில் இறங்கினேன். சிறிது நேரத்தின் பின்னர், “அது சரி, வாசுகியைப் பற்றி உங்களுக்கென்ன தெரியும்?” என நான் பேச்சை ஆரம்பித்தேன்.

“ஏன் அளவுக்கென்ன?”

“அவ உங்கடை நெருங்கின சொந்தமெண்டு சொல்லவேயில்லை?”

“அவவின்ரை அப்பா அம்மாவே அவவை எப்பவோ மறந்திட்டினம். அவங்கடை சாவுக்குக் கூட அவ இல்லையே எனக் கெப்பிடி ஞாபகமிருக்கும்?” சுபாவின் குரல் சூதாரணமாகவே ஒலித்தது.

அது சரி, ஒண்டு கேட்பன், குறை நினைக்க மாட்டீரே?”

“சுத்தி வளைக்காமல் விசயத்துக்கு வாருங்கோ, எனக்கு வேலை தலைக்கு மேலை கிடக்கு.”

“அதில்லை.... வாசுகியை உங்கடை அண்ணருக்கு ஏதும்.....?”

“ஏதும்.....?”

அவர் வாசுகியை விரும்பினவரே?”

சுபாவின் முகம் சட்டென்று மாறி, இருளடைந்தாற் போல் தோன்றியது.

“அண்ணர் குடிச்சிட்டு ஏதும் உளறியிருந்தால் என்னை எதுவுங் கேட்காமல் வேலையைப் பாருங்கோ”

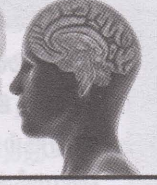
ஓஹோ!

இரண்டாவது கேள்விக்காவது விடை கிடைத்ததே என்ற திருப்தியுடன் எனது விரல்கள் வேகமாக இயங்க ஆரம்பித்தன.

○○○

அறிவே ஆற்றல்

(Knowledge is Power)

மனிதன் ஆதிகாலத்திலிருந்து அறிவின் சக்தியை படிப்படியாக உணரத்தொடங்கியதால் வாழ்விலும் படிப்படியாக முன்னேற்றம் ஏற்படத்தொடங்கியது. எமது அறியாமை பற்றித் தெரிவதே அறிவுக்கு முதலாவது படி. காட்டில் வாழும் மிருகங்களுக்கு ஆரம்பத்தில் பயந்து வாழ்ந்தவன் காலப்போக்கில் சில மிருகங்களைப் பழக்கி அவைகளைப் பயன்படுத்தியதோடு இயற்கையோடும் இணைந்து வாழப் பழகினான். விலங்குகளும் தம் உணவைத் தேடிப்பெறவும், ஓடிப்பதுங்கவும் வேண்டியிருப்பதால் அவை தம் சுற்றப்புறத்தை அறிய வேண்டும். பருவ மாறுதலுக்கு ஏற்றபடி தம் வாழ்க்கை முறைகளை மாற்றிக்கொள்வதற்கு உரிய உணர்வைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மனிதனுக்கு இப்படி வாழ வேண்டியிருப்பதால் இத்தகைய அறிவு நிலைகளைப் பெற்றிருப்பது அவசியம். ஆற்றலும் வலிமையும் மிக்க ஒரு சமூகம் அறிவினால் அளவிடப்படுகிறது. அறிவைவிட அதிக பலமானதொன்றுமில்லை.

சில மேலைநாடுகளில் சமூகம் உடல் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமே மதிப்புக் கொடுத்திருந்தது. உதாரணமாக கிரீஸ் (Greece) நாட்டில் மல்யுத்தம், இராணுவப் பயிற்சி, ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகள், நீச்சல் போட்டிகள், சிங்கத்துடனும் எருதுகளுடனும் போரிடல் போன்றவை சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. மற்றப் பண்புகளை அநேகமாகப் பொருட்படுத்தவில்லை. அதன் விளைவாக அந்நாட்டு நாகரிகம் விரைவில் அழிந்தொழிந்ததை நாம் அறிவோம். அறிவு இல்லாமல் மனித வளம் சிறக்க முடியாது என்பது தெளிவாகின்றது. இதற்கு ஆதாரமாக தத்துவஞானி பிளாற்றோவின் கருத்தை சிந்தனையில் மேற்கொள்வது பொருத்தமாகும். “அறிவு ஆற்றலும் சமுதாய நலமும் கொண்ட ஓர் இனம் தனக்கென உரிய தனி இணைப்பில் நிற்கும் வரை வளமும் வளர்ச்சியும்பெறும். அந்த இணைப்பு சிதைந்து விட்டால் வளம் குலையும். வளர்ச்சி சிதையும். சமுதாயம் என்ற உருவம் குலைந்து சிதறுண்டு போகும்.” “அறிய விரும்புவது மனிதில் காணப்படும் இயற்கையான பண்பாகும்” என தத்துவஞானி அரிஸ்டோட்டல் கூறியுள்ளார்.

ஒரு மனிதன் நிறைவான அறிவைக்கொண்டு தன்னை அறிந்துகொள்வதே புத்தியைச் சாகுபடி செய்வதின் உயரிய நோக்கமாகும். நன்றாக வாழ்வதற்கு உழைக்கவேண்டும். ஆனால் நல்ல ஆணித்தரமான வாழ்வுக்கு அறிவைச் சேகரிக்க வேண்டும். அறிவு மாணவர் மீதும் மற்றவர்கள் மீதும் தனது தாக்கத்தைச் செலுத்துவதால் நாம் அறிவை வழங்கும் பொறிமுறையைத் தேவைக்கேற்ப காலத்துக்கும் மாற்றத்துக்கும் ஏற்ப தயார் செய்ய வேண்டும். உலகில் இலட்சக்கணக்கான சிறுவர்கள் வறுமை, போசாக்குடய உணவின்மை, பெற்றோரின் ஆர்வமின்மை போன்றவற்றால் பாடசாலைக்குச் செல்வதில்லை என்பதை யுனெஸ்கோ அறிக்கை கூறுகின்றது. ஒவ்வொருவருடைய மூளையும் ஒரு சிறந்த நூல் நிலையம் அல்லது மைக்கிரோபிலிம் (Micro Film) போன்ற பல்பரிமாண ரீதியில் அறிவையும் தகவல்களையும் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டமைபோல் காணப்பட வேண்டும்.

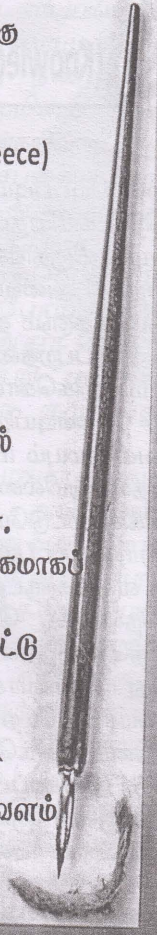
அறிவு ஒரு பிரயாணம், துறைமுகமல்ல. மனிதர்கள் வருவார்கள், போவார்கள் ஆனால் அறிவு சுடர்விட்டு எரிந்து கொண்டே இருக்கும். அறிவுக்கு அழிவில்லை. அந்தமும் இல்லை. மனிதவளம் சிறக்க கல்வி மூலவேராகும் என்பது இன்றைய அமுத்தமான சித்தாந்தமாகும். கல்வி ஒரு ஒழுங்கு முறைக்கு கட்டுப்பட்ட நீண்டகால சிக்கலான, பலர் ஈடுபடவேண்டிய செயலாகும். கல்வி ஒரு நீண்டகால முதலீடு எனக் கருதப்படுகிறது. கற்றல் அறிவு போன்ற விடயம் நீண்டகாலமாக ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடின்றி வாழ்வோடு பிரிக்க முடியாத அளவுக்கு

வடகோவை

பு.க.கிராசரத்தினம்

சில மிகைநாடுகளில்
 சமூகம் உடல் வளர்ச்சிக்கு
 மட்டுமே மதிப்புக்
 கொடுத்திருந்தது.
 உதாரணமாக கிரீஸ் (Greece)
 நாட்டில் மல்யுத்தம்,
 கிராணுவப் பயிற்சி,
 ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப்
 போட்டிகள்,
 நீச்சல் போட்டிகள்,
 சிங்கத்துடனும்
 எருதுகளுடனும் போரிடல்
 போன்றவை
 சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன.
 மற்றப் பண்புகளை அநீதமாகப்
 பொருட்படுத்தவில்லை.
 அதன் விளைவாக அந்நாட்டு
 நாகரிகம் விரைவில்
 அழிந்தொழிந்ததை நாம்
 அறிவிவாம்.
 அறிவு இல்லாமல் மனித வளம்
 சிறக்க முடியாது என்பது
 தெளிவாகின்றது.

செயல்களைப் புரியக்கூடிய பேராற்றலாக மாறிவிடும்.

காலந்தோறும் நாம் பல துறைகளிலும் அறிவுபெற்று அனுபவம் அடைந்து உயர்த்த நிலைக்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளோம். நம்பிக்கையும் அறிவும் துணையாக இருந்து ஊக்குவித்து வருகின்றன. “நமது அறிவை ஒரு எல்லை வரைக்கும் கொண்டு சென்று தெளிவடைந்த பிறகு நம்பிக்கையில் உறுதிகொள்ள வேண்டும்” என்கிறார் அறிஞர் பேர்னாட்சோ. மிருகங்களைப் பூட்டித்தான் வண்டிகளைச் செலுத்த வேண்டும் என்று நினைத்திருந்ததை மாற்றி இரும்பினால் ஓட்செய்யமுடியும் என்று காட்டினார் ஹன்றி போட்.

ஒரு நாட்டின் பெருமை அதனுடைய அறிவில், நுண்மதியில், மன உறுதியில், நம்பிக்கையில் அறத்தில் பொருள் வளத்தில் தங்கியுள்ளது என அறிஞர்கள் கூறிவருகின்றார்கள்.

வாழ்வியல் நெறிகளை திருக்குறள் நன்கு விளக்கி மக்களிடையே அறிவு வேட்கையை உருவாக்கியுள்ளது. கல்வி என்பது அறிவைப் பயனுள்ள வழியில் உபயோகிக்கும் கலை என்பதை விளக்கியுள்ளார். கல்வி அறிவோடு மெய் அறிவையும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும்
 அப் பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு”

(குறள் 423)

வள்ளுவர் தனது குறட்பாக்களில் பலதரப்பட்ட விளக்கங்களை அறிவிற்கு வழங்கியுள்ளார். அறிவு ஆற்றல் மிக்கது. எல்லாச் செயற்பாடுகளும் அறிவின் பாற்பட்டவையாக அமைய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியுள்ளார்.

கல்வி தனிமனிதனின் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி ஒரு நாட்டின் வளத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாகும். தரமான கல்வி அளிக்கும் நாடுகள் மனிதவளக் குறியீட்டில் உயர் நிலையில் இருப்பது பல ஆய்வுகளிலிருந்து அறியலாம். நம்முடைய சுய சக்தி மூலமாக கல்வி அறிவையும் ஆய்வுத் திறனையும் வளர்க்கும் கல்வித் திட்டத்தை வளர்க்க வேண்டும். இந்தியா 2020 ம் ஆண்டிற்கு தேவைப்படும் முன்னுரிமைத் துறைகளை நிர்ணயத்துள்ளது. ஒரு நாடு தொடர்ந்து வளமோடு வாழ வேண்டுமென்றால், பௌதீக வளம் மாத்திரம் போதாது. புத்தி ஜீவிகளின் அறிவுப் போசாக்கும் தேவை. படைக்கும் ஆற்றல், தெரிந்து வினை செய்தல் (initiative)

பிணைந்து வளர்ந்துள்ளது. அறிவுத் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி காரணமாக உலகளாவிய ரீதியில் புதிய அறிவுத் தொகுப்பினை அறிவுப் பிரவாகத்தை (Explosion of Knowledge) எவ்வாறு விளங்கிக் கற்க வேண்டும் என்பது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. நாம் மனதை ஒன்றுபடுத்தி சிந்தனை செய்ய வேண்டும். சிந்தனை பெருகும் பொழுது அறிவு வளர்கிறது. அறிவே அகிலத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கின்றது. எண்ணமும் செயலும் மேலும் பரந்து விரியும் வண்ணம் எமது மனதை எமது கல்வி நெறிப்படுத்தவேண்டும். மனம் மனிதனின் ஆன்மீக ஆயுதம். சமுதாயத்தில் புதிய பயனுள்ள சக்தியை உருவாக்க கல்வி அடிப்படையாக அமைய வேண்டும். நீரை நீராவிடாக மாற்றினால் ஆற்றல் பெறுகின்றது. அதுபோன்று உணர்ச்சி அறிவு ஆன்மீகம் ஆகிய ஆற்றல்களாக மாற்றிவிட்டால் பெரும்

விமர்சித்தல் போன்ற அனுபவங்களைப் பெறத் துணையாக அமையும். மேலும் முதுமையில் அறிவு ஒரு செளரியமாக தங்குமிடம் என்பது யதார்த்தமானது.

அறிவை நுகர்ச்சிப் பொருளாகக் கருதும் மாணவர்கள் அதன் தெரிதல் நிலைப் பலத்தையும், பிரயோகத்தையும் விளைவை ஏற்படுத்தும் பல்பரிமாணங்களையும் அறியத் தவறிவிடுகின்றனர். என்ற கருத்து பரவலாக நிலவுகிறது. இது அறிவு ஆற்றலின் வறுமைக்கு இட்டுச் செல்கிறது எனலாம். “உன்னை நீ அறிவாயாக” என்ற புராணக் கருத்தை இக்காலத்திற்கு ஏற்றபடி “உன்னை நீ விளங்கிக் கூறுவாயாக” என்று மாற்றிக் கூறுவது பொருத்தமாகும் என்ற அபிப்பிராயமும் நிலவுகிறது.

புதிய கல்வியின் சிந்தனைப்படி நாட்டைக் கட்டி எழுப்பும் செயற்பாட்டில் ஈடுபாடு கொண்டு அர்ப்பணிப்புடனும் நேர்மையாகவும் செயற்படுவதற்கு வேண்டிய அறிவைக் கல்வி முறையின் ஊடாக மாணவர்கட்கு வழங்குவதே கல்வியாகும். கல்வி தூய அறிவாகும்போது அது விழுமியமாகும். அன்பு நீதி, உண்மை, அஹிம்சை, நன்னடத்தை போன்றவை அறிவை மேம்படச் செய்கின்றன. இவ்விதத்தில் செஸ்டர்ஃபீல்ட் பிரபு (Lord Chesterfield) தனது மகனுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் ஒன்றிலிருந்து அறிவு சம்பந்தமான சில வரிகளை இங்கு குறிப்பிடுவது பெருத்தமாகும்.

அறிவு ஒரு செளகரியமான தேவையான தங்குமிடமாகவும் ஏகாந்தமாகவும் (Retreat) முதுமை அடைந்த காலத்தில் அமையும். இளமையில் இதை நாட்டத் தவறுவோமேயானால், முதுமையில் இது நிழலை வழங்க முடியாமற்போய்விடும்”.

மேலும் அறிஞர் தோறோவின் கருத்தையும் கூறுவது பொருத்தமாகும். “எங்களுக்கு எவ்வளவு தெரியும் எனத் தெரிவதே அறிவு. எனவே தெரியாதவை பற்றித் தெரியாமல் இருப்பது உண்மையான அறிவு”

சரித்திரம், அறிவின் சர்வ சக்தி பற்றிப் பல சான்றுகளை எமக்கு தந்துள்ளது. “யுத்தம் என்றால் ஆயுதங்களின் மோதல்கள் அன்று. பல யுத்தங்கள் அறிவின் பலத்தால், எண்ணக் கருக்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டமை பற்றி” கொன்பியூசியஸ் மாணவர்கட்கு விளக்கியுள்ளார். அசோக சக்கரவர்த்தி புத்தர் பிரபுவின் போதனையால் ஞான அறிவு பெற்று போரிடுவதைக் கைவிட்டார். எனவே

அறிவு ஒரு பிரயாணம்,
துறைமுகமல்ல. மனிதர்கள்
வருவார்கள், போவார்கள் ஆனால்
அறிவு கூர்விட்டு எரிந்து கொண்டு
இருக்கும். அறிவுக்கு அழிவில்லை.
அந்தமும் இல்லை. மனிதவளம்
சிறக்க கல்வி மூலவீராரும்
என்பது இன்றைய அழுத்தமான
சிந்தாந்தமாகும். கல்வி ஒரு ஒழுங்கு
முறைக்கு கட்டுப்பட்ட நீண்டகால
சிக்கலான, பஸர் ஈடுபடவண்டிய
செயலாகும். கல்வி ஒரு நீண்டகால
முதலீடு எனக் கருதப்படுகிறது.

அறிவின் மூலம், அறிவை அகற்றி அமைதியை நிலைநாட்ட முடியும்.

விஞ்ஞானிகளின் அறிவு நுட்பத்தால் ஆக்க பூர்வமான கருவிகளைக் கண்டுபிடித்தமையை முன்னிட்டு சிரிப்பதா அல்லது விஞ்ஞானிகளின் அறிவு நுட்பத்தை அழிவுகரமான கருவிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு உதவிய துஷ்டத் தன்மையைக் கண்டு அழுவதா என்று நோபல் பரிசு பெற்ற பேற்றாண்ட்செல் கவலையுடன் கூறினார்.

“இவ்வுலகம் அழகின் நிரந்தர இசையும் ஆன்மீக ஒளியும் கொண்ட மனித ஆன்மா வாழ்வதற்குரிய இடமேயன்றி இயந்திர சக்திகளை மட்டும் சேர்த்து வைத்துள்ள இருட்டறையன்று” எனத் தாகூர் கூறினார்.

அறிவு பலம் வாய்ந்தது. அறிவை அழிக்கவோ, களவாடவோ முடியாது. அறிவாளிகள் எல்லோராலும் போற்றப்படுகின்றார்கள். கௌரவிக்கப்படுகின்றார்கள். அறிவு ஓர் உன்னதமான நம்பிக்கைக்குரிய வழிகாட்டி. ஒருவன் தனது நெறிப்பாட்டை (Vision) அடைய அறிவு பலவிதமான இடர்கள் மத்தியிலும் துணிவையும் துணையையும் வழங்கத் தயங்கமாட்டாது. எனவே நாம் அறிவுசார் சிந்தனையை உருவாக்குவதற்கு பரந்த வாசிப்புத் திறனை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். அறிவையும், மரத்தையும் (Timer) பக்குவப்படுத்த முன்பு உபயோகிப்பது

தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பது சான்றோர் வாக்காகும்.

கடந்த மூன்று நூற்றாண்டுகளாக, உலகம் விவசாயப் பொருளாதாரத்திலிருந்து கைத்தொழில் சமூகமாகப் படிப்படியாக மாற்றம் அடைந்து வருகிறது. முகாமைத்துவத் தொழில்நுட்பம், அறிவுசார் மூலதனம் (Intellectual Capital) திறமை செயற்பாடு போன்றவை இப்புதிய கைத்தொழில் சமூகத்துக்குத் தேவைப்படுவதால், அறிவு பிரதான உற்பத்திவளமாக அமைகின்றது. உட்கட்டமைப்பு தொடர்பான அறிவை உருவாக்கவும், பரிபாலிக்கவும், அறிவுசார் தொழிலாளிகளையும், உற்பத்தியையும் அதிகரிக்கவும், அறிவுசார் சமூகத்திற்கு வளர்ச்சிக்கு பிரதான காரணங்களாகும். செல்வமுடைய பரம்பரையை உருவாக்க, தகவல் தொழில்நுட்பவியல் உயிர்தொழில்நுட்ப இயல் (Biotechnology) காலநிலையை எதிர்வுசுறுக்கூடிய வாண்மை, அழிவு முகாமைத்துவம் (Disaster Management) மருத்துவ தொழில்நுட்ப இயல் போன்ற துறைகளில் தேசியத் திறமை பெற வேண்டும்.

அறிவாக்கம் வெளிப்படையான (Explicit) உள்ளார்ந்த (implicit) பரிமாணங்களை கொண்டுள்ளது. எண்ம (Digital) நூல்நிலையம் வெளிப்படையான அறிவைப் பெற உதவுகின்றது. உள்ளார்ந்த அறிவைத் தரவுகள், அமைப்புக்களிலுள்ள தனிநபர்கள், அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணும் அணுகுமுறைகள், இலக்குகளை அடைய எடுக்கும் முயற்சிகள் போன்றவை ஊடாகப் பெறும் அறிவு துணையாகும். மேலும் உயர்கல்வி வங்கிப்பொறிமுறை, சந்தைப்படுத்தல், பொறுப்புடமை (Accountability) நம்பகத்தன்மை (Transparency) போன்றவையும் துணையாக நிற்கும். இயந்திரங்களின் ஆட்சியும் அதிகாரமும் உறுதியாக நிறுவப்பட்டுள்ளன. புயலில் அகப்பட்ட கப்பலைக் காப்பாற்றுவதற்காக அதில் உள்ள பொருட்களை வீசி மனிதனைக் காப்பாற்ற முயலுவது போல், மனிதனைக் காப்பாற்றுவதாகச்

சொல்லிக் கொண்டு அவனை எறியவைக்கும் வகையில் இயந்திர அமைப்பு பெருகிவருகிறது. இயந்திரங்களின் கூட்டுக் கொடுமையை பல நாடுகளிலும் உள்ள போர்கள் உணர்த்தி வருகின்றன.

எனவே ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் குறிப்பிடத்தக்க அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கலாசாரத்தினதும், நாகரிகத்தினதும் மகிமை பற்றிய விளக்கம் பெறலாம். “அறிவு இரண்டு வகைப்படும். நாங்களாக ஒரு விடயத்தை அறிதலும், ஒரு விடயம் பற்றி தகவலை எங்கே பெறலாம் எனத் தெரிந்திருப்பதுமாகும்” என டாக்டர் யோன்சன் கூறியுள்ளார். உலகத்தில் காணப்படும் பொருத்தமற்ற, தேவையற்ற செயல்களுக்கு அறிவு, புலமை, உள்ளுணர்வு இன்றி நற்சேவை செய்யமுடியாது. அறிவால் ஏற்படும் ஞானம் இல்லாது நீதியும் அமைதியும் இருக்க முடியாது என்பது எல்லோராலும் கிரகிக்க வேண்டிய உண்மையாகும்.

ஆகவே அறிவின் மேன்மையால் நம்முடைய எண்ணங்களைத் தூய்மைப்படுத்தி தீய செயல்களை ஒழித்து நற்செயல்களை ஆற்றுவதில் நாம் எல்லோரும் கவனத்தைச் செலுத்துவோமாக.

நூல் : ஒன்றுக்குள் ஒன்று (நாவல்)

ஆசிரியர்: நீ.பி. அருளானந்தம்

வெளியீடு: திருமகள் புதிப்பகம், நாவலாபிடி

விலை: ரூபா 700/=

ஆசிரியரின் ஐந்தாவது நாவலான இந்த 'ஒன்றுக்குள் ஒன்று' பெண்ணியம் சார்ந்தது. பெண்விடுதலை, பெண்சமத்துவம், பெண்ணியம் என்றெல்லாம் பெரும் வார்த்தைகளை உபயோகித்து பெண்ணின் சுதந்திரத்துக்கான போராட்டங்கள் முனைப்புப் பெற்றிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில், நெஜினா என்ற இளம்பெண் தனது ஆசாபாசங்களைக் கைவிட்டு தனது குடும்பத்தின் சிறப்புக்காக, பெற்றோர் சகோதரர்களின் மகிழ்ச்சிக்காக சாதாரண பனை வடலிகளும் பற்றைக்காடுகளும் நிறைந்த கிராமப்புறச்சூழலில் தனது அர்ப்பணிப்பும் தியாகமும் எத்தனை உன்னதமானவை என்பதை இந்த நாவலில் இலாவகமாக உணர்த்துகிறார். அற்புதமான இந்த நாவலைத்தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

அழித்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்

ஒரு நூலியல்சார்ந்த பார்வை -12

கடந்த மாத இதழில் ஒரு நூலுக்கு சர்வதேச தராதர நூல் எண்வழங்கும் முறை பற்றி மிக விரிவாக அறிந்துகொண்டிருந்தோம். இதைப் பற்றிய புரிதல்கள் எம்மவர்களிடையே எவ்வாறு இருந்துவந்துள்ளது என்பது பற்றியும் சஞ்சிகைகளுக்கு வழங்கும் சர்வதேச தராதர பருவவெளியீட்டு எண் வழங்கும் முறை பற்றியும் இவ்விதழில் நோக்குவோம்.

சர்வதேச தராதர பருவவெளியீட்டு எண் என்பது 'சஞ்சிகைகள்' எனப்படும் பருவ வெளியீடுகளுக்கு வழங்கப்படும் எண்ணாகும். தனி நூல்களுக்கு வழங்கப்படுவதிலிருந்து இது வேறுபடுகின்றது. பருவ வெளியீடுகளுக்கும்,புதினப் பத்திரிகைகளுக்கும், நிறுவனங்களுக்கான ஆண்டு மலர்களுக்கும், ஆய்வேடுகளுக்கும் (Journals) வழங்கப்படும் எண்கள் ISSN (International Standard Serial Number) என்களாகும். இவை ஒரு ஏட்டுக்கு ஒரு தடவை மாத்திரமே வழங்கப்படும். உதாரணமாக ஞானம் சஞ்சிகையின் ISSNஎண் 2478-0340 என்பதாகும். ஞானம் சஞ்சிகையின் ஒவ்வொரு மாத இதழ்களிலும் இதே இலக்கம் மாற்றமேதுமின்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இவ்வெண் மேலட்டையின் வலது பக்க மேல் மூலையில் அல்லது சஞ்சிகையின் நூலியல் விபரம் தரப்பட்டுள்ள பக்கத்தில் குறிப்பிடப்படவேண்டும் என்பது விதியாகும். அதிக தாள்களுடன் வெளியாகும் தடிப்பான சஞ்சிகைகளில் இவ்விலக்கம் பின்னட்டையின் வலதுபுறத்துக்கீழ் மூலையில் கோட்டுரு அடையாளத்துடன் (Bar Code) இடம்பெறுவது வழக்கம்.

ஒரு நாட்டில் சர்வதேச தராதர நூல் வெளியீட்டு எண்ணை வழங்குவதற்கான அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கும் நிறுவனமே ISSNஎண்ணையும் வழங்கும் கடப்பாட்டையும் கொண்டுள்ளது.

தமிழ் நூல்களுக்கு சர்வதேச தராதர நூல் எண் பெறுவதில் எம்மவர்கள் அதிக அக்கறை கொண்டிருப்பதில்லை என்பது பரவலானதொரு குற்றச்சாட்டாகும். இதனை அறியாமை என்று மேலெழுந்தவாரியாகக் குற்றம் சாட்டுவது தவறு. அறியாமைக்கும் மேலாக, பயன்பாட்டுத் தேவை என்றும் ஒன்றுள்ளது. சர்வதேச தராதர நூல் எண் சட்டபூர்வமான ஒன்றல்ல. சர்வதேச தராதர நூல் எண்ணை ஒரு பதிப்பாளர் பெற்றுப் பிரசுரிக்காவிட்டால் அவரை சட்டத்தின் முன் நிறுத்தமுடியாது. அதன் பயன்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தை அவராக உணர்ந்து பயன்படுத்தத் தொடங்கவேண்டும். இலங்கையில் மின் வருடல் (Scanning) முறையில் நூல் விற்பனையாளர்கள் தமது பண்டங்களை பதிவுசெய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அதன் பயன்பாடு வர்த்தகச் சந்தையில் அதிகரிக்கும்போது, நூல்களுக்கு சர்வதேச தராதர நூல் எண்கள்கோட்டுரு அடையாளத்துடன் (Bar Code) இடம்பெறுவதும் தேவையின் நிமித்தம் எதிர்காலத்தில் அதிகரித்துச் செல்லும். அந்த வசதி இல்லாத நூல்களை நூல் விற்பனை நிறுவனங்கள் எதிர்காலத்தில் தமது நேரவிரயமாதல் காரணமாகத் தவிர்க்கவே முனையும். காரணம் கோட்டுரு அடையாளத்தைக் கொண்டிராத நூல்களின் இலக்கத்தை காசாளர் ஒவ்வொரு இலக்கமாகப் பொறித்தே அந்த நூலை ஒவ்வொரு தடவையும் விற்பனை செய்யவேண்டியிருக்கும். விற்பனை நிலையத்தின் முகவர் இதனால் சிரமத்தை எதிர்நோக்கவேண்டி வரலாம்.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் பட்டி தொட்டி யெங்கும் உள்ள கடைகளில் கணிமியப்படுத்த வர்த்தகப் பதிவுகள் இடம்பெறுவதால் எல்லாவிடத்திலும் மின் வருடல் (Scanning) பாவனையில் உள்ளது. நூலகங்களில் கூட

இந்த மின் வருடல் முறையே நூல் விநியோகத்திட்டத்தில், நூல் கொள்வனவில் என்றெல்லாம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதனால் கோட்டுரு அடையாளத்துடன் (Bar Code) இல்லாத எந்தவொரு நூலும் நூலகப் பாவனைக்குக் கிட்ட வாய்ப்பிழந்து போகும். இந்நிலையில் வெளியீட்டுவிழாக்களில் மாத்திரமே புத்தக விற்பனையை நம்பியிருக்கத் தயாராகவில்லாத பதிப்பாளர் எவரும் தமது நூலுக்கு கோட்டுரு அடையாளத்துடன் தராதர எண்ணைப் பெறத் தயங்கமாட்டார்கள் என்பதை நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

இனி தமிழ்ச் சூழலில் சர்வதேச தராதர நூல் எண் பற்றி என்னுடன் பரிமாறப்பட்ட சில கருத்துக்களை கேள்வி பதில்களாக பதிவு செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன்.

அண்மைக்காலத்தில் மின்நூல்கள் தமிழில் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. அவற்றிற்கும் சர்வதேச தராதர நூல் எண் தேவையா?

ஆம். மின்னூடகத்தில் வெளியிடப்படும் நூல்களும் சர்வதேசரீதியில் தனித்துவ அடையாளத்தைக் கொண்டிருக்கவேண்டிய தேவை உள்ளது. அவையும் விற்பனைச் சந்தை வாய்ப்பை எதிர்தோக்கியிருப்பவையே. சர்வதேச தராதர நூல் எண் ஒரு நூலின் அடையாளத்தை எண்களின் உருவில் வெளிப்படுத்துகின்றது. தமிழ் மொழி அறிவு அற்றவர்களாலும் இலக்கத்தைக் கொண்டு நூலை அடையாளம் காண இவ் வெண் உதவுகின்றது.

நான் இலங்கையில் ஒருநூலை வெளியிடும் அதே வேளையில் அந்நூலின் தமிழகப் பதிப்பொன்றையும் வெளியிட உத்தேசித்திருக்கிறேன். தமிழகப்பதிப்பில் இலங்கைப் பதிப்பிற்கான கோட்டுரு அடையாளத்துடன் கூடிய தராதர எண்ணை பயன்படுத்த அனுமதிக்கலாமா?

இல்லை. தமிழகப் பதிப்பிற்கான சர்வதேச தராதர நூல் எண்ணை தமிழகத்தின் பதிப்பகத்தினர் அங்கு பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். சர்வதேச தராதர நூல் எண் வழங்கும்போது அதில் குறிப்பிடப்படும் ஐந்து பிரிவுகளிலும் இரண்டாவதாக உள்ள நாட்டுக்குரிய இலக்கமும், மூன்றாவதாக உள்ள வெளியீட்டாளருக்குரிய இலக்கமும்

இலங்கைப்பதிப்பிற்கான சர்வதேச தராதர நூல் எண்ணிலிருந்து வேறுபடும் அல்லவா? எனவே இரு பதிப்புகளுக்கும் இருவேறு ISBN இலக்கங்களே வழங்கப்படவேண்டும்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையில் ஒரு நூலை தேசிய நூலகத்திடமிருந்து ISBN இலக்கம் பெற்று வெளியிட்டிருந்தேன். தற்போது மீண்டும் அதனை இலங்கையிலேயே மறுபதிப்புச் செய்ய விரும்புகின்றேன். மீண்டும் புதிதாக சர்வதேச தராதர நூல் எண்ணை பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா?

இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னர் நீங்கள் வெளியிட்ட நூல், அதே பதிப்பகத்தின் மூலம் மறுபதிப்பாக வெளியிடப்படுமாக இருந்தால் முன்னைய சர்வதேச தராதர நூல் எண்ணையே பயன்படுத்தலாம். இரண்டாவது பதிப்பை புதிய பதிப்பகத்தின் மூலம் (அச்சகமல்ல) வெளியிட உத்தேசித்திருந்தால், அந்தப் புதிய பதிப்பகத்தினால் (வெளியீட்டாளரினால்) வேறொரு சர்வதேச தராதர நூல் எண் பெற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும். புதிய பதிப்பின் பதிப்பாளர், முன்னைய பதிப்பாளருக்குரிய ISBN இலக்கத்தைப் பயன்படுத்துவது தவறானதாகும். முன்னரும் தற்போதும் நீங்களே ஆசிரிய வெளியீட்டாளராக இருந்து, புதிய பதிப்பினை முன்னைய அச்சகத்தில் இல்லாமல் புதிய அச்சகத்தில் அச்சிட்டுப்பெறத் திட்டமிட்டிருந்தால் பழைய ISBN இலக்கத்தையே பயன்படுத்தலாம்.

இலங்கையில் வெளிவந்த சில நூல்களுக்கு ஒரே சர்வதேச தராதர நூல் எண் வழங்கப்பட்டுள்ளதே. இது எவ்வாறு சாத்தியமாயிற்று? இதன் சாதகபாதகங்கள் என்ன?

நூல்தேட்டப் பதிவுகளின்போது இதனை நானும் அவதானித்து வந்துள்ளேன். முடிந்தவரை நூல்தேட்டப் பதிவுகளில் இதனைச் சுட்டிக்காட்டியும் வந்திருக்கிறேன். இது உண்மையில் பதிப்பாளரின் அறியாமை அல்லது கவனயீனப்பிழை என்றே கருதவேண்டும். இதற்கு ஒரு உதாரணத்தை காட்டலாம். ஷாமிலா ஷெரீப் அவர்களின் 'நிலவின் கீறல்கள்' என்ற கவிதைத்தொகுதிக்கு வழங்கப்பட்ட 978-955-1447-01-4 என்ற இலக்கம், முஸ்லீன் எழுதிய 'மௌனப் போரும் புன்னகை ஆயுதமும்' என்ற நூலுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளதை

வாசகர்கள் அவதானித்திருக்கலாம். இவ்விரு நூல்களும் வாகனேரி செய்ஹ் இஸ்மாயீல் ஞாபகார்த்த பதிப்பகம் வெளியிட்ட நூல்கள். இரண்டையும் தெகிவளை, ஏ.ஜே.பிரின்ட்ஸ் என்ற அச்சகம் தான் அச்சிட்டுள்ளது. 2012இல் சமகாலத்தில் இவை வெளியிடப்பட்டுமுள்ளன. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் பொதுவாக நூலா சிரியரின் சம்பந்தமில்லாமல் நிகழும் ஒரு கவனயீனத் தவறு இதுவாகும். இதன் மூலம் நிகழப்போகும் குழப்பநிலை என்னவாக இருக்குமெனில், ஒரு ஆசிரியரின் நூலை ISBN இலக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு கொள்வனவு செய்யமுனையும் ஒரு நூல கத்துக்கு மற்றைய ஆசிரியரின் நூல் போய்ச் சேரும்.

ஒரு நூலின் மேலட்டையில் ஒரு சர்வதேச தராதர நூல் எண்ணும், உள்ளே வேர்சோ பக்கத்தில் வேறொரு சர்வதேச தராதர நூல் எண்ணும் காணப்படுகின்றதே. இதன் காரணமென்ன?

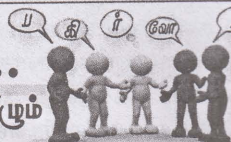
இதுவும் ஒரு கவனயீனப்பிழை தான். ஒரு நூலுக்கு இரண்டு இலக்கங்கள் இருப்பதென்பது சாத்தியமேயில்லை. இங்கு நூல் வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் கைக்கொள்ளும் ஒரு முறைமையும் இத்தகைய தவறுகளுக்கு வழிகோலுவதுண்டு. ஒரு பதிப்பகம் நூலின் அட்டையொன்றை வடிவமைக்கும்போது,

அந்தப் பதிப்பகத்தின் முன்னைய வெளியீட்டொன்றின் மேலட்டையின் அளவுப் பிரமாணங்களை பயன்படுத்துவதன்மூலம் தமது வேலையை எளிதாக்கிக் கொள்வதுண்டு. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் மேலட்டை வடிவமைப்பாளர் முன்னைய நூலின் சர்வதேச தராதர நூல் எண்ணையோ அதன் கோட்டுரு அடையாளத்தையோ மாற்ற மறந்துவிடுவதுண்டு. இதனால் வேர்சோ பக்கத்தில் நூலுக்கான இலக்கமும், பின்னட்டையில் முன்னர் வெளிவந்த வெறொரு நூலுக்கான இலக்கமும் பதிவுசெய்யப்படுவது சாத்தியமாகின்றது. இத்தகைய தவறுகளை சரவைபார்க்கும்போது பதிப்பாளர் அவதானமாக இருப்பதன்மூலம் தவிர்த்துக்கொள்ளலாம்.

வெளிநாடுகளில், குறிப்பாக புகலிட தேசங்களில் ஒரு பதிப்பாளர் தனக்கென ஒதுக்கப்பட்ட சர்வதேச தராதர நூல் எண் தொகுதியிலிருந்து சில இலக்கங்களை தனது நண்பர்களின் நூல்களுக்கு இனாமாகவோ சிறிய அன்பளிப்பினைப் பெற்றோ வழங்கிவருகிறார். இது எவ்வாறு சாத்தியம்?

லண்டனில் நீங்கள் சர்வதேச தராதர நூல் எண் பெற விண்ணப்பிக்கும்போது, ஒரு நூலுக்கான இலக்கம் என்று பெறமுடியாது. 10 எண்கள் அல்லது 100 எண்கள் அல்லது 1000 எண்கள் என ஒரு தொகுதி எண்களையே பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவற்றை வழங்க முறையே 150, 400, 1000 பவுண்கள் வரை நீலசன் நிறுவனத்தால் அறவிடப்படுவதுண்டு. தொடர்ச்சியாக நூல்களை எழுதும் ஆசிரிய வெளியீட்டாளர்கள் 10 சர்வதேச தராதர நூல் எண்களை வாங்கி வைத்திருப்பது வசதியாகவிருக்கும். ஓரிரு நூல்களை மாத்திரம் வெளியிட விரும்பும் ஒருவர் வீணாக அதிக பணத்தைச் செலவுசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது. இத்தகைய சூழலுக்கு முகம்கொடுக்கும் ஒரு ஆசிரிய வெளியீட்டாளர், அன்பளிப்பாகவோ, சொற்ப பணத்தொகையை வழங்கியோ இலக்கத்தை முன்னையவரிடமிருந்து பெற்றுத் தனது நூலுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இவர்கள் கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய விடயம் என்னவென்றால், தனது நூலுக்கு மற்றொருவர் வாங்கி வைத்திருக்கும் ISBN இலக்கத்தை பயன்படுத்துவதன்மூலம், தனது நூலை முன்னையவரின் வெளியீடாகவே ஏற்கவேண்டியிருக்கும்.

பகிர்வோம்.... ஈழமும் தம்மும்

ஒரே நேரத்தில் பல விடயங்களை அவதானிக்கும் திறன் படைத்தோர் பலரைத் தமிழலகம் கண்டுள்ளது. இவர்களை பஞ்சவதானி (5 விடயங்களை ஒரே நேரத்தில் அவதானிப்பவர்), அட்டவதானி (8 விடயங்கள்), நவவதானி (9 விடயங்கள்), தசாவதானி (10 விடயங்கள்), சதாவதானி (100 விடயங்கள்) எனப் பலவாறு வகைப்படுத்துவர்.

1844^{ஆம்} ஆண்டு வல்வெட்டித்துறையில் பிறந்த நா. ஏகாம்பரம் என்பவரே இலங்கையில் முதலாவதாக அட்டவதானம் செய்து காட்டிய தமிழறிஞர் ஆவார். இவர் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, கண்டி, மட்டக்களப்பு போன்ற ஊர்களில் அட்டவதானம் செய்து பரிசுபெற்றார். தமது 33^{ஆம்} வயதிலேயே இறந்துவிட்டார் என்பது கவலைதரும் செய்தி.

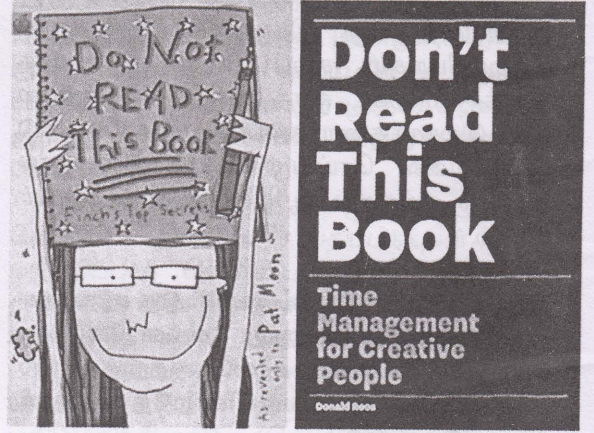
அதாவது, குறித்த நூலின் வெளியிட்டாளர் என்ற உரிமம் ISBN இலக்கத்தின் மூல உரிமையாளரிடமே போய்விடுகின்றது. பிரதிகள் தேவைப்படுமிடத்து, அல்லது அந்த நூலுக்கான விருது வழங்கப்பட்டால் அல்லது அந்நூல் பற்றிய தகவல் கோருமிடத்து, நூலகங்களின் கொள்வனவாளர்கள் முன்னையவரையே அணுகுவார்கள். காரணம் பின்னையவரின் நூலின் வெளியிட்டகம் பற்றிய தகவல் ஆசிரிய வெளியிட்டாளராகத் தன்னைக் கருதிக்கொண்டாலும், அந்தப் படைப்பாளியினுடையதாக இராது. எனவே சிறிதளவு காசை மீதப்படுத்தும் நோக்கோடு காக்கையின் கூட்டில் குயில் முட்டையிடக்கூடாது.

மேற்கண்ட கேள்விகள் என்னிடம் தனிப்பட்ட படைப்பாளிகளினால் அவ்வப்போது பரவலாகக் கேட்கப்பட்டவை. அதற்கான பதில்கள் சர்வதேச தராதர நூல் எண் பற்றிய விரிவான அறிதலை வாசகர்களுக்கு வழங்கியிருந்தால் எனது பணி வெற்றியடைந்துள்ளதாகக் கருதுவேன்.

இத் தொடரின் பத்தியை எழுதிக் கொண்டிருந்த வேளையில் நூல் தேட்டம் பதிவுக்காக எனக்குக் கிடைத்த 'கிழித்துப் போடுங்கள்' என்ற நூல் பற்றிய குறிப்பொன்றினை இக்கட்டுரைத் தொடரின் தேவை கருதி பதிவுசெய்ய

விரும்புகின்றேன். மேற்குறிப்பிட்ட நூலின் வேர்சோ பக்கத்தை உள்ளபடியே உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கின்றேன்.

வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் வெளிவந்த 'நான் சித்தன்' என்ற கேள்வி பதில் பகுதி தனியானதொரு நூலாக

'கிழித்துப்போடுங்கள்' என்ற தலைப்பில் தனி நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனில் தோன்றும் அறியாமையை மூடநம்பிக்கைகளை சந்தேகங்களை, அவநம்பிக்கையை கிழித்துப் போடும்படியும் புதுப்பித்துக் கொள்ளும்படியும் (நம்பிக்கைகளைக் கட்டியெழுப்பும்படியும்) மானிட மேம்பாட்டுக்கான இந்நூல் வாசகர்களிடம் விண்ணப்பிக்கின்றது. இந்நூலின் ஆசிரியர் எஸ்.ஜே.பிரசாத் வீரகேசரி வாரவெளியீட்டில் ஊடகவியலாளராகப் பணியாற்றுவதாக அந்நூலில் ஒரு குறிப்புள்ளது. அவர் தனது நூலின் வேர்சோ பக்கத்தை நகைச்சுவை உணர்வுடன் தொகுத்திருக்கிறார் என்றே நம்புகின்றேன்.

இந்நூலைப் பார்த்த வேளை பட் முன் மற்றும் சாரா நெய்லர் ஆகியோர் இணைந்து எழுதிய Do not read this book என்ற நூலும், டோனால்ட் ரூஸ் எழுதிய அதே தலைப்பிலான நேர முகாமைத்துவம் சார்ந்த அங்கத உணர்வுடன் கூடிய சீரியசான நூலும் என் நினைவில் வந்து சென்றன.

அடுத்த இதழில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் அட்டைப்பட வடிவமைப்பு பற்றிய சில கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்கின்றேன்.

(இன்னும் வரும்)

○○○

பதிவுக் தரவுகள்

தலைப்பு : கிழித்துப்போடுங்கள்

வகை : நூல்

எழுதிக் கிழித்தவர் : சித்தன் (எஸ்.ஜே.பிரசாத்)

உரிமை : சித்தனாருக்கு

இரண்டாம் பதிப்பு

முதலாம் பதிப்பு : நவம்பர் 2010

வடிவமைத்து கிழித்தவர் : என்.சுமரன்

பக்கங்கள் : எண்ணப்பட்டபக்கங்கள்

கூல்டோன் : டிஸ்கஸ் டி. பொழும்பு 13.

077 53 83 13 9

வெளியீடு : டிஸ்கஸ் டி

தொழில் சூ.பி. சிம்லா மாவட்டம்,

கொட்டாக்குறைவு, பொழும்பு 13.

014 575 777.

விலை : ரூபா. 400.00

கலாபூஷணம் கே. வொன்னுத்துவார

சம கால இலக்கிய நிகழ்வுகள்

பண்டைய இலங்கையில் தமிழர் சிங்களவர் உறவு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் புதன் கிழமைகளில் நடத்தும் அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் 01.06.2016 அன்று 'பண்டைய இலங்கையில் தமிழர் சிங்களவர் உறவு' என்ற தலைப்பில் வரலாற்றாய்வாளர் என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி பவானி முகுந்தன் தலைமை வகித்தார்.

தமிழ் ஆங்கில இலக்கியத்தின் சில பயன்தரும் செய்திகள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக் கிழமைகளில் நடத்தும் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் 10.06.2016 அன்று 'தமிழ் ஆங்கில இலக்கியத்தின் சில பயன்தரும் செய்திகள்' என்ற தலைப்பில் ஓய்வுநிலைஅதிபர், எழுத்தாளர் பூ. க. இராசரத்தினம் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு சங்கத் துணைத் தலைவர் ஆ. குகமூர்த்தி தலைமை வகித்தார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நூலக கணினி மயமாக்கம் அறிமுகநிகழ்வு

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்தின் நூலகளைக் கணினி மயமாக்கம் செய்யும் அறிமுகநிகழ்வு ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி பத்மாசோமகாந்தன் தலைமையில் 11.06.2016 அன்று சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

தமிழ் வாழ்த்தினை செல்வி பிரியங்கா ஆன் பிரான்சிஸ் பாட, வரவேற்புரையை ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி பவானி முகுந்தன் நிகழ்த்தினார். ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் க. குமரன் தொடக்க வுரையை நிகழ்த்தினார். டயலொக் நிறுவன தகவல்

பாதுகாப்பு அதிகாரி திரு. ஞா.பாலச்சந்திரன் நூலக கணினிமயமாக்கம் பற்றி விளக்கவுரை நிகழ்த்தினார். நன்றியுரையை நூலகக்குழுச் செயலாளர் சட்டத்தரணி திருமதி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா நிகழ்த்தினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க தமிழ்ப் பட்டயக் கற்கைநெறி பட்டமளிப்புவிழா

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்தும் தமிழ்ப் பட்டயக் கற்கைநெறி மூன்றாவது பட்டமளிப்புவிழா வெகுவிமரிசையாக புலமைக்குழுத் தலைவர் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் 12.06.2016 அன்று நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தினராக பேராசிரியர் எம்.எஸ்.மூக்கையா கலந்து சிறப்பித்தார். ஓய்வுநிலை பிரதிக் கணக்காய்வாளர் நாயகம் வி. கந்தசாமி தம்பதிகள் மங்கல விளக்கு ஏற்றி விழாவை ஆரம்பித்துவைத்தனர்.

தமிழ் வாழ்த்தினை திருமதி ஹம்ஸானந்தி தர்மபாலன் பாடினார். சங்கப் பொதுச் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளைகந்தசாமி வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்.

இம் முறை “தமிழ் நிதி” விருதைப் பல்துறைவித்தகர் வித்துவான் ஆசபாரத்தினம் அவர்களுக்கு வழங்கிக் கௌரவித்தனர். அவரைப்பற்றிய கௌரவிப்பு உரையை சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை நிகழ்த்தினார். தமிழ்ப் பட்டயக் கற்கைநெறியைக் கற்றுப் பூர்த்திசெய்த 18 பேர்களுக்கான பட்டமளிப்பும் நடைபெற்றது.

“கலாகுரி” ஸ்ரீமதிவாசுகி ஜெயதீஸ்வரன் அவர்களின் “நாட்டியகலாமந்திர” மாணவிகள் வழங்கிய “தேமதுரம்” நாட்டியநிகழ்வும் இடம் பெற்றது.

நன்றியுரை சங்கக் கல்விக் குழுச் செயலாளர் திருமதி வளர்மதி சுமாதரன் வழங்கினார்.

நிகழ்வை தொகுத்துவழங்கி நெறிப்படுத்தினார் சங்கத் துணைத் தலைவர்களுள் ஒருவரான காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்.

அகில இலங்கைக் கம்பன்கழக இளநிலை நிர்வாகிகள் நடத்திய “சொல்விற்பனம்”

அகில இலங்கைக் கம்பன் கழகத்தின் இளநிலை நிர்வாகிகள் ஏற்பாடு செய்திருந்த “சொல் விற்பனம்” கருத் தாடற் களம் நிகழ்ச்சித் தொடரின் ஏழாவது நிகழ்வு 18.06.2016 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளைமண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வை அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற உபதலைவர் ‘விடைக்கொடிச் செல்வர்’ சி.தனபாலா தம்பதியினர் மங்கலவிளக்கேற்றி ஆரம்பித்துவைத்தனர். கடவுள் வாழ்த்தினை செல்வி இராமநாதன் ஸ்ரீவத்ஸலா இசைத்தார். ஜனநாயகங்கள் காங்கிரஸ் தலைவர் கலாநிதி ந. குமரகுருபரன் தலைமையுரையையும், மேல் மாகாணசபை உறுப்பினர் கே. ரி. குருசாமி தொடக்கவுரையையும் நிகழ்த்தினர். இளநிலை நிர்வாகிகள் தலைவர் செ.சொபிசன் நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து வழங்கினார்.

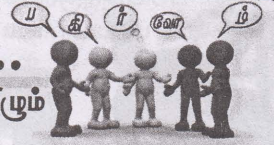
கம்பவாரிதி இ.ஜெயராஜ் தலைமையில் “இன்றைய தலைமைகளின் பெரும் குறைபாடு” எனும் பொருளில் பட்டிமண்டபமும் நடைபெற்றது. இதில் “ஒற்றுமையின்மையே” எனும் தலைப்பில் இரா.செல்வவடிவேலும், “பதவிஆசையே” எனும் தலைப்பில் சட்டத்தரணி ஜி. இராஜகுலேந்திராவும், “தீர்க்கதரிசனமின்மையே” எனும் தலைப்பில் கலாநிதி ஸ்ரீபிரசாந்தனும் வாத்திரிவாதங்களை முன்வைத்தனர்.

செல்வம் கண்ணதாசனின் அறிதல்: கற்றிடக் கற்றல் நூல் அறிமுகவிழா

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் செல்வம் கண்ணதாசனின்

பகிர்வோம்....

ஈழமும் தம்மும்

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை அரசாண்ட பரராசசேகரன் என்னும் மன்னன் பல அறிஞர்களை ஒன்றுதிரட்டி பரராசசேகரம் என்னும் பாரிய வைத்திய நூலைத் தொகுத்துள்ளான் என்று தெரியவருகின்றது. இந் நூலிலே 12000 பாடல்களுக்கும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. கம்பராயாமாயணத்திலும் ஏறத்தாழ இந்தளவு எண்ணிக்கையான பாடலக்களே காணப்படுகின்றன என்னும்போது பரராசசேகரம் நூலின் பிரமாண்டம் எமக்குப் புலப்படும்.

அறிதல் கற்றிடக் கற்றல் நூல் அறிமுகவிழா 19.06.2016 அன்று கோப்பாய் சிவம் தலைமையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. வரவேற்புரை ஊடகவியலாளர் கணபதி சர்வானந்தா நிகழ்த்த, தோழமையுரையை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் பா. அகிலன் நிகழ்த்த, வெளியீட்டுரையை ஞா. பாலச்சந்திரன் நிகழ்த்தினார்.

வைத்தியகலாநிதி நா.காந்திஜி மற்றும் வங்கியாளர் கை. இந்திரவாசன் ஆகியோர் முதற்பிரதியை வெளியிட்டுவைக்க, மாலபே ஹொரைசன் பல்கலைக்கழக கல்விப் பீடாதிபதி பேராசிரியர் தை. தனராஜ் பெற்றுச் சிறப்புச்செய்தார். பேராசிரியர் மா. சின்னத்தம்பி கருத்துரை வழங்கினார்.

முற்போக்கு கலை இலக்கிய மன்றத்தின் “சிறுகதை பயிலரங்கு”

இலங்கையின் மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளரான நீர்வைபொன்னையன் அவர்களின் ஆலோசனைப்படி “சிறுகதை பயிலரங்கு” நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் வளவாளராக மூத்த எழுத்தாளர் ‘சாகித்யரத்னா’ தெளிவத்தை ஜோசப், பிரபல எழுத்தாளர் திக்குவல்லை கமால், தினக்குரல் வாரமஞ்சரியின் பிரதமஆசிரியர் பாரதி இராஜநாயகம், தகவத்தின் செயலாளரும் எழுத்தாளருமான திருமதி வசந்தி தயாபரன் ஆகியோர் கலந்து கருத்துரைத்தனர். சுமார் இருபதுக்கு மேற்பட்டோர் கலந்து பயன் பெற்றனர்.

கதையாடல், வழக்குரைப்பு, இலக்கியச்சமர், “கூடல்” விழாமலர் வெளியீடு, நூல் வெளியீடு, சிறப்புரைகள், ஆய்வரங்கு, கலைஅரங்கு என்பன இடம் பெற்றன.

எழுத்தாளர் கௌரிஅனந்தனின் “பெயரிலி” நாவல் வெளியீடு

எழுத்தாளர் கௌரிஅனந்தன் எழுதிய “பெயரிலி” எனும் நாவலின் வெளியீட்டு நிகழ்வு கொழும்பு மகாவித்தியாலய மாவத்தை ‘உமர் காலித்’ மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் நாவலின் முதற்பிரதியை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுச் சிறப்புசெய்தார்.

புலம் பெயர்ந்தோர் புனைகதை நாவல்களில் புதியவெளிப்பாடுகள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் புதன் கிழமைகளில் நடத்தும் அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் 22.06.2016 அன்று “புலம் பெயர்ந்தோர் புனைகதை நாவல்களில் புதிய வெளிப்பாடுகள்” என்ற தலைப்பில் யா/ தொண்டமானாறு வீரகத்தி மகாவித்தியாலய ஆசிரியர் கலாநிதி சு.குணேஸ்வரன் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு ஆட்சிக்குழு உறுப்பினரும் “ஞானம்” சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன் தலைமைவகித்தார்.

மட்டக்களப்பில் கண்ணகி கலை இலக்கியக்கூடல் நடத்திய ஔறாவது கண்ணகி கலை இலக்கியவிழா

கண்ணகி கலை இலக்கியக்கூடல் நடத்தும் ஆறாவது கண்ணகி கலை இலக்கியவிழா ஜூன் 25, 26ஆம் திகதிகளில் மட்டக்களப்பு கன்னன்குடா மகாவித்தியாலயத்தில் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது.

முதல் நாள் பண்பாட்டுப் பவனியுடன் ஆரம்பமான இவ்விழாவில் இரண்டுநாட்களும் கள ஆற்றுகையாக அம்மன் வசந்தன் கூத்து, வட்டக்களரி கூத்து, கண்ணகி இலக்கிய விழாப்பட்டயம் வாசிப்பு, போட்டிகளில் வெற்றிபெற்ற மாணவ மாணவிகளுக்கு பரிசளிப்பு,

நூல் : சங்கிலியன் தரை (நாவல்)

ஆசிரியர்: மு.பொ.

வெளியீடு: புனைவகம், கொழும்பு -06

முதற்பதிப்பு 2015

சங்கிலியன் தரை என்ற இந்த நாவல் தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமைப்போராட்ட வரலாற்றின் ஒரு வெட்டுமுகம். சேர்.பொன்னம்பலம் இராமநாதனில் இருந்து ஆரம்பமாகும் பிழையான அரசியல்பார்வை, நாவலரின் சமய சாதிப்பார்வையோடு சங்கமித்து, இன்றுள்ள தமிழரசுக்கட்சியின் மிக மோசமான சந்தர்ப்ப வாதமாகி காந்தியத்தையே துஷ்பிரயோகம் செய்து, மார்க்சியப் பேராசிரியர்களால் இன்னுமொரு நலமெடுப்புக்கு இரையாகி எல்லாம் இழந்த நிலையில் நமது விடுகலைப்போராட்டம் நிற்கிறது. மற்றும் எல்லாக் கூறுகளும் ஒய்ந்துபோக இப்போ ஒரு பெரு வெளியைக் கண்டடைந்துள்ளது. இந்த வெளி, செயல்திறனும், சிந்தனைத்திறனும் உடைய நேர்மையானவர்களால் பயன்படுத்தப்படுமாயின் அது எவரும் சுதந்திரமாக வாழக்கூடிய கூட்டுரிமையைத் தரும். அதுவே இந்த நாவலின் குறிக்கோள் என்கிறார் ஆசிரியர். காத்திரமான இந்த நாவலைத் தந்த ஆசிரியர் பெரும் பாராட்டுக்குரியவர்.

சங்கிலியன் தரை

மு. பொ.

“பாதைகள் மாறும் போது...”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் புதன்கிழமைகளில் நடத்தும் அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் 29.06.2016 அன்று ‘பாதைகள் மாறும் போது...’ என்ற தலைப்பில் தேசிய கல்விநிறுவக முதுநிலை விரிவுரையாளர் திருமதி ராணிசீதரன் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்கு ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி வசந்திதயாபரன் தலைமைவகித்தார். தலைப்பு குறித்து சபையோர் பலரும் கருத்துரைத்தார்கள்.

நீ.பி. அருளானந்தத்தின் நாவல் அறிமுகவிழா

அரச சாகித்திய விருதுபெற்ற எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் நீ.பி. அருளானந்தத்தின் “ஒன்றுக்குள் ஒன்று” நாவல் வெளியீட்டுவிழா 03-06-2016 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் மட்டக்களப்பு தமிழ்ச் சங்கப்பொருளாளர் தொழிலதிபர் சைவப் புரவலர் வி. றஞ்சிதமூர்த்தி தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் முதன்மைவிருந்தினராக ‘அருட்கலைவாரிதி’ கலாபூஷணம் சு. சண்முகவடிவேல் கலந்து சிறப்பிக்க இலக்கியபுரவலர் ஹாசிம் உமர் முதல் பிரதியைபெற்றுக் கொண்டு சிறப்புச்செய்தார்.

தமிழ் வாழ்த்தினை செல்வி பிரியங்காஆன் பிரான்சிஸ் பாட, வரவேற்புரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் சமுகஜோதி ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நிகழ்த்த, நூல் அறிமுகத்தை ‘சாகித்யரத்னா’ பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா வழங்கினார். சிறப்புவிருந்தினர்களாக ‘ஞானம்’ பிரதம ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதி ஞானசேகரன், சட்டத்தரணி திருமதி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா ஆகியோர் கலந்துசிறப்பித்து உரையாற்றினார்கள்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் நூலாசிரியர் கலாபூஷணம் நீ.பி. அருளானந்தம் அவர்களை பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவம் செய்தார்.

வாழ்த்துரையை கல்வி அமைச்சின் ஓய்வுநிலை மேலதிக செயலாளர் உடுவையில்லை நடராசா அவர்களும், நூல் நயவுரையை சட்டத்தரணி ஜி.இராஜகுலேந்திரா அவர்களும் வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். நூலாசிரியர் கலாபூஷணம் நீ.பி. அருளானந்தம் ஏற்புரை வழங்கினார்.

சுனிஸ் நாட்டில் நடைபெற்ற வள்ளுவர் விழா

5.6.16 தினம் சுவிஸ் Adliswil என்ற இடத்தில் இயங்கும் முருகானந்தா தமிழ்ப்பாடசாலையின் 16 ஆவது ஆண்டுவிழா வள்ளுவர் விழாவாக சிறப்புற கொண்டாடப்பட்டது.

இந்து கலாசார முறைமையுடன் குத்து விளக்கேற்றலுடனும், சைவகுரு சரகணபவான் அவர்களின் ஆசியுடன் விழா ஆரம்பமாகியது. பரதநாட்டியம், காவடி ஆட்டம், சிறுவர்நாடகம், சங்கீதம், திருக்குறள் பேச்சு போன்ற நிகழ்வுகளுடன் பட்டிமன்றமும் நடைபெற்றன.

வள்ளுவன் பெரிதும் வலியுறுத்துவது “அன்பா அல்லது அறமா” என்ற தலைப்பில் சொற்போர் மண்டபத்தை அதிரவைத்தது.

பட்டிமன்றின் தலைவராக இந்திய “இலக்கியச்சுடர் திரு.இராமலிங்கம்” அவர்கள் கடமையாற்றி சபையோரை சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தார்.

அறம் என்ற அணியில் திருவாளர்கள் பொலிகைஜெயா, செல்வராசா ஆசிரியர், சிவசண்முகநாத குருக்களும் அன்பு என்ற அணியில் திருவாளர்கள் தயானந்தன், சண்முகதாசன், ஜெர்மனி ஸ்ரீஜீவனும் கருத்தாடல் புரிந்தனர். சொற்போரில் சொல்லம்புகள் இருபக்கமும் சீறிப்பாய்ந்த காட்சியை

நூல் : வான்மதி கவிதைகள்

ஆசிரியர்: ஷரீலா இஸ்மத்

வெளியீடு: சஹ்லா புதிப்பகம், கொழும்பு -02

முதற்பதிப்பு : 2015 விலை: ரூபா 300/=

இந்தக் கவிதைத் தொகுதி மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது. முதலாவது பிரிவான மணிக் கவிதைகள் பிரிவில் 28 கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. அடுத்துள்ள மக்கள் கவிதைகள் என்ற பிரிவில் 17 கவிதைகளும் அடுத்துள்ள மார்க்கக் கவிதைகள் என்ற பிரிவில் 15 கவிதைகளுமாக மொத்தம் 60 கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன.

இலக்கிய ஈடுபாடு என்பதற்கு

அப்பால் சமூக அரசியல் நிலவரங்களைப் பற்றிய தமது கருத்துக்களை எழுத்தில் பதிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் தனது கவிதைகளைத் தந்த இதன் ஆசிரியர் பாராட்டுக்கு உரியவர்.

சபையோர் அமைதியாக இரசித்தனர்.

ஜெர்மனி தமிழர் பாடசாலையும், கவிஸ் முருகானந்த தமிழ்பாடசாலையும் இணைந்து நடாத்திய தமிழ்ப்பரீட்சை போட்டியில் வெற்றிபெற்ற பிள்ளைகளுக்கு பரிசில்களும், நற்சான்றிதழ்களும் வழங்கப்பட்டன.

ஜெர்மன் முன்சிங்களில் வசிக்கும் அன்டன் அவர்களின் பழைய சஞ்சிகை, நூல்கள், பத்திரிகைகள், நாணயம், எமது கற்பகத்தரு ஓலையால் செய்யப்பட்ட பெட்டி, குட்டான், பை, காசுப்பை, தொப்பி, வல்லுவம் இன்னும் பலபொருட்கள் ஆவணமாகச் சேகரித்து அவரது 38 ஆவது காட்சிப்படுத்தல் பலரையும் கவர்ந்தது. இதுமிகக் கடுமையான பணியாகும்.

புலத்தில் சிறப்பான தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வாக அமைந்தது பாராட்டத்தக்கது.

கவிஸிலிருந்து யொலிகை ஜெயா

ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரனின் இலக்கிய சேவையைப்பாராட்டி அவரது பவளவிழாவின் ஓர் அங்கமாக அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கமும் கன்பரா கலை இலக்கிய வட்டமும் இணைந்து பாராட்டிக் கௌரவித்து விருது வழங்கியது. இவ்விழாவிற்கு பேராசியர் ஆசி கந்தராஜா தலைமைவகித்தார். திருமதி கணேசலிங்கம் பாராட்டுரை வழங்கினார். “ஈழத்து இலக்கியமரபின் இன்றைய நிலை” என்ற பொருளில் தி. ஞானசேகரன் உரையாற்றினார். இவ்விழாவில் கருத்தரங்கு, நூல் விமர்சனம், குறுந்திரைப்படக்காட்சி ஆகியனவும் இடம்பெற்றன.

வாசகர் பேசுந்ாரர்

193 ஜூன் மாத இதழ் தாமதமாகவே வந்தது. முன்பெல்லாம் ஞானம் மாதத்தின் முதல் கிழமையே வெளிவருவது வழக்கம். அதனைக் கவனிக்கவும். இந்த இதழில் வெளியான பேராசியர் பூலோகசிங்கம் பற்றிய கட்டுரை மிகவும் பயனுள்ளது. அவரைப்போன்று வெளிநாட்டில் பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டம் பெற்ற தமிழ்ப்பேராசிரியர்கள் நம் நாட்டில் மிகச் சிலரே. பேராசிரியர் அக்காலத்தில், கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திலும் பணிபுரிந்து உயர்வகுப்புக்கான பாட நூல்களை வெளிக்கொணரும் ஆலோசனைக் குழுவிலும் பணியாற்றியவர். இன்று நம் நாட்டில் வெளியாகும் பாடநூல்களில் எழுத்துப் பிழையும் கருத்துப் பிழையும் மலிந்திருப்பதாக வெளிரும் செய்திகளைப் பார்க்கும்போது, அக்காலத்தில் பேராசிரியர் பூலோகசிங்கம் போன்றோரின் பணி பாராட்டப்பட வேண்டியது. பேராசிரியர் பற்றிய கட்டுரையை எழுதிய முருகபூதிக்கும் நன்றிகள்.

எஸ். தர்மகுணசீலன், தெகிவளை

சென்ற இதழில் வெளியான தொல்லைபேசி சிறுகதை நகைச்சுவை கலந்து சிறப்பாக எழுதப்பட்டிருந்தது. கடித வடிவில் கதை எழுதுவது பழைய பாணி என்றாலும் எடுத்தாளப்பட்ட கரு புதியது. இன்றைய தொலை பேசிகளால் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளின் புதியதொரு கோணத்தை கதாசிரியர் சிறப்பாக எழுதியிருந்தார். நீண்டகாலத்துக்குப்பின் வாசிக்கக்கிடைத்த ஒரு சுவாரஸ்யமான கதை.

எஸ். மல்லிகா, யாழ்ப்பாணம்.

ஈழத்து இலக்கிய மரபின் இன்றைய நிலை என்ற ஆசிரியரின் அவுஸ்திரேலிய உரை ஒரு நல்ல பதிவு. உயர்தர மாணவர்களுக்குப் பயனுள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் இன்று உலகத்தமிழ் இலக்கிய தரத்தை எட்டியுள்ளது என்ற கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவையை இந்த உரை உணர்த்துகிறது.

எஸ். சந்திரகாந்தன், மன்னார்

சென்ற இதழில் மொழிவரதன் எழுதிய செ. சற்குருநாதன் பற்றிய கட்டுரை ஏற்கனவே பத்திரிகை ஒன்றில் வெளியானது. அதனை ஞானம் வெளியிடும்போது அந்தப் பத்திரிகைக்கு நன்றி தெரிவித்திக்கவேண்டும். வேறு பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் கட்டுரைகளை ஞானம் மீள்பிரசுரம் செய்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும்

எஸ் மாரிமுத்து, பதுளை

என். செல்வராஜாவின் நூலியல் சார்ந்த பார்வை பயனுள்ள தகவல்களைத் தருகிறது. நூல்வடிவம் பெற்றால் மேலும் பயனுள்ளதாக அமையும். சென்ற இதழில் வெளியான இரண்டு சிறுகதைகளும் நல்ல கதைகள். குறைந்தது ஒவ்வொரு இதழிலும் மூன்று கதைகளையாவது பிரசுரித்தால் நல்லது.

இராமலிங்கம் தங்கராசா, நல்லூர்

ஞானம் 191, 192 இதழ்களில் செ. கணேசலிங்கன், கவிஞர் சோ.ப, ஆகியோரின் நேர்காணல்கள் வெளிவந்தன. சென்ற இதழிலும் அப்படி ஒரு நேர்காணலை எதிர்பார்த்தேன். ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒவ்வொரு இலக்கிய ஆளுமையின் நேர்காணலுக்கு இடம் அளிக்க வேண்டும். வருங்காலத்தில் ஆய்வு மாணவர்களுக்கு அது நல்ல புதிவாக அமையும். சென்ற இதழில் ஞா. பாலச்சந்திரனின் முந்தையோர் ஈழத்தவரே தொடர் இடம்பெறவில்லை.. அத்தொடர் நிறைவு பெற்றுவிட்டதா?

-இரா. சி. இராமன், கண்டி

சென்ற இதழில் ஞானம் 17 ஆவது ஆண்டில் அடியெடுத்து வைப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சி. இன்று வாசிப்பு குறைந்துவிட்ட நிலையில் எழுத்தாளர்கள் முகநூல்களில் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் ஞானம் தொடர்ந்து வருவதும் 17 ஆவது வருடத்தில் காலடிவைத்திருப்பதும் சாதனைதான். ஞானம் 150, 175 இதழ்கள் பெரிய சிறப்பிதழ்களாக வந்தது போன்று 200 ஆம் இதழ் சிறப்பிதழாக வந்து சாதனை புரியும் என எதிர்பார்க்கிறேன்

சி. வேணுகோபாலன், கொழும்பு - 04

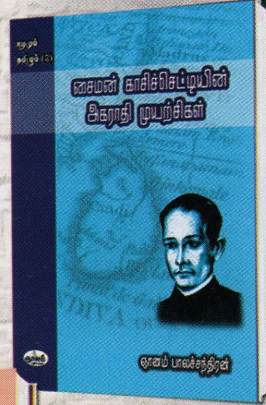
○○○

நுழையும் தயர்மும்

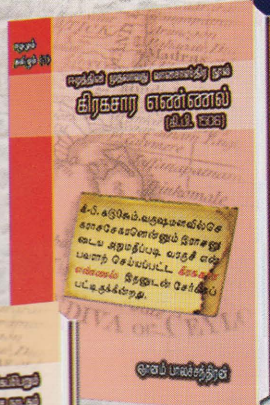
ஞானம் பாலசீசந்திரன்

நூல் எண் : 1

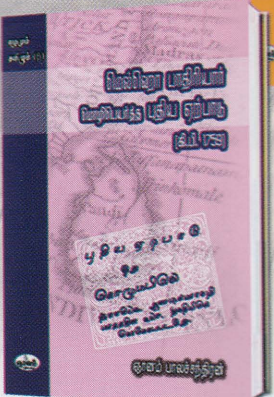
நூல் எண் : 2

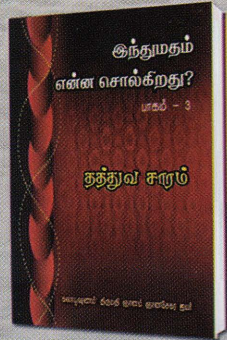
நூல் எண் : 3

நூல் எண் : 4

நூல் எண் : 5

னுந்துமதம்
என்ன சொல்கிறது?
- பாகம் 3
'தத்துவ சாரம்'
தீருமத் னுானம் னுானசேகர ஐயர்
விலை: ரூபா. 300/=

ஞானம் பதிப்பகம்
3B 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06
+94 11 253 6013 +94 777 306 506
editor@gnanam.info

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பில்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740
E: luckyland@sitnet.lk

9 772478 324035

